

Katolički list

ISSN 1451-2149

ZVONIK

GOD: X BR. 3 (101) Subotica, ožujak (mart) 2003. 50,00 din

ZVONIK

Andrija Anišić

SLAVIM TE OČE...

Ima u životu trenutaka kad Duh čovjeka jednostavno sili da slavi Boga. Dugo sam razmišljao pred svečanost koju

smo priredili u povodu izlaska iz tiska stotog broja "Zvonika" što bih mogao reći kad na mene u programu dođe red. Koja bi riječ bila prikladna za takvu zgodu. I jednostavno, kad sam pokušao sažeti sve ono što je bilo u proteklih devet godina i u proteklih stotinu brojeva, osjećao sam duboku nutarnju potrebu da slavim Gospodina. I evo, ovako je to bilo. Objavljujem na ovom mjestu veći dio onoga što sam tada izrekao, uz neznatne izmjene i dodatke...

Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si nadahnuo svećenike i redovnike Hrvate naše biskupije te polože, 19. rujna 1994. godine, kamen temeljac našega "Zvonika" u sjeni prastarog zvonika iz 13. stoljeća bačke franjevačke crkve i samostana. Hvala Ti i za njihovu darežljivost. Tako smo mogli započeti graditi ovaj naš katolički list koji nazvasmo "Zvonik", na prijedlog, sad već nažalost pokojnog, vlč. Marka Vukova.

Slavim Te, Oče, hvalim i zahvaljujem što si nam u vrlo teškim vremenima za vjernike katolike Hrvate na ovim prostorima darovao milost da ih "podvorimo" ovim katoličkim mjesečnikom na našem, hrvatskom jeziku. Hvala Ti, što smo u vremenima kada je svaki pokušaj da se iz R. Hrvatske u našu zemlju unese neki časopis, novine ili duhovna literatura bio kriminalni čin - hvala Ti, što smo našim "Zvonikom" u ta nesretna vremena mogli obradovati mnoge vjernike u našoj biskupiji ali i u drugim biskupijama bivše Jugoslavije svježim vijestima iz života Katoličke Crkve ali i obogatiti ih drevnom a uvijek tako novom katoličkom, evanđeoskom naukom preko naših stalnih rubrika.

Slavim Te i zahvaljujem, dobri Oče, što si svojom čudesnom providnošću u uredničko vijeće poslao ljude koji su spremno izgarali i neumorno radili da bi "Zvonik" svakoga mjeseca na vrijeme stigao do onih koji su ga željkovali.

Hvala Ti - i to nije bilo bez Tvoje providnosti - što si moje najbliže suradnike Katarinu i Ervina Čelikovića obdario potrebnim znanjem i dobrim srcem da iz broja u broj - a kroz jedan dugi period i uz teško bolesnog malog Davida, a sada uz malu Martinu - "u bdjenjima noćnim" zajedno sa mnom neumorno rade kako bi naš "Zvonik" svojim zvonkim sadržajem razveselio srca mnogih tvojih vjernika.

Hvala Ti za sva nadahnuća onima koji su pisali i slali svoje priloge u proteklih sto brojeva. Nabrojali smo ih oko sedam sto-

tina. Hvala Ti osobito za naše stalne rubrikante. Neki su s nama od početka, a slao si nam uvijek i svježe snage. Hvala Ti što je u "Zvoniku" uvijek bilo mladih suradnika, koji su davali i daju svoj doprinos. Oni su bili i jesu nada i budućnost ovoga Lista. Sve ih blagoslovi i obdari novim nadahnućima i nagradi ih Ti, jer ja im kao urednik za sve što su pisali nisam mogao dati ni jedan honorar.

Hvala Ti što si u vremenima teške ekonomske krize neprestano, na način koji je samo Tebi znan, uvijek pronalazio darežljive ljude i nama ih slao s novčanim priložima da smo mogli objavljivati broj za brojem, uz samo jedan dvobroj, i evo već i stoti broj. Zahvaljujući njihovom daru, nikada nismo morali ostati dugo dužni ni "Globusu" ni "Printexu" koji su nam uvijek, po povoljnoj cijeni, tiskali List. Neka je i zato hvaljeno i slavljeno Tvoje sveto ime.

Hvala Ti i za moju domaćicu, teta Janju, koja je zbog mog rada u "Zvoniku" često podnosila mnoge terete u župi i što si nam zahvaljujući njezinoj dobroti dao iskustiti istinitost Tvoje riječi: "Vrijedan je radnik svoje plaće" tako te mi u uredništvu nikad nismo bili gladni. Hvala Ti i za službenicu u župnom uredu Slavicu koja je često morala zbog "Zvonika" dežurati i rješavati i ono što izravno nije spadalo na nju. Osobito Ti hvala za njezinu spretnost u pakiranju "Zvonika" te je on brzo stizao do pošte i do odredišta. Hvala Ti i za taksistu Mirka, koji nam odmah po izlasku iz tiska raznese "Zvonik" po župama koje ga očekuju.

Dakle, Gospodine, htio bih Ti još jednom izreći veliki, veliki "hvala" za snagu i ustrajnost i za sve.

Za budućnost Oče, u ime Isusa Krista, tvoga ljubljenog Sina, molim Te samo nešto. Molim Te učini čudo da možemo nekoga u uredništvu "Zvonika" stalno zaposliti i podari nam malo više vremena da naš "Zvonik" bude prozračniji i još pristupačniji našim predragim čitateljima. Htjeli bismo, jer osjećamo da je to i Tvoja volja, i dalje biti Katekizam Katoličke Crkve u malom ili, kako je to naš biskup Ivan nadahnuto napisao, da i u budućnosti budemo "katolička mjesečna propovjedaonica". To nam je putokaz za budućnost, sve dok nam Ti ne pokažeš novi smjer.

Žarko Te molim, dobri Oče, i ovo: vrati našem narodu kulturu čitanja kako bi se na taj način povećala i naklada našeg "Zvonika".

I, usuđujem se još malo kucati na vrata Tvoga milosrđa i moliti Te da nam i dalje dadeš barem toliko sredstava da možemo isplatiti nužne troškove svakog novog broja i nagraditi bar malo one koji najviše rade. Amen.

Piše: Željka Zelić

Odluka

Korizma nas zove!
Slušam ovih dana
kako putovi nekih ljudi
vode sigurnim koracima
u pustinju samoće!
Vidim u magli Isusa
kako teško korača
noseći ih na plećima svojim!
Vidim u sjeni čovjeka
shrvanog i u boli,
kako mu rukama pruža spužvu i ocat.
Osjećam u srcu bol žene
s mačem u duši,
i gledam kako stišće u rukama rubac.

Mnogi su davno donijeli odluku svoju!
Neki tek traže put ka Uskrsnuću!
Vidiš li svoj trag u pijesku uz Kristov?
Odluči!

Glas u pustinji viče i zove!
Čime ću dočekat Uskrsnuća zoru?!

I ja sam krenula uz Isusa
u pustinju svoju.
U svoju ću korizmu i budućnost
ponijeti bolnu i tešku,
u suzama rođenu,
života vrijednu,
tugom otkupljenu,
žrtvom pozlaćenu,
pogledom označenu,
riječima obećanu,
srcem neshvatljivu,
molitvom blagoslovljenu,
vječnom čežnjom nabujalu,
u uzdahu izrečenu,
vremenom određenu,
ljubavlju opečaćenu
i nadanjem hranjenu
ODLUKU!

Kako ću izdržati?
Hoću li dočekat tako Uskrsnuća zoru?

Vjerujem, živim, čekam, hodim!
Na kraju dugog puta,
ako Gospodin to želi,
otkrit ću oazu!

Piše: mr. Andrija Kopilović

16. 03. 2003. - 2. KORIZMENA NEDJELJA

Post 22,1-2.9a.10-13.15-18; Rim 8,31b-34; Mk 9,2-10

Bog ni Sina svoga ne poštedje

Bog prihvaća svoga sina koji se žrtvovao na križu. U njemu je prihvatio i spasio sve koji su poput sinova njemu poslušni. Uvijek je potresna slika praoca Abrahama čije je srce dobar Bog pritisnuo tako čvrstom rukom da ga je stavio na kušnju: biti ili ne biti. Vjeran Abraham postaje poslušan i žrtvuje svoje "srce". Ali u tom času dobrotu Božja je daleko veća od Abrahamovog predanja, pa mu poštedi sina. S tim više nas potresa činjenica iz poslanice Rimljanima kako Bog, taj dobar Bog, Sina svoga ne poštedje kada je trebao nastupiti čas našega spasenja nego ga je predao u smrt. Ta smrt je teret naše krivice ali baš zato što je u ljubavi prikazana i u ljubavi prihvaćena ona je spasenjska. Kad nam je Bog predao sina svoga, onda nam je sve darovao i ništa nije ostavio za sebe a niti nam išta više može darovati. Ta činjenica je svima koji vjeruju i u Krista se pouzdavaju, na opravdanje protiv svake osude. Krist je i sada kao slavni i uskrsli, s desne strane Boga, naš zagovornik, veliki svećenik i spasitelj. Sudjelovanje u djelu našega spasenja je naše predanje Kristu svim srcem i svom dušom, naše opredjeljenje za Krista i naša nada koja je temelj opravdanja.

23. 03. 2003.

3. KORIZMENA NEDJELJA

Izl 20,1-17; 1 Kor 1,22-25;

Iv 2,13-25

Kako nas Bog želi spasiti

Ljudi su uvijek imali i još danas imaju krive pojmove o Bogu i Kristu. Božje misli nisu uvijek naše misli. Krist nije došao da bude slavodobitnik. Umro je na križu poput zločinca. Ali tako je on postao spasitelj svijeta. Križ kao sredstvo mučenja uistinu je sablazan i strahota. To je jedan od najokrutnijih načina ubijanja čovjeka. No, kad je Gospodin Isus podmetnuo svoja ramena pod drvo križa i odnio ga na brdo Kalvariju, križ je poprimio jedno drugo značenje. Čovjek mora u svjetlu križa najprije promatrati vlastiti život. Nije moguće da se u našem životu ostvari sve ono što zamišljamo, želimo ili planiramo. Vrlo često nam se prepriječi drvo križa te ne možemo dalje. U tom času postoje samo dva rješenja - ili ga prihvatiti i ponijeti ga dalje, ili stati pred njim nemoćno i pasti u apatiju, doživljavati ga kao neuspjeh i poraz. Križ je kao vrsta patnje upisana u svačiji život. Kvaliteta života se mjeri po tome tko kako prihvaća križ. Križ tada prestaje biti i ludost i sablazan, a postaje znak i to spasenjski znak, jer se na križu polaže ispit zrelosti i smisla ljubavi. Koliko je tko sposoban nositi križ toliko je sposoban i živjeti ljubav. Po Kristu križ je postao znakom ljubavi.

30. 03. 2003. - 4. KORIZMENA NEDJELJA

2 Ljet 36,14-16.19-23; Ef 2,4-10; Iv 3,14-21

Bog spašava sve koji prihvaćaju njegova Sina

Krist nije osloboditelj poput osloboditelja drevnih vremena. On čovjeku donosi Boga i poziva ga da bude odgovoran u svim svojim činima. To je prava sloboda. Temelj na koji se čvrsto oslanja otajstvo spasenja je neizmerno Božje milosrđe. Apostol Pavao ovdje Boga naziva Bogom bogatim milosrđem. Sjetimo se da je sadašnji papa napisao jednu od najljepših enciklika upravo započinjući svoja razmišljanja ovom pavlovskom rečenicom: "Bog bogat milosrđem". Čovjek je u trajnoj napasti da se prema Bogu odnosi kao prema ljudima. Ako nešto uzme, ukrade ili napakosti, on zna i osjeća da to mora nadoknaditi, izgladiti i vratiti na svoje mjesto. Tako mi "namirujemo" svoje ljudske račune. Pri tome zaboravljamo da s Bogom ne možemo tako. Uzalud bi bila sva naša djela pa i samožrtvovanje ako ne bi postojala s druge strane ispružena ruka. Bog i prije našega čina kajanja prihvaća našu prijavštinu, naš grijeh jer je bogat milosrđem. On nas čisti i čini sposobnima za velika djela. Tako su konačno "naša djela" ustvari najveće djelo Božje u nama i po nama, pa smo u Kristu tako oslobođeni da možemo činiti njegova djela.

13. 04. 2003. - NEDJELJA MUKE GOSPODNE - CVJETNICA

Iz 50,4-7; Fil 2,6-11; Mk 14,1-15,47

Gospodinovo poniženje i uzvišenje

Ova pjesma u čast Kristu iznosi stupnjeve njegova spasiteljskoga djela, koje zahvaća sve stvorenje: od utjelovljenja kojim nam je postao sličan i smrtne muke, pa do radosti uskrsnuća. U toj pjesmi možemo uočiti misli "pjesme o Sluzi", u kojoj se zacrtava paradoks evanđelja: "Tko se uzvisi, bit će ponižen; a tko se ponizi bit će uzvišen." U ovom odlomku starokršćanskoga himna Pavao u poslanici Filipljanima ugrađuje lik Isusa Krista kao spasitelja u potpunom raskrivanju tajne spasenja. Iz pozadine nam se javlja Adam koji je neposlušan da bi se Krist poslušan javio kao novi Adam. On je do te mjere poslušan da je njegova osoba izreciva jednom riječju: "Božji poslušnik". U dane proslave Kristove muke i iščekivanja slavnoga uskrsnuća ovaj nas himan hrabri i potiče na poslušnost volji Očevoj do mjere ljudskoga "besmisla" da bismo u Bogu našli smisao. Sva naša veličina dolazi od Isusa. Valja nam živjeti dostojno imena Isusova, pred kojim će se prignuti svako koljeno. O da i u našem životu i na našem grobu ljudi mogu prepoznati čovjeka koji je, kao Isus, bio i ostao poslušan i vjeran Bogu do kraja. Naša je kršćanska definicija i naš identitet: Krist.

Naslovna strana: sporedni oltar u karmelićanskoj crkvi u Somboru

6. 04. 2003.

5. KORIZMENA NEDJELJA

Jr 31,31-34; Heb 5,5-9;

Iv 12,20-33

Savez: Vršiti Očevu volju

Da bi nas uveo u savez koji je Bog htio konačno sklopiti s čovjekom, Krist je postao jedan od nas. Prihvatio je smrt, no Otac ga je uskrisio jer je uvijek vršio ono što je njemu milo. Kratki odlomak poslanice Hebrejima prikazuje Krista ponajprije kao molitelja. Ta njegova molitva je posrednička. Ona je vapaj pun suza, sućuti i poistovjećivanja s onima za koje moli. To su grešnici. On, dakle, posreduje patnjom pa čak i predanjem u smrt zato što ljubi čovjeka i želi ga spasiti od smrti grijeha. Bi uslišan. On je molitelj pravedan, i premda je Sin, on je iznad svega i u svemu poslušan volji Očevoj. Ta njegov je kruh vršiti volju očevu. Molitelj je dakle uronjen u volju Očevu. A poslušnost volji Očevoj čini ga začetnikom novoga čovječanstva. Žrtva i poslušnost urodila je božanskom nagradom te je uzdignut iznad svih da svi koji u njega vjeruju, snagom njegove smrti i uskrsnuća, imaju život vječni. Od Krista molitelja učimo ovih korizmenih dana posredničku molitvu u vapajima i suzama, poslušnost i predanje. Neka bude volja Očeva!

PAPIN BLAGOSLOV ZA STOTI BROJ "ZVONIKA"

Svečanom sv. misom zahvalnicom, koju je u nedjelju, 2. ožujka predvodio **Andrija Anišić**, glavni i odgovorni urednik u subotičkoj župi sv. Roka, završeno je svečano obilježavanje izlaska iz tiska stotog broja katoličkog lista "Zvonik". U prigodnoj propovijedi on je zahvalio Bogu na svim milostima udijeljenim kako članovima uredničkog vijeća "Zvonika" tako i svim čitateljima kroz objavljenih stotinu brojeva. Zahvalio je i svim suradnicima i dobročiniteljima "Zvonika" i napose čitateljima radi čijeg duhovnog dobra on i izlazi. On je naglasio da je smisao ove svečanosti prije svega zahvala Bogu i dobročiniteljima te poticaj: "Čitajte i širite katolički tisak". U svojoj propovijedi on je također ustvrdio da je usljed zatrpanosti elektronskim medijima kultura čitanja i u tamošnjim krajevima na vrlo niskom nivou te je ova sv. misa bila i vapaj Bogu: "Vrati i učvrsti u našem narodu kulturu čitanja", osobito čitanja duhovne literature.

Središnja svečanost u povodu stotog broja "Zvonika" održana je u četvrtak, 27. veljače u "Zvonicima" urešenoj svečanoj dvorani Hrvatskog kulturnog centra "Bunjevačko kolo". Na početku svečanosti oko tri stotine prijatelja "Zvonika", te članove uredničkog vijeća i ugledne goste pozdravio je **Franjo Ivanković**, zamjenik glavnog i odgovornog urednika. Ugledni gosti bili su biskup **mons. dr. Ivan Pénzes**, **Miroslav Kovačić**, predstavnik Generalnog konzulata R. Hrvatske u Subotici, **Tomislav Vuković**, u ime Glasa Koncila, **Géza Kucseca**, predsjednik Izvršnog odbora skupštine općine Subotica, **Slaven Dulić**, predstavnik pokrajinske vlade, **mr. Josip Ivanović**, predsjednik Hrvatskog nacionalnog vijeća kao i predstavnici Foruma hrvatskih institucija i organizacija Vojvodine na čelu s **mr. Andrijom Kopilovićem** kao i predstavnici lokalnih medija. Od gostiju iz Srijema bili su svećenici **Blaž Zmajić**, **Jozo Duspara** i **Marko Kljaić**, kao i predstavnici "Blagovijesti" i "Katoličkog medija centra" **Đorđe Šašić** i **Branko Simonović** iz Beograda i dopisnik "Zvonika" **Nenad Ješić** iz Pančeva. Među gostima su bili i **Marijan Đukić**, župnik iz Davora i **Vicko Obradović**, župnik iz Rajića te **Bernarda Grgić**, bivši član uredničkog vijeća "Zvonika" iz R. Hrvatske kao i **László Fuderer**, župnik bečejske župe "Uznesenja BDM".

Urednik i zamjenik provjeravaju popis gostiju

Nakon pozdrava gostima, vlč. Ivanković je pročitao pozdrav i ispriku što ga je skupu uputila **Suzana Vrhovski**, predsjednica Hrvatskog društva katoličkih novinara iz Zagreba, koja je inače trebala održati predavanje pod naslovom "Katolički mediji i

nova evangelizacija". Njezino predavanje pročitala je **Željka Zelić**, studentica novinarstva, tajnica spomenutog Društva. Dijelove referata objavit ćemo u sljedećem broju.

Misa zahvalnica za 100 brojeva "Zvonika" u crkvi sv. Roka

novina **Milovan Miković**, je rekao: - U jednom je razdoblju "Zvonik" uz "Danicu" bio jedina tiskovina na hrvatskom jeziku u ovom podneblju, upravo u vrijeme kada nam je sustavno osporavano pravo na javnu upotrebu materinskog jezika. Iz tih razloga posebnu pozornost zaslužuje podudarnost jezika tekstopisaca "Zvonika" sa jezikom i govorom njegovih čitatelja. (...) Zato ovom prigodom nije suvišno skrenuti pozornost na osebujni publicistički stil "Zvonika" u kojem dio tekstova pišu svećenici, teolozi i katehete, koristeći se njima svojstvenom leksikom. Nadalje, dio tekstova pisan je u dijalektu, prema govornoj shemi bačke bunjevačke ikavice.

Na svršetku prvog dijela programa tajnik Subotičke biskupije **Slavko Večerin** pročitao je pisma što su ih za ovu zgodu uputili apostolski nuncij u Beogradu **mons. Eugenio Sbarbaro** i nadbiskup **Leonardo Sandri**, zamjenik za opće poslove Državnog tajništva Vatikana.

Zatim je sve prisutne pozdravio subotički biskup **mons. Ivan Pénzes**, zahvaljujući Uredništvu na radu i podsjećajući da mu je želja, kako je to i napisao za stoti broj "Zvonika", da "Zvonik" i dalje bude "katolička mjesečna propovjedaonica". On je potom svima prisutnima podijelio apostolski blagoslov što ga je za ovu zgodu uputio papa Ivan Pavao II.

Nakon kratke stanke u drugom dijelu ove svečanosti o Značaju "Zvonika" za hrvatsku zajednicu u Vojvodini govorio je **prof. Tomislav Žigmanov**. Dio ovog izlaganja nalazi se na srednjim stranicama.

Prof. Katarina Čeliković govorila je o suradnicima "Zvonika" u njegovih stotinu brojeva. Ona ih je izbrojala oko

NADBISKUP TAURAN U SUBOTICI

Mir je način življenja

Na poziv ministra vanjskih poslova **Gorana Svilanovića**, u utorak 18. veljače, u višednevni posjet Srbiji i Crnoj Gori doputovao je tajnik Svete Stolice za odnose s državama nadbiskup **mons. Jean Louis Tauran**. U okviru svoje posjete on je u četvr-

tak, 20. veljače boravio u Subotici. U poslijepodnevnom satima susreo se s članovima BK Srbije i Crne Gore te s predstavnicima kršćanskih Crkava. U ovom susretu sudjelovali su **mons. Eugenio Sbarbaro**, apostolski nuncij u Beogradu, domaći biskup **mons. Ivan Péntzes**, zatim predsjednik BK Srbije i Crne Gore **mons. Stanislav Hočevar** te kotorski biskup **mons. Ilija Janjić**, barski nadbiskup **Zef Gashi**, prizrenski biskup **mons. Mark Sopi** i **mons. Slavomir Miklović**, vladika križevački. Od predstavnika sestrinskih kršćanskih Crkava bili su prisutni **Irinej Bulović**, episkop bački, biskup Kršćanske reformirane crkve gospodin **István Csete Szemesi** i gospodin **Árpád Dolinsky**, superintendent Evangeličke crkve.

Na početku susreta prisutne je pozdravio biskup domaćin izrazivši dobrodošlicu svima a osobito uglednom gostu iz Vatikana. U svom pozdravu prisutnima nadbiskup Tauran je naglasio da je nužno u ovoj sredini i u sadašnjoj situaciji da svi kršćani, predvođeni svojim pastirima, očituju svoje zajedništvo u nastupima i da daju svjedočanstvo tog zajedništva u evangelizaciji. Nakon njega episkop Irinej i ostali biskupi su posvjedočili ekumensku raspoloživost i svoja iskustva plodne suradnje na ovom terenu. To se do sada najviše očitivalo oko uvođenja vjerske nastave u školama i u drugim zajedničkim nastupima prema Državi kao i u drugim prilikama u javnosti. Biskup Reformirane kršćanske crkve je izrazio želju za još tješnjom suradnjom s Vatikanom.

U 18 sati u katedrali-bazilici sv. Terezije nadbiskup Tauran je s navedenim biskupima slavio svečanu Euharistiju koja je prikazana za mir i pravdu u svijetu. U koncelebraciji je bilo i dvadesetak svećenika i redovnika Subotičke biskupije te svećenici koji su došli u pratnji s biskupima. Ova molitva za mir u svijetu imala je i ekumenski karakter jer su navedeni gosti s pratnjom bili nazočni i kod sv. mise. Ovoj sv. misi u kojoj je sudjelovao lijepi broj vjernika nazočili su i predstavnici republičkih, pokrajinskih i mjesnih vlasti: **József Kasza**, potpredsjednik Vlade R. Srbije, **Imre Kern**, predstavnik vojvodanske Vlade, te **Géza Kucsera**, predsjednik Izvršnog odbora subotičke općine. Osim njih bili su prisutni i predstavnici Generalnog konzulata R. Hrvatske i Generalnog konzulata R. Mađarske u Subotici te predsjednici hrvatskog, mađarskog i rusinskog nacionalnog vijeća i predsjednik Njemačkog saveza kao i predstavnici slovačke i rumunjske zajednice.

Biskup Péntzes je na početku pozdravio visokog gosta kao i sve biskupe i građanske vlasti i među ostalim rekao: "Preuzvišeni, dobro došli u našu biskupiju, u našu katedralu, u

sedam stotina. Među imenima koja se pojavljuju u "Zvoniku" kao potpisnici raznih članaka, dopisa, vijesti... su djeca, mladi i odrasli pa i starci. Među njima su biskupi, svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi i sjemeništari i mnogi Kristovi vjernici laici - književnici, profesionalni novinari; ljudi različitog profila zvanja i zanimanja. Ona je upozorila kako je "Zvonik" list za cijelu obitelj u kojem surađuju svi članovi obitelji.

Slijedila je riječ urednika **Andrije Anišića**. On je prije nego što je izišao za govornicu pred, prvim i posljednjim brojem "Zvonika" koji su bili simbolično spojeni, upalio svijeću. Ovaj gest je protumačio: "Učinio sam to jer večeras želim prije svega slaviti Gospodina". On je u nadahnutoj molitvi zahvalio Bogu za objavljenih stotinu brojeva "Zvonika" među kojima je bio, kako je s ponosom istaknuo, svega jedan dvobroj. Ovu zahvalu donosimo umjesto uvodnika na 2. stranici.

On je zatim predao riječ prisutnim gostima i čitateljima "Zvonika" ističući da je uredništvo "večeras dobro raspoloženo i spremno primiti svaku kritiku i poslušati svaki poticaj", ali je u šali dodao: "Postavljam samo jedan uvjet onima koji kane hvaliti "Zvonik". Oni za svaku izrečenu pohvalu moraju obećati da će pronaći i jednog novog čitatelja."

Od nazočnih djelatnike u "Zvoniku" pozdravio je **Tomislav Vuković**, u ime "Glasa Koncila". On je rekao kako, dok čita "Zvonik", u njemu osjeća i prepoznaje duh biskupa Ivana Antunovića, koji se u isto tako teškim vremenima za hrvatski puk bavio tim značajnim apostolatom tiska.

Svoje čestitke i zahvalnost uredništvu "Zvonika" uputili su i **mr. Josip Ivanović**, predsjednik Hrvatskog nacionalnog vijeća,

Géza Kucscera, predsjednik Izvršnog odbora subotičke općine, koji je obećao potporu "Zvoniku" za njegovo daljnje izlaženje, **Jakob Pfeifer**, župnik iz Odžaka, svoju toplu čestitku izrekao je na njemačkom jeziku te književnik **Petar Vojnić Purčar - Petko** iz Novoga Sada.

Na kraju svečanosti mladi članovi uredničkog vijeća "Zvonika" pročitali su nekoliko pisama koje su za ovu svečanost uputili uredništvu. Među njima je bilo i pismo ministra vjera u Vladi R. Srbije **prof. dr. Vojislava Milovanovića**, kao i akademika **dr. Ante Sekulića** i njegovog sina **dr. Ante Sekulića**, kao i pisma **Nace** i **Mile Zelić** iz Zagreba, **Hrvoja Salopeka** i **Marije Hećimović** iz Hrvatske matice iseljenika, **ing. Alojza Kovačevića**, načelnika općine Rešetari, **o. Ante Stantića**, karmelićanina iz Zagreba i drugih.

Nakon gotovo trosatnog programa, članovi uredničkog vijeća i njihovi gosti, prijatelji "Zvonika" nastavili su druženje na domjenku. Svi sudionici ovoga slavlja dobili su za uspomenu prigodne darove: naljepnicu "Zvonika", kao i vrećice i kemijske olovke sa znakom "Zvonika".

Priredio: A. Anišić

PREPORUČAMO

- Ukrasne vrećice (50 din.)
- Šalice za bijelu kavu (150 din.)
- Kemijske olovke (50 din.)
- Naljepnice (5 din.)

sa znakom
"Zvonika"

Narudžbe prima Uredništvo

Misa koju je predvodio nadbiskup Tauran imala je ekumenski značaj

srce ove mjesne Crkve, gdje se stoljećima okupljaju vjernici više narodnosti da slave Gospodina jednim srcem i jednom dušom. Vaš dolazak među nas je znak da je svaki dužnosnik Svete Stolice, koji je nosilac biskupskoga reda, ponajviše i iznad svega pastir u službi Crkve, stoga je i ova sveta misa upravo dokaz vaše biskupske, pastirske ljubavi. Pozdravljam Vas i Vašu pratnju. Dobrodošli!... Draga braćo i sestre, dragi vjernici, neka ova euharistija bude Bogu tako draga kako je znakovita. Svi smo okupljeni oko nebeskog Oca po Isusu Kristu u Duhu Svetom moleći mir koji se temelji na pravdi i istini. Neka mir uđe u srca naša i neka u tom Božjem miru radosno slavimo ova otajstva. Preuzvišeni, u ime Božje započnite ovo bogoslužje milosti i mira."

U misi koja je slavljena na latinskom jeziku pjevali su združeni katedralni zborovi, "Albe Vidaković" i "Sveta Terezija".

Nadbiskup Tauran je održao zapaženu homiliju o miru koju ovdje objavljujemo u cijelosti u prijevodu s. **Imakulate Bajić**.

JEDNI PROTIV DRUGIH NIKADA NEĆEMO POBIJEDITI RAT - JEDNI S DRUGIMA MOŽEMO IZVOJEVATI MIR

Veoma je značajno da je nakon uskršnuća jedna od prvih Isusovih riječi bila: "Mir Vama!" (Iv 20,19). Rekavši to, doda: "Kao što je mene poslao Otac tako i ja šaljem Vas" (Iv 20,19-21).

Sveopća Crkva i svaka mjesna kršćanska zajednica treba širiti ovu poruku: "Mir Vama!"

Danas, u svijetu koji zveckava oružjem, uvjerenom da je rat rješenje za sve prepirke, izazovno je ponoviti: "Mir Vama!" Pa ipak Crkva ne bi odgovorila svojem poslanju ako ne bi bila glasnica mira, ako ne bi odgajala za mir.

Priznavajući se djecom Božjom, svjesni smo također da smo braća i znamo da nikada nećemo biti sretni jedni bez drugih, a još manje jedni protiv drugih, kako jednom reče Sveti Otac. Nedavno je Papa spomenuo Diplomatskom Zboru akreditiranom pri Svetoj Stolici, da makar i opravdan, rat je uvijek poraz čovječanstva. Ima pravnih sredstava koja bi mogla doprinijeti mirovnim rješenjima. Vjerovati u snagu oružja, proizvoditi, prodavati i kupovati oružje, znači vjerovati u logiku jačega. Onda se spontano nameće pitanje: da li zaista želimo mir? Mir se rađa u srcu svakoga od nas. Apostol Jakov nas opominje "Ako li u srcu svom nosite gorku zavist i sebičnost, nemojte se ponositi i nemojte lagati protiv istine. Ta, naime, mudrost ne dolazi odozgo." (Jak, 14-15)

Ponekad drugoga gledamo na način koji naliči ratnom činu. To se zbiva svaki put kad drugoga gledamo kao svoga konkurenta, kad ga prije osudimo negoli shvatimo njegovu osobnu dramu, ili ga smatramo nekorisnim, jer ne služi našim interesima.

U svakidašnjem životu često drugoga "ubijamo", jer mu ne dajemo prigodu da raste i da ostvari vlastite težnje.

Želim napomenuti da je obitelj osnovna škola mira. Međusobna ljubav supružnika, ljubav roditelja prema djeci i međusobno razumijevanje među članovima različitih generacija ujedinjenih oko obiteljskog stola stvaraju povoljan ambijent da se nauči ljubiti, pomagati i opraštati.

"A mudrost koja dolazi odozgo jest prije svega čista, zatim mirotvorna, blaga, dobrohotna, puna milosrđa i dobrih plodova" (Jak 3,17).

Mir se obično živi unutar nacionalne zajednice u kojoj živimo. Znamo također da postoji čvrsta veza između mira i demokracije.

Stoljeće, koje je iza nas, proživjelo je jednu tragičnu istinu, diktature rađaju ratove i održavaju se zahvaljujući ratu. Veoma često prevladava uvjerenje da život jednih traži smrt drugih! Demokracije također mogu proizvesti izopačenu svijest kao što je čuvanje moći, vlasti, pod svaku cijenu, ponižavanje političkog protivnika, neograničenost u trgovačkoj konkurenciji. Sve to izaziva nasilna i ratoborna ponašanja.

Mi kršćani ne vjerujemo u sudbinu nasilja i rata. Sa psalmistom ponavljamo "Izvor mira je zakon Gospodnji!"

Svaki puta kad prisustvujemo Euharistiji doživljavamo da je blaženije davati nego primati. Svaki puta kada ispitujemo savjest otkrivamo da treba odstraniti napast sebičnosti i nasilja. Krist nas poziva da prihvatimo drugoga ondje gdje živimo i radimo, kako bismo - u njegovom načinu mišljenja - otkrili komadić istine i dobra. Važno je nastojanje političara i drugih čimbenika međunarodne zajednice u traženju tehničkih rješenja u problemima među državama, ali je još važnije naše svakodnevno ponašanje, naši obični i ponizni čini koje svakodnevno ponavljamo i koji traže puno ljubavi.

U ovom euharistijskom slavlju molimo Boga da nas učini mirotvorcima. Mir nije samo odsutnost rata. Mir je mnogo više od tehnike. Mir je način našeg življenja, koji traži obnovu srca i koji se hrani molitvom. Bez istine nema mira. Bez slobode nema mira. Bez pravde nema mira. Nema mira ako se u Bogu ne nađe ravnoteža, harmonija, sa samim sobom, s drugima i sa svijetom. Najbolji način da se rat izbjegne je živjeti u miru sa sobom, svojom obitelji i s bližnjima.

Imam veliko povjerenje da ćete uz velike napore pokušati raditi na moralnoj, političkoj i institucionalnoj obnovi vaše države, nakon višegodišnjih teških iskušenja.

Ponavljam, s posebnom težinom u ovom času, u kojem na horizontu čovječanstva prijete novi sukob: Jedni protiv drugih nikad nećemo pobijediti rat. Jedni s drugima možemo izvojevati mir.

To je, večeras, naša molitva i naša nada. Amen.

Poslije sv. mise nadbiskup Tauran se susreo s predstavnicima političkih i društvenih institucija. Pozdravio ga je potpredsjednik Vlade Republike Srbije gospodin **József Kasza**. On je zamolio njega osobno i Svetu Stolicu da obrate pozornost nad aktualnim događanjima u Vojvodini. On je istaknuo da se priprema isti scenario kao na Kosovu: stvaranje nesigurnosti, tjeskobe i straha kao i insceniranja sukoba među različitim grupacijama. Upozorio je na konkretne prijetnje, natpise i "provokacije koje se sada događaju". U svom odgovoru nadbiskup je pokazao razumijevanje i poznavanje problema koji su sada u Vojvodini te izrazio nadu u pravilno i pravedno rješenje. Zahvalio je na razumijevanju i suradnji. Drugi sudionici ovog razgovora naglasili su kako je Vojvodina a napose Subotica kroz protekle godine dokazala da je moguć suživot, tolerancija i suradnja različitih naroda i kultura te su zamolili mons. Taurana za podršku u ostvarivanju ovakvog modela suživota i rada.

A. Anišić

Na misu su se okupili brojni vjernici da počaste gosta i mole za mir u svijetu

KRUNICA I POST ZA MIR

Župa Marija Majka Crkve u Subotici aktivno je odgovorila na poziv Svetoga Oca da se Pepelnica u cijelom katoličkom svijetu molitvom krunice i postom prikaže kao vapaj za mir, napose na Bliskom Istoku. Imajući iskustva iz vremena gradnje crkve, od utorka u ponoć do srijede u ponoć, pojedine skupine vjernika i obitelji su se svaki sat izmjenjivali u molitvi krunice za mir u svojim obiteljima i u svojim kućama, a neki su svoj sat molitve proveli i u crkvi. Tako je molitva trajala od ponoći do ponoći. Svi molitelji su se na Pepelnicu našli na zajedničkoj molitvi krunice i Križnoga puta te na misi i korizmenoj propovijedi i sve su to prikazali za mir. Ovo iskustvo je obradovalo vjernike, te namjeravaju kroz cijelu korizmu svaku srijedu tako provesti u molitvi, pokori i postu. /Zv/

OBNOVLJENA KALVARIJA U S. ŽEDNIKU

Dosta davno na Žedničkom groblju obitelj **Vukov** sagradila je Kalvariju. Budući da ju je dotakao zub vremena, odlučili smo se za njeno obnavljanje. Ponajprije jer se od prošle godine redovito u Korizmi pobožnost Križnoga puta obavlja upravo na Kalvariji. Sve postaje su sada obojene, ustakljene, a dotrajali križevi na njima zamijenjeni su drugima. Sve je to urađeno zahvaljujući donaciji **Dragice Ledenski**, naše župljanke. Međutim, to nije sve. Kalvarija je uljepšana i s novih 14 slika koje je uradila i darovala naša slikarka **Lozika Liliom**. Ovako obnovljena Kalvarija blagoslovljena je na prvu korizmenu nedjelju. Nakon samog blagoslova uslijedio je i Križni put kojem su prisustvovali mnogobrojni žednički vjernici.

Dragica Radak

PROSLAVA DON BOSCA U SELENČI

Vjernici župe Presvetog Trojstva u Selenči svečano su 1. veljače proslavili dan don Bosca.

Djeca su imala "don Boscovu zabavu" u Oratoriju, a zatim je bila svečana sv. misa koju je predvodio **don Stojan Kalapiš**, SDB iz Mužlje. Mladi su na gitarama uljepšali ovo euharistijsko slavlje. Nakon sv. mise priređen je mali agape za sve prisutne, dok su mladi iz Selenče i Mužlje nastavili svoje druženje u Oratoriju.

Novost ovogodišnje proslave je bila u tome što su misu zahvalnicu poželjeli vjernici - sada već očevi, koji su kao dječaci bili odgajanci Zavoda sv. Ćirila i Metoda u Rimu a odgajali su ih salezijanci. Na početku sv. mise govorio **Jozef Ilčik**, koji je i sam bio štićenik Zavoda.

Don Bosco je cijeli život posvetio mladima. Postao je svećenikom. Utemeljitelj je družbe salezijanaca koji ga nasljeđuju u njegovom odgoju mladih.

Jedan je od njih, **don BABIAK**, još davne 1967. godine došao u naše krajeve - i u Selenču, i pozvao mlade dječake na studij u Zavod sv. Ćirila i Metoda u Rim. Od toga dana pa do danas u Zavodu je bilo puno dječaka - Slovaka iz raznih krajeva, među njima i 34 Selenčana, od kojih su trojica svećenici: vlč. **Jan Trusina** (Italija), **don Jozef Tomšik SDB** (Italija), **don Štefan Turansky SDB** (Slovačka) i đakon **Zlatko Kubanovič** (Slovačka), a ostali su uzorni roditelji svojih obitelji.

Zbog sjećanja na dane provedene u Zavodu i na odgajatelje rodila se ideja ove zahvalne sv. mise ali i ujedno poziv da današnja omladina uzme primjer od bivših odgajnika Zavoda i da svi molimo za nova duhovna zvanja...

K. Ralbovsky

KORIZMENA PRIPREMA SVEĆENIKA SUBOTIČKE BISKUPIJE

U somborskom karmelu, 4. ožujka održana je korizmena duhovna obnova svećenika Subotičke biskupije. Četrdesetak svećenika zajedno sa svojim biskupom **Ivanom** molilo je, slavilo euharistiju i razmišljalo o Papinom dokumentu "Krunica BDM" o kojoj su prigodna predavanja priredili **mr. Andrija Kopilović** i **mr. László Sungyi**. I ova duhovna obnova, koja se održava od godine Velikog jubileja, održana je pod zaštitom SB o. Gerarda Tome Stantića, a animirali su je karmelićanin o. **Bernardin Vizmeg**, prior i o. **Mato Miloš**. /Zv/

O BIBLIJI U RUSKOM KRSTURU

U godini Biblije mladi župe sv. Nikola u Ruskom Krsturu organizirali su 28. veljače tribinu na temu "Uloga Biblije u svakodnevnom životu". Predavanje je održao izvrsni poznavatelj Biblije **p. Tadej Vojnović**, OFM iz Novog Sada. Kako je istaknuto u predavanju, važno je da svaka obitelj ima Bibliju i uz svakodnevno čitanje postane kao zrno koje padne u dobru zemlju i donese rod (Mt 13,8).

Nakon predavanja okupljeni su dobili odgovore na mnogobrojna pitanja. U druženju su se izmijenila i razna iskustva.

Ivan Hardi

Događaje u kulturi, važne za život hrvatske zajednice, "Zvonik" će i dalje pratiti ali u kraćim vijestima budući da se pojavom tjednika "Hrvatska riječ" sada u cijeloj Vojvodini "pokrivaju" ovakva događanja.

Od ovoga broja kulturu pratimo u rubrici "Tragovi kulture".

OSNOVANO HKUPD "DUKAT" VAJSKA - BOĐANI

Rješenjem Saveznog ministarstva pravde SRJ od 29. 11. 2002. god. registrirano je Hrvatsko kulturno-umjetničko-prosvjetno društvo "DUKAT" Vajska - Bođani za što je najzaslužniji **Pavle Pejčić**. Predsjedništvo Društva sačinjavaju: **Pavle Pejčić**, predsjednik, **Josip Dumendžić**, tajnik, **Luka Iličić**, blagajnik za Vajsku, **Milenko Kovač**, blagajnik za Bođane, te članovi **Slavica Barukčić**, **Nevenka Kontra** i **Ljubica Kitanović**. Nadzorni odbor čine: **Ivan Kontra**, predsjednik, te članovi **Pavle Begov** i **Vinko Benak**. Od datuma registriranja do danas formirane su: folklorna, dramska i literarna sekcija. Zahvaljujemo župniku **Josipu Kujundžiću** na ustupljenom prostoru i drugoj pomoći.

Najvažniji ciljevi Društva su: čuvanje i njegovanje ikavice, običaja i tradicije šokačkih Hrvata. Trenutno u Društvu imamo 52 člana. Očekujemo uključivanje u većoj mjeri mladeži.

Telefon Društva je 021 - 775-512.

Josip Dumendžić - Meštar

Šokačko prelo u Bačkom Bregu

Tradicionalno "Šokačko prelo" u Bačkom Bregu održano je 15. 02. 2003. Preljsku pismu "Seljakova moljitva" sastavio je **Zlatko Gorjanac** koju je na početku programa pročitala **Ivana Gorjanac**. Izvještaj o radu Društva u protekloj godini pročitala je **Jelena Srijemac**, a mala **Ivana Ivošev** je recitala pjesmu "Kod liječnika".

Ove godine prelo je uveličala kulturno umjetnička udruga "Nikola S. Zrinjski" iz Petrijevac kod Osijeka. Na Prelu su bili generalni konzul Republike Hrvatske u Mađarskoj **Ivan Bandić**, veleposlanik R. Hrvatske iz Beograda **Stipe Medo**, u ime Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Subotice **Olga Misović**, predstavnici iz Sombora, Subotice, Bačkog Monoštora, Sonte, Vajske, Plavne, Tavankuta, Santova i Bačina.

U nedjelju su Berešci s gostima iz Petrijevac sudjelovali na svetoj misi koju je predvodio vlč. **Davor Kovačević**. On se zahvalio gostima koji su uveličali ovo sveto slavlje.

Zlatko Gorjanac

POKLADU U STAROM ŽEDNIKU

Premala je bila župna kuća u nedjelju 2. ožujka da primi sve koji su toga dana željeli vidjeti priredbu upriličenu za poklade. Dječja glumačka ekipa se izvrsno snašla u igrokazu "Jedan dan na salašu" autorice **Đule Milodanović**, naše bivše mještanke.

Nakon predstave organiziran je defile maski, od kojih je komisija odabrala 3 najbolje. O pokladnim običajima govorili su župnik **Željko** i specijalna gošća časna sestra **Eleonora**. Kako to biva na pokladama, uslijedila je bogata tombola. Prilozi od prodaje tombole namijenjeni su župnom Caritasu koji i ovog Uskrsa barem malo želi pomoći najpotrebnijima. A na kraju je bač **Ivan Tikvicki** pripremio svima ukusne fanke kojima su se svi obradovali.

Kata Milodanović Ostrogonac

Obiteljsko prelo u župi Isusova Uskrsnuća

U župi Isusova Uskrsnuća organizirano je obiteljsko prelo 1. ožujka u prostorijama karitasovog doma. Skupilo se oko 120 osoba, od toga je bilo čak 65 djece, uzrasta od 7 mjeseci pa do srednje škole. Čak sedmero ih je bilo do 1,5 godine. Hvala Bogu, obnavlja se naša župa. Igrokaz župnog dramskog odjela dobro je nasmijao sve prisutne. Uz večeru i nezaobilazne fanke veselje su podržali tamburaši. Za svu djecu (uz pomoć župnika) pripremili smo darove-prelo. Naravno, bila je i tombola s vrijednim nagradama, opet zahvaljujući sponzorima, firmama i nekim obiteljima. Nadamo se da će ovo biti početak naših druženja u Karitasovom domu.

Nena T.

Predstava u korist učenika i studenata

Za kraj poklada Hrvatsko društvo za pomoć učenicima "Bela Gabrić" priredilo je dobrotvornu predstavu "Nevolje s dicom" **Đule Milodanović** koju su izveli "kerski glumci" amateri. Predstavu su Subotičani vidjeli u Hrvatskom kulturnom centru "Bunjevačko kolo" u nedjelju, 2. ožujka.

- Ulaz je bio slobodan, ali se tom prilikom prikupio dobrovoljni prilog u korist učenika i studenata, što je praksa u mnogim zemljama - objašnjava ideju o dobrotvornoj priredbi **mr. Ervin Čeliković**, potpredsjednik Društva. /K. Č./

Predstava na Obiteljskom susretu

Obiteljski susret u župi sv. Roka i ove je godine za poklade, 21. veljače bio u znaku predstave i tombole. Predstava "Nevolje s dicom" **Đule Milodanović** bila je premijerno izvedena pred punom vjeronaučnom dvoranom koja je svake godine sve manja za publiku koja se voli dobro zabaviti. Prihod od tombole ide u fond za buduće održavanje obiteljskih susreta. /K. Č./

PREMIJERA NA HRVATSKOM U Dječjem kazalištu u Subotici

"ŽDRIBAC ZLATNE GRIVE"

Dugoočekivana dječja predstava, ne samo za djecu, "Ždribac zlatne grive", po predlošku narodne bajke koju je zapisao **Balint Vujkov**, izmamila je na premijeri u dječjem kazalištu u Subotici, u četvrtak 20. veljače 2003. godine, zaslužen aplauz koji ide na mnogobrojne adrese. Spomenimo, povijesti radi, one najzaslužnije: **Rajko Ljubić**, koordinator projekta, **Želimir Orešković**, redatelj iz Zagreba, lutke i scenu je zamislio **Vojo Radoičić** a lutke su izradili **Ljubica Suturović** i **Arsen Čosić**, **Marta Aroksalaši**, diplomirana glumica, pomoćnica redatelja, **Ankica Pešut**, koreograf. Glumci su srednjoškolci koji su po prvi put stali daske koje život znače: **Marija Jaramazović**, **Josipa Vojnić Tunić**, **Miroslav Šokčić**, **Marijana Ivković Ivandekić**, **Saša Rajda**, **Danijel Celva**, **Olga Vukajlović**, **Sanja Pandžić** i **Mirjana Horvacki**. Premijera je pokazala da je predstava primjerena ovom mladom glumačkom ansamblu, da hrvatska zajednica ima ogromnu potrebu za hrvatskom dramom ali i "klicu" iz koje se ona može razviti. Hoćemo li odgovoriti na ovaj izazov?

Projekt su pomogli Pokrajinsko tajništvo za kulturu, Skupština općine Subotica, Generalni konzulat Republike Hrvatske, Zagrebačko kazalište lutaka, preč. **Andrija Anišić**, **Bane Vaci** i obitelj **Piuković**. /K. Č./

"BUNJEVAČKO - ŠOKAČKO PRELO" U SOMBORU

Hrvatsko kulturno-umjetničko društvo "Vladimir Nazor" priredilo je u Hrvatskom domu u Somboru tradicionalno, 67. "Bunjevačko-šokačko prelo". U programu su sudjelovali gosti iz Hrvatske, folklorni ansambl Kulturno umjetničkog društva "Sedam Kaštela" iz Kaštel Kambelovaca.

Među mnogobrojnim uglednim gostima bili su **Ivan Bandić**, generalni konzul Republike Hrvatske u R. Mađarskoj, **Miroslav Kovačić**, prvi konzul Generalnog konzulata R. Hrvatske u Subo-

tici, **Vladimir Velnić**, potpredsjednik Skupštine grada Zagreba, **Slaven Dulić**, zamjenik pokrajinskog tajnika za manjine, **Jovan Vujičić**, predsjednik Skupštine općine Sombor, **Lazo Vojnić Hajduk**, predstavnik Hrvatskog nacionalnog vijeća... Bili su tu i svećenici te predstavnici kulturno-umjetničkih društava iz Subotice, Tavankuta, Sonte, Bačkog Brega i Bačkom Monoštora. /K. Č./

KARNEVAL U ĐURĐINU

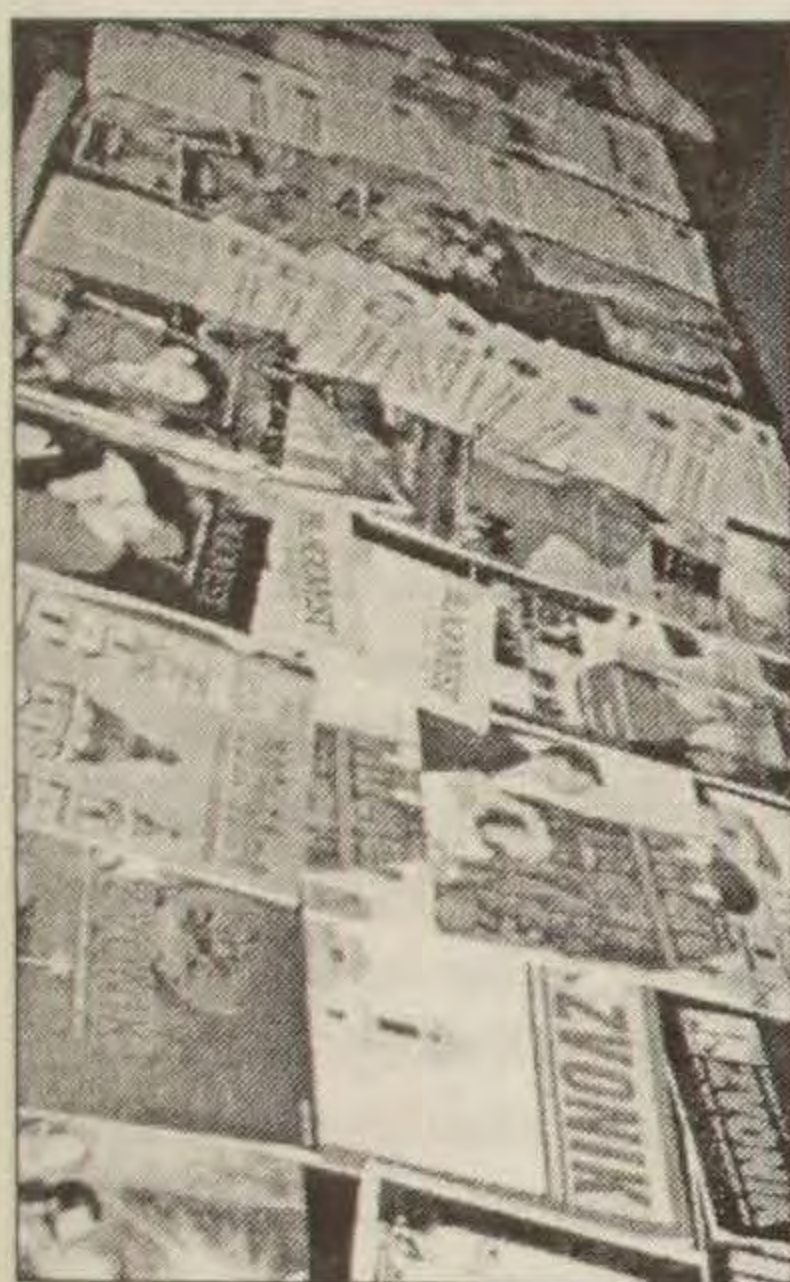
Hrvatsko kulturno-prosvjetno društvo "Đurđin" organiziralo je u povodu poklada u subotu, 1. ožujka karneval. Povorka s mnogobrojnim sudionicima pod maskama išla je od Doma kulture do škole "Vladimir Nazor". Maske su predstavljene i na bini Doma kulture a izabrane su i najljepše grupne i pojedinačne maske.

Među gostima na karnevalu bili su **Slaven Dulić**, zamjenik pokrajinskog sekretara za ostvarivanje prava nacionalnih manjina, upravu i propise, **Ivica Vojnić**, predsjednik Mjesne zajednice, **Ljiljana Dulić**, ravnateljica OŠ "Vladimir Nazor", **Jelena Vojnić**, učiteljica u mirovini, KUD "Lajčo Budanović" iz Male Bosne, učenici I. razreda na hrvatskom jeziku iz Male Bosne, gosti iz Subotice i Bajmoka.

Održavanje karnevala pomogli su **Slaven Dulić** iz Fonda za manjinska prava, AD "Fidelinka" s kolačićima i članovi Upravnog odbora Društva.

Snežana Dulić

U DUHU TOLERANCIJE I MIRA

Međunarodni kulturni centar "YUBIN" priredio je od 28. 01. do 4. 02. 2003. godine izložbu "Vjerske publikacije u Srbiji i Crnoj Gori". Predstavljajući izložbu **Suzana Polić Radovanović** na prigodnom letku među ostalim je napisala: "Publikacije koje predstavljamo, govore o životu i aktivnostima u okviru Crkava i verskih zajednica, o duhovnim potrebama vernika, o njihovom položaju u društvu u kojem deluju i problemima sa kojima se susreću u svakodnevnom životu. (...) Bogatstvo različitosti, tolerancija drugačijeg, mir u nesaglasju, kao i vera u duhovno uzdignuće - vrednosti su koje, kako decenijama unazad, tako i danas, uprkos burnim vremenima na našim prostorima, čine

mogućim život u višenacionalnim, multikonfesionalnim i multikulturnim društvima Srbije i Crne Gore."

Među tridesetak redakcija različitih listova i izdavačkih kuća bio je zastupljen i naš "Zvonik" kao i izdavački odjel Katoličkog instituta za kulturu, povijest i duhovnost "Ivan Antunović" iz Subotice. /Zv/

PRIREDBA U KORIST SIROMAHA

Mjesna zajednica "Novo selo" je ove godine po osmi put pred Korizmu organizirala priredbu humanitarnog karaktera. Priredba je održana 2. ožujka u svečanoj dvorani MKC "Nepkor". Sve okupljene, kojih je, moram primjetiti, bilo vrlo malo za tako plemenitu nakanu, pozdravio **Mile Crnjac** u ime Organizacijskog odbora a potom je sve pozdravila i priredbu otvorila **Mirjana Čović**, predsjednica Savjeta Mjesne zajednice. Priredba je bila protkana recitacijama i glazbenim točkama a prvi put je nastupila i dramska sekcija KUD "Bratstvo" - Ljutovo sa šaljivim komadom "Kad se ženi ko pameti nema i udaje se koja sriće nema". U programu su nastupili ansambl "Ravnica", juniorski sastav Subotičkog tamburaškog orkestra pod ravnanjem **Stipana Jaramazovića**. Voditelji programa su bili **Kata Horvacki** i **Mirko Šokčić**.

Prikupljeni novac od prodatih ulaznica i od sponzora ide u korist siromašne braće i sestara. Događaj za svaku pohvalu, ali, nažalost, bez podrške većeg broja ljudi. /A. A./

Uređuju:
Dr. med. Andrej Petreš,
liječnik i
Miroslav Zelić,
medicinski tehničar

OPREZNO S LIJEKOVIMA!

Lijekovi su često dio našega života. Njihovom primjenom nastojimo ukloniti ili spriječiti bolest. Osobito je važno naglasiti da lijek može poboljšati zdravlje samo ukoliko se primjenjuje ispravno i odgovorno.

Nepoštivanje uputa liječnika, osim što pogoršava kvalitetu života, znatno poskupljuje i zdravstvenu zaštitu. Primjerice, izostavljene doze lijeka za srce mogu uzrokovati poremećaj srčanoga ritma ili srčani zastoj, zaboravljena doza lijeka protiv povišenog krvnog tlaka može biti odgovorna za moždani udar, a kura antibiotika koju oboljeli ne popije do kraja može uzrokovati i bolest drugih ljudi (širenje infekcije na druge zbog nedovršenog liječenja bez obzira na poboljšanje općega stanja osobe). Naime, upravo se zbog nepopijenih antibiotika razbuktavaju infekcije, a bakterije postaju otporne na postojeće lijekove te se u drugim situacijama teže mogu koristiti učinkovito. Isto tako lijekove ne treba uzimati kod svakoga oboljenja "na svoju ruku" bez odobrenja liječnika zbog eventualno mogućih alergijskih reakcija i drugih mogućih negativnih posljedica.

Posebne skupine bolesnika morat će obratiti pozornost na dodatna upozorenja u svezi korišćenja lijekova, a neke ih uopće ne smiju koristiti bez nadzora (trudnice, dojilje, novorođenčad i mala djeca, stare osobe, osobe s oštećenom funkcijom bubrega, jetre i sl.).

U današnjem svijetu, naglom ekspanzijom komunikacije, dostupno nam je puno informacija o lijekovima. Ponekad to mnoštvo informacija može dovesti do zabune te vam sljedeće upute mogu pomoći u pravilnom korišćenju lijekova:

- * lijekove je najbolje držati u njihovim originalnim pakiranjima, na mjestu koje je izvan doseg djece
- * uzimati točno preporučene doze
- * kada putujete, lijekove nosite sa sobom
- * lijekove piti na vrijeme, iako nije problem ako se lijek popije pola sata prerano ili prekasno
- * lijek kojemu je istekao rok uporabe, a taj je datum otisnut na kutiji, odmah treba baciti!
- * mnogi bolesnici stvaraju zalihe lijekova i često traže od liječnika da im prepisu na jedan recept veću količinu lijeka. Takva praksa nije dobra, velika količina lijekova može propasti jer im može isteći rok uporabe ili liječnik može u međuvremenu promijeniti terapiju
- * opravdanje da lijek, iako ga više ne uzimate, treba čuvati u kućnoj ljekarni jer bi mogao pomoći drugom članu obitelji, potpuno je pogrešno! Lijekove trebaju piti samo oni kojima su prepisani, jer lijek koji pomaže jednom čovjeku, drugome može štetiti
- * lijekove ne uzimati bez prethodnog konsultiranja liječnika ili ljekarnika, bilo da je riječ o lijeku izdanom na liječnički recept ili se kupuje u slobodnoj prodaji
- * ako u bilo kojem trenutku shvatite da ste popili pogrešan lijek ili sumnjate da ste uzeli veću količinu, odmah nazovite svojeg liječnika ili nazovite hitnu pomoć.

NADBISKUP HOČEVAR PRIMIO IZASLANSTVO ADVENTISTIČKE CRKVE

Beogradski nadbiskup **Stanislav Hočevar** primio je u petak 21. veljače izaslanstvo Adventističke crkve, u kojem su bili **dr. Jan Paulsen**, predsjednik Generalne konferencije Kršćanske adventističke crkve sa sjedištem u Washingtonu, zatim **dr. Bertil Wiklander**, predsjednik Transeuropske divizije Kršćanske adventističke crkve sa sjedištem u Londonu, **dr. Radiša Antić**, predsjednik Jugoistočne europske unije Kršćanske adventističke crkve sa sjedištem u Beogradu, **dr. Jovan Mihaljčić**, tajnik Glavnog odbora Jugoistočne europske unije Kršćanske adventističke crkve, sa sjedištem u Beogradu. Izaslanstvo se zadržalo u jednosatnom razgovoru i izmijenilo mišljenja o duhovnim vrednotama potrebnim današnjem svijetu. /IKA/

U SRBIJI OBJAVLJEN PRILOG "OSSERVATORE ROMANA" O KRIZI NA KOSOVU

"Sveta Stolica i kriza na Kosovu", posebni prilog polu-službenoga vatikanskog dnevnika "Osservatore Romano", koji sadrži službene dokumente, izjave, priopćenja i dopise, preveden je na srpski jezik i objavljen krajem siječnja kao prilog u beogradskom tjedniku "Nin". Isti prijevod trebao bi izaći i u izdanju dnevnika "Politika". Kako ističe apostolski nuncij u Beogradu nadbiskup **Eugenio Sbarbaro**, to je prvi put da je tamošnjem pučanstvu pružena prilika da se upozna s dokumentima i stajalištima Svete Stolice, bilo što se tiče Kosova, bilo općenito područja Balkana. Nadbiskup Sbarbaro također je izvijestio kako apostolski administrator u Prizrenu biskup **Marko Sopi** priprema isto izdanje na albanskom jeziku. Uvod u srpsko izdanje napisao je veleposlanik Savezne Republike Jugoslavije pri Svetoj Stolicu **Darko Tanasković**. On u uvodu ističe kako je "korisno prisjetiti se onoga što je u toj knjizi više put ponovljeno, to jest da se svi problemi moraju riješiti dijalogom, pregovorima, poštivanjem zakona i povijesti". /IKA/

NADBISKUP TAURAN U BEOGRADU

Na poziv Ministarstva za vanjske poslove Srbije i Crne Gore, u Beogradu je boravio nadbiskup **Jean-Louis Tauran**, tajnik Državnog tajništva Svete Stolice za odnose s državama, izvijestio je slovenski katolički radio. Svoj službeni posjet nadbiskup Tauran započeo je misnim slavljem u crkvi Krista Kralja, koje je predslavio zajedno s apostolskim nuncijem u Beogradu nadbiskupom **Eugenijom Sbarbarom** i beogradskim nadbiskupom **Stanislavom Hočevarom**, te većinom svećenika Beogradske nadbiskupije. U prigodnoj je propovijedi pozvao vjernike da budu istinski svjedoci Krista u današnjem svijetu, te svima udijelio papinski blagoslov.

Nakon razgledavanja radova na obnovi zgrade sjedišta Beogradske nadbiskupije, nadbiskup Tauran susreo se s nadbiskupom Hočevarom i predstavnicima karitativnih organizacija. Nadbiskup Tauran susreo se i s predstavnicima vlasti u Beogradu, a zatim je posjetio teološki fakultet Srpske pravoslavne crkve i susreo se s najvišim uglednicima te Crkve. Također je posjetio i pravoslavnoga episkopa i katoličku župu u Šapcu. Nadbiskupa Taurana primio je i beogradski

patrijarh **Pavle I.** Crnogorski metropolit **Amfilohije Radović** novinarima je izjavio kako je na susretu obostrano istaknuta potreba dijaloga i suradnje dviju Crkava. No, Sveti sinod i nadalje ne pozdravlja mogući posjet pape Ivana Pavla II. Beogradu. Nakon razgovora s nadbiskupom Tauranom patrijarh Pavle primio je izaslanstvo Ruske pravoslavne crkve na čelu s nadbiskupom **Klimentom**.

Nadbiskup Tauran je Beograd prvi put posjetio u proljeće 1999., kad je tadašnjemu jugoslavenskome predsjedniku predao osobnu poruku pape Ivana Pavla II. u kojoj ga je pozvao na suradnju s međunarodnom zajednicom kako bi se uspostavio mir na tome području. /IKA/

DEVETNICA GOSPI LURDSKOJ U PANČEVU

Kao i predhodnih godina, od 2. do 11. veljače održana je devetnica u čast Gospi Lurdskoj. Svaki dan molile su dvije grupe, na hrvatskom i mađarskom jeziku. Ova pobožnost iz godine u godinu postaje sve draža vjernicima ove župe, tako da ih je ove godine bio rekordan broj, četrdesetak u obje grupe.

Ni iznimno hladno vrijeme nije spriječilo vjernike da iz različitih pravaca, pa i iz najudaljenijih dijelova grada, dođu do župne crkve kako bi čuli poruke Lurdskih ukazanja. Pored uobičajenih nakana, ove su godine vjernici posebno svakog dana molili za onu braću i sestre koji su ranijih godina molili skupa s njima, a ove su godine zbog bolesti morali ostati u kućama.

Gospa Lurdska, naša milosrdna Majka, uslišila je prošnje vjernika te je svojim zagovorom kod Nebeskog Oca jednoj našoj sestri olakšala patnju. Gospodin ju je prokušano kroz veliku patnju tokom bolesti našao dostojnom i uzeo k sebi.

Devetnicu smo zaokružili svečanom sv. misom, koju je predvodio naš župnik **Erős Mihály**.

Nenad Ješić

SEMINAR ZA KATEHETE

U organizaciji Ministarstva prosvjete i sporta Republike Srbije i to njegovog novosadskog okruga na čelu s gospođom **Svetlanom Vujović** i Vladine Komisije za organizaciju i ostvarivanje vjerske nastave u školama Republike Srbije, održan je jednodnevni stručni seminar za sve katehete sa teritorija AP Vojvodine (svih sedam prosvjetnih okruga) u subotu 1. marta 2003. godine u Novom Sadu u amfiteatru Instituta za matematiku i informatiku Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu. Seminaru je prisustvovalo 154 katehete svih tradicionalnih Crkava i vjerskih zajednica.

Nakon pozdrava Svetlane Vujović predavanja s područja teologije održali su: **dr. Irinej Bulović**, episkop bački, **mr. Andrija Kopilović**, predsjednik Komisije za vjeronauk BK SCG i **mr. Josip Ivanović**, tajnik Komisije za vjeronauk BK SCG. Gospodin **Želimir Popov**, zamjenik ministra prosvjete i sporta...

Preosvešteni gospodin Irinej Bulović, episkop bački, govorio je o temelju zajedništva Crkve koja je zajednica po Presvetome Trojstvu. Trojstvo kao Božja troosobna narav je u čovjeku i Crkvi ostvarena milosno. Stoga je Crkva po naravi zajednica.

Mr. Andrija Kopilović je u svom predavanju dao više antropološki temelj temi: "Bog, čovjek, zajednica." U predavanju se usredotočio na soteriološki vid ugradnje u zajednicu po Kristu Otkupitelju.

Mr. Josip Ivanović je u svom izlaganju dao ponudu teorijskog zasnivanja metodike vjerske nastave na ovim prostorima. Predložio je da se otvori duži metodički tečaj, za koji je ovom prigodom pripremio jedno inicijalno - uvodno predavanje o određenju i značaju metodike vjerske nastave. A predložio je katehetama i nekoliko nastavaka kao što su: psihološki i gnoseološki aspekti vjerske nastave, nastavne metode i njihova primjena s posebnim naglaskom na vjersku nastavu i njene specifičnosti, metode i postupci upoznavanja ličnosti učenika kao i nastavna sredstva i tehnička pomagala u izvođenju vjerske nastave.

Želimir Popov je govorio o reformi školstva koja je u toku, o vjerskoj nastavi u tom procesu, o statusu vjeroučitelja i o mnogim drugim datostima koje su sada u ostvarivanju.

Diskusija je bila raznorodna i vrlo plodna. Cijela diskusija se dade sumirati u nekoliko zaključaka: Konkretni problemi nastali u pojedinim školama i sredinama se rješavaju na susretima užega područja kao što je grad ili pojedini okrug. Nerješive probleme treba dostaviti Ministarstvu ili Vladinoj komisiji. Zaključeno je da je kod upisa u prvi razred prisutan učitelj i nastavnik vjerske nastave. Konačno, vjeronauk ne bi smio biti pred-sat ili zadnji sat. Nastavnik vjerske nastave je član nastavnčkog zbora i u svemu je, kako u dužnostima tako i u pravima, izjednačen sa svim ostalim nastavnicima u školi. /A. K./

SUSRET BOLESNIKA U PETROVARADINU

U povodu blagdana Gospe Lurdske, koji se prema odluci pape Ivana Pavla II. od 1993. slavi i kao Svjetski dan bolesnika, starih i nemoćnih, u prostorijama Vikarijata srijemskog u Petrovaradinu održan je 15. veljače susret starih i bolesnih s prostora Srijema. Taj je susret organiziran na poticaj pomoćnog biskupa đakovačkoga i srijemskog i generalnog vikara za Srijem **Đure Gašparovića**. Program je započeo u petrovaradinskoj crkvi Sv. Jurja, gdje je oko 300 bolesnika, staraca i njihovih pratitelja pozdravio biskup Gašparović, te započeo prigodnu Službu riječi. Nakon biskupova uvoda i pozdrava, sve je nazočne pozdravio domaći župnik župe Petrovaradin **preč. Marko Kljajić**. U homiliji biskup Gašparović je istaknuo važnost strpljivosti u nošenju životnih križeva koje nam Bog povjerava, te pozvao na molitvu bolesnih za zdrave i zdravih za bolesne. Nakon Službe riječi uslijedilo je svečano izlaganje i blagoslov Presvetim Oltarskim Sakramentom. Na samom završetku programa ukratko su se predstavile sve okupljene skupine sudionika. Program u crkvi svojim su pjevanjem i svirkom obogatili Dječji pjevački zbor Kristovi slavu-

ji iz Srijemskih Karlovaca, tamburaški sastav iz Golubinaca te petrovaradinski vokalno-instrumentalni sastav Patoka. Nakon službenog dijela programa u crkvi, u prostorijama Vikarijata uslijedio je zajednički ručak, koji su također svojom svirkom i pjesmom uljepšali Karlovčani i Golubinčani. /IKA/

+ ELIZABETA MAKARA

Nakon duge bolesti i puno patnji 8. II. 2003. u Gospodinu je preminula naša sestra Liza, kako smo je zvali. Rođena je u Pančevu 26. IV. 1934. od oca **Jozefa Zetko** i majke **Marije German**. Da bi se nešto reklo o njezinom životu, trebamo se prisjetiti Jakovljeve poslanice, u kojoj se kaže "Vjera bez djela je mrtva". Ovozemni životni put naše sestre Lize prepun je djela: od svoje mladosti, redovito, svakodnevno je dolazila na sv. misu. Iako je živjela u mješovitom braku, svoju djecu je dala krstiti u našoj crkvi. Nije bilo akcije u župi u kojoj nije sudjelovala. Nesebično je darivala sve oko sebe. Bila je jedna od osnivača kruničarskih društava naše župe.

Počivala u miru Božjem!

Nenad Ješić

u ime članova oba krun. društva župe Pančevo

Morović

U vječnost se preselio čika Moca!

U novosadskoj bolnici, 17. veljače 2003. godine preminuo je dobri i pravedni čika Moca, kako smo ga zvali. Pravo ime mu je MOMČILO SAVIĆ. Rođen je 8. 06. 1936. u mjestu Brodac, općina Bijeljina. U Morović se doselio 1963. gdje je s obitelji živio sve do smrti. Pravoslavne je vjeroispovijesti, Srbin. Neobično se uklopio u morovički ambijent. Poznat je po dobrom srcu jer je svima dobro činio. Imao je neobično istančan osjećaj za pravdu i pravedno i uvijek je živo reagirao ako je pravda bila napadnuta ili ugrožena.

U godinama između 1991. - 1995. bio je osoba, kao rijetko tko, koja je stala na stranu Hrvata u Moroviću. Svojim vatrenim temperamentom branio je njihove interese, zaustavljajući ih da se ne sele u Hrvatsku, premda je na njih vršen veliki moralni i fizički pritisak. Njegovi sunarodnjaci su ga zbog toga izrugivali i napadali: "Zašto brani Hrvate?", pitali su ga. Vrhunac njegove pravdoljubivosti i poštenja je bio kada je 1995. kroz nekoliko noći, s dva revolvera stražario kod morovičke župne katoličke crkve, čuvajući je da ju netko ne bi minirao, budući da su neki zaprijetili da će to učiniti kao što su to učinili u Vašici, filijali župe Šid. To je čika Moca činio sve dok šidska policija nije preuzela na sebe obvezu da će noću čuvati crkvu.

Prije dvije godine biskup mons. Đuro Gašparović dodijelio je čika Moci posebno priznanje i svečanu ZAHVALNICU za sve što je učinio za Hrvate i za crkvu u Moroviću.

Sahranjen je 19. veljače u poslijepodnevnom satima, a istoga dana navečer za njega su služene mise zadušnice u Sotu i Šidu.

Dragi čika Moco, HVALA TI i neka Te Vječni Tvorac nagradi radošću gledanja svoga lica.

POČIVAO U MIRU!

Berislav Petrović, župnik

NAVARRO VALLS O SUSRETU PAPE I AZIZA

Prigodom susreta potpredsjednika iračke Vlade **Tariqa Aziza** s papom **Ivanom Pavlom II.** 14. veljače zajamčeno je da je iračka Vlada surađivala te da i dalje namjerava surađivati s međunarodnom zajednicom na području razoružanja, istaknuo je to za Radio Vatikan ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice **Navarro Valls**. Tariq Aziz također je predao Papi i osobno pismo **Sadama Huseina**. To je bila, prema riječima Navarro Vallsa, zgodna prigoda za Svetu Stolicu da izravno prenese predstavniku iračke Vlade potrebu vjernoga i konkretnog poštivanja obveza i rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a, jer je to jamstvo za međunarodnu zakonitost. To je stajalište Svete Stolice poznato, ali je tom prilikom bilo izravno preneseno potpredsjedniku iračke Vlade. Razgovori su bili vrlo srdačni i otvoreni, istaknuo je glasnogovornik Svete Stolice i dodao kako je stanje dramatično. Obje su strane govorile jasno bez ikakvih ustručavanja i obzira. Osvrćući se na mogućnost da bi Papa tom prilikom mogao posjetiti Irak, Navarro Valls je rekao da je Sveti Otac zaista u tijeku Jubileja želio posjetiti Irak i Abrahimovo rodno mjesto, ali mu to nije bilo omogućeno, te je time, kako je rekao Navarro Valls, to poglavlje zatvoreno i o tome nije bilo uopće govora.

KARDINAL ETCHEGARAY O SUSRETU SA SADAMOM HUSEINOM

“Potrebno je prije svega razumijevanje svih kako je smisao moga poslanja u Bagdadu duhovan”, izjavio je nakon susreta s iračkim predsjednikom **Sadamom Huseinom** 15. veljače novinaru Radio Vatikana kardinal **Roger Etchegaray**. “Valja povesti računa kako Crkva ima svoj vlastiti način govora o miru, ostvarenja mira, usred svijeta drugih koji se tako uporno zauzimaju za mir”, rekao je kardinal navodeći Papine riječi: “Crkva postaje glas moralne svijesti čovječanstva, onog čovječanstva koje želi mir i kojemu je mir potreban”. Ujedno je dodao kako je u razgovoru sa **Sadamom Huseinom** dodirnuo vrlo konkretna pitanja, koja međutim nije želio komentirati.

PISMO PASTIRA SARAJEVA, JERUZALEMA I IRAKA PROTIV RATA

U talijanskom gradu Tremoliju vrhbosanski nadbiskup kardinal **Vinko Puljić**, latinski patrijarh u Jeruzalemu i međunarodni predsjednik Pax Cristi **Michael Sabbah** i patrijarh Kaldejaca u Babiloniji - Iraku **Raphael Bidawid** potpisali su dokument pod naslovom “U ime Božje ne oružju”. Tekst dokumenta prenosimo u cijelosti:

“U ovo vrijeme međunarodne zabrinutosti, svi osjećamo potrebu upraviti molbu Gospodinu kako bismo isprosilili veliki dar mira. Mi pastiri Crkve kršćanske koja je u Jeruzalemu, Sarajevu i Iraku usvajamo te žalosne Papine riječi kao naše, i zajedno želimo ujediniti naš glas njegovom moleći da mir, koji je Božji dar, bude također zatražen od svih ljudi i žena na zemlji.

Naš je glas slab, ali želimo biti glas našeg naroda koji je podnio i još uvijek podnosi rat, potlačenost i nepravde i koji živi u našim zemljama, koje su tragično postale simbol patnje, ne samo u prošlim godinama već također i danas.

Svi naši gradovi nisu sveti gradovi kao Jeruzalem, a niti katolički gradovi. Ali zasigurno su mučenički gradovi.

Mi, koji smo proživjeli ili još proživljavamo tragediju rata, želimo reći cijelom svijetu, napose zemaljskim moćnicima: nemojte se upuštati u rat, jer je to put bez izlaza. Mir je jedini put kojim treba ići, to je obavezni smjer. Nema nasilja, nema terorizma, nema rata koji sa sobom ne bi donio drugo nasilje, mržnju, razaranje, patnju i smrt. Krist je naš mir. Evanđelje mira treba obasjati naša srca i upravljati naše odluke kako bi bile odluke potpunog odbacivanja nasilja i rata.

Obraćamo se svim vjernicima i nevjernicima, ljudima i ženama dobre volje, a napose onima koji imaju vlast i odgovornost odlučivati o budućnosti, kako bi mogao prevladati zdrav razum i dijalog sjećajući se da je ‘rat pustolovina bez povratka’. I mi s Papom kažemo: ‘Ne ratu! Rat je uvijek poraz čovječanstva’.

Ako je rat razaranje i smrt, nisu manje tragične posljedice koje neizbježno jedan rat sa sobom donosi: razdijeljenost, mržnje i mnoge izbjeglice. Pred očima svijeta su milijuni izbjeglica iz Bosne i iz cijele bivše Jugoslavije; neživotni uvjeti Palestinaca, izbjeglih u njihovoj zemlji ili u strane zemlje. I, u slučaju rata, koliki će biti izbjeglice iz Iraka, koji će se pridružiti onima koji su već tražili životnu utjehu bježeći iz ove zemlje, od mnogih godina označenih ratom i embargom?

Znamo da na svim dijelovima svijeta rastu molitveni susreti i trenuci mirnih građanskih prosvjeda kako bi pozvali na mir. Ovo je za nas motiv velike nade, nade u Boga koji uvijek sluša molitvu malenih, siromašnih i obespravljenih. Ne ostavite nas same, jer svijet danas treba graditi ovu nadu”, kaže se u dokumentu koji su potpisali pastiri Crkava u Jeruzalemu, Sarajevu i Iraku. /IKA-KTA/

MLADI POKRETA FOKOLARA PREDLOŽILI PLANETARNU KRUNICU ZA MIR

Kao odgovor pozivu Svetoga Oca da se ova godina posveti krunici, mladi Pokreta fokolara predložili su planetarnu krunicu za mir, objavljeno je na njihovoj Internet stranici www.fokolari.hr. Započeli su je moliti povezavši cijelu zemaljsku kuglu desetkama krunice. Naime, 24 sata podijelili su tako da u nekom dijelu svijeta uvijek netko moli. Tako primjerice mladi u Meksiku mole u 1 sat (kod njih je tada 18 sati), u Indiji mole u 4 sata, na Filipinima u 7 sati (po lokalnom vremenu tada je 14 sati), dok u Švicarskoj mole u 12 sati. Mladi iz Chicaga uključuju se u 24 sata, Brazil u 18 sati, a mladi u Hrvatskoj koji se žele pridružiti planetarnoj krunici mogu se uključiti u molitvu u 16 sati.

PAPA PREDLOŽEN ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR

Papa Ivan Pavao II. predložen je za Nobelovu nagradu za mir, objavljeno je iz sjedišta Nobelove komisije u Oslu. Osim Svetog Oca, nominirani su i francuski predsjednik **Jacques Chirac** i još 154 osobe i ustanove, među kojima je češki predsjednik **Vaclav Havel**, Bono Vox iz rock-skupine U2, te nekadašnji guverner američke savezne države Illinois **Goerge Ryan**, koji je u siječnju ukinuo smrtnu kaznu za 167 osuđenika. Ivan Pavao II. više je puta spominjan kao kandidat za Nobelovu nagradu. Posebni odjek imao je međuvjerski mirovni skup u Asizu, te njegovo zauzimanje za mirno rješenje sukoba u Svetoj zemlji te krize oko Iraka

DAN BEZ DUHANSKOG DIMA

Okrugli stol “Smisao odricanja u potrošačkom društvu - Je li zdravo odricati se?”, na kojem se raspravljalo o društvenim, gospodarskim i zdravstvenim gledištima pušenja, održan je 25. veljače na Hrvatskom radiju u organizaciji Zbora novinara, koji prate zbiivanja u zdravstvu, i Škole narodnog zdravlja “**Andrija Štampar**”. Na okruglom stolu sudjelovali su također i predstavnici Crkve, među ostalima zagrebački pomoćni biskup **Vlado Košić**, pročelnik Centra za promicanje socijalnog nauka Crkve **dr. Stjepan Baloban** i **dr. Valetin Pozaić**. Odlučeno je kako će se na prvi dan korizme, 5. ožujka, u Hrvatskoj predstaviti prvi put Dan bez duhanskog dima, kako bi se potaknulo pušače, koji žele prestati pušiti, da bar 24 sata ne zapale niti jednu cigaretu. Također će uoči toga Dana u novinama izaći oglas “**Hrvatska diše!**” u kojem će se pozivati pušače da se odreknu cigarete kroz ta 24 sata. Oglas će također sadržavati potpise uglednika iz hrvatskoga političkog, javnog, kulturnog, sportskog, zdravstvenog i crkvenog života, koji podupiru taj pothvat.

Prema: IKA

Priredila: s. M. Jasna Crnković

“PUSTITE KRISTA DA U VAMA TRPI U TJELESNIM BOLIMA I U TAMI DUHA”

(Marija Propetog Petković)

Marija od Propetog Petković ne postavlja pitanja o patnji. Nju ne zanima odakle patnja, kakav je njezin smisao. To nam kazuje da je njoj odgovor na ta pitanja potpuno jasan. Ona smisao patnje gleda u svjetlu Isusa Krista. Ne prihvatiti patnju značilo bi ne prihvatiti Krista. Ona zna da “Isus nije onome koji ga slijedi obećao ništa lijepo ni privlačno, kao što obično ljudi rade. Naprotiv, svi znamo da se križem ne ide na gozbu i počinak, nego na Kalvariju za Isusom Kristom.” Zato je “križ najveća škola. To je ona debela knjiga puna milosti i znanja. Sve drugo taština je”.

U Isusu Kristu vidi uzor patnje. Često, štoviše redovito, razmatra Isusovu muku u koju je uronjena svom svojom dušom. Sestre, moleći s njome i gledajući kako do suza proživljava Isusov križni put, nisu mogle a da zajedno s njome ne proplaču nad njegovom mukom. Zaljubljena u Krista raspetog, poput sv. Franje, ne bježi od križa nego ga cijelim svojim bićem grli. Ne zadržava se samo na prihvaćanju patnje, ona patnju ljubi. “U njezinim pismima riječ ‘trpljenje’ imala je prizvuk sreće, koju treba prihvatiti kao milost od Boga.” Takav odnos prema trpljenju je nastojala prenijeti na svoje sestre kao i na sve druge koje je susretala. I događaji u njezinoj obitelji o tome svjedoče: “Pročitavši tetino pismo, moja majka je zaprepašteno zaviknula: ‘Što je onoj mojoj sestri Mariji? Ona još traži i prosi od Boga trpljenja. Zar ih nema i previše i bez toga?’”

Marija je vrlo živo proživljavala Isusov poziv: “Ako tko želi ići za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi” (Mk 8,34). Ona stoga zna: “Svatko na svijetu trpi i nosi svoj križ. Ako ga nećemo nositi s Isusom, nosit ćemo ga bez njega u boli i očaju. ... Ako se uklonimo jednom križu, stići će nas drugi, još veći.” Svjesna je svoga križa, ali kao Kćer Milosrđa spremna je nositi i križ drugih. U drugima ona vidi Krista koji trpi. Smisao njene patnje je nositi patnju drugih.

Marija od Propetog je i sama iskusila trpljenje i križ koji je promatrala u Isusu Kristu. Usljed izljeva krvi na mozak 1953. g. onesposobljena joj je lijeva ruka, a paraliza joj se pogoršava nakon drugog izljeva godinu dana kasnije. Taj križ je prati do same smrti 1966. godine. Na kraju života doživljava iskustvo nemoći, ovisnosti o drugima. Tada se potpuno sjedinjuje s Kristom patnikom, s Kristom raspetim. O iskustvu osobnog trpljenja povjerava se Isusu: “Nisam pravo znala što je križ i na njemu biti razapeta, bez utjehe i pomoći. Sad si mi dao okusiti, Isuse moj. Dao si mi, zlato moje, malo osjetiti tuženje i gorčinu Maslinske gore. Kad mi je pukla žilica u mozgu i klonuo život, osjetila sam da je to što sam željela, a nijesam slutila kako je to teško! Hvala ti, Isuse, i na ovom križu.”

Literatura:

Radovi simpozija Marija Propetog Isusa Petković
- Službenica Božja, Rim 1991.

Citati preuzeti iz:

Marija Propetog Isusa Petković, Poruke vjere,
(priredila s. M. Ksenija Režić), Zagreb 1995.

Priredio: Igor Čeliković

U MARIJI BISTRICI PRVI VITRAJ U HRVATSKOJ S LIKOM IVANA MERZA

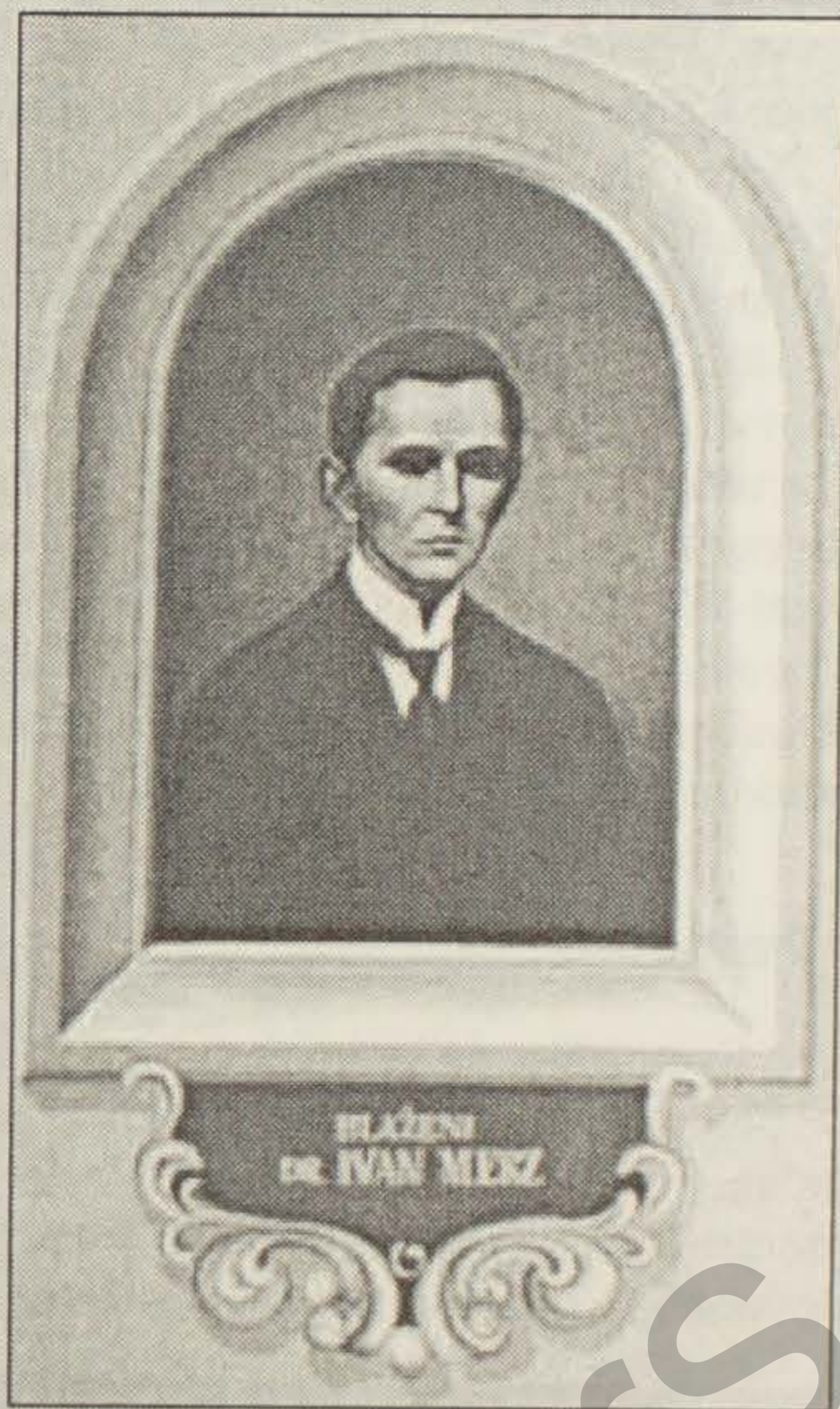
Zalaganjem upravitelja bistričkog svetišta mons. Lovre Cindorija, ovih je dana je u Gospinu svetištu na Mariji Bistrici postavljen vitraj s likom budućeg hrvatskog blaženika Ivana Merza. To je ujedno i prvi vitraj u Hrvatskoj s likom Ivana Merza. (Dva vitraja već postoje ali u inozemstvu: jedan u hrvatskoj crkvi u Essenu, Njemačka, a drugi u hrvatskoj crkvi u Hamiltonu u Kanadi). Ovaj prvi hrvatski vitraj izradio je umjetnik Miroslav Gazi iz Zagreba. Ispod vitraja na kojem je Merz prikazan s Euharistijom, koja je bila bitna za njegov duhovni i apostolski život, stoji ovaj tekst:

IVAN MERZ

* Banja Luka, 1896. - + Zagreb, 1928.
katolički intelektualac i apostol mladeži
Vjernom sinu Crkve život je bio Krist
a katolička vjera životno zvanje
koje je kao laik ostvario do svetosti.

Nakon što Ivan Merz bude proglašen blaženim, iznad imena dodat će se još naziv “blaženi”.

Vitraj je smješten u desnoj pokrajnoj lađi uz glavni oltar u kapeli posvećenoj sv. Marku Križevčaninu. Uz vitraj s likom časnog sluge Božjega Ivana Merza isti umjetnik izradio je u istom redu po narudžbi mons. Cindoria još tri vitraja posvećena trojici svetaca: sv. Lovri kao uzoru brige za siromaha, sv. Maksimilijanu Kolbeu, suvremenom poljskom svecu i sv.

Vinku Paulskom. Likom M. Kolbea željela se naglasiti činjenica da mnogi Poljaci dolaze u bistričko proštenišće i ujedno se njime odaje počast sadašnjem papi Ivanu Pavlu II., velikom prijatelju Hrvata. A vitraj sv. Vinka Paulskog, utemeljitelja reda sestara milosrdnica postavljen je u spomen 130. obljetnice prisutnosti i djelovanja sestara milosrdnica u svetištu na Mariji Bistrici. Likom Ivana Merza na vitraju u bistričkom svetištu željela se pak naglasiti njegova svetost koju je ostvario kao vjernik laik, ali isto tako istaknuti da je Merz često hodočastio u bistričko svetišće i o njemu čak napisao i jedan zapažen članak pod naslovom “Bistričko proštenišće” objavljen u Hrvatskoj Prosvjeti u dva nastavka: br. 17-18, 1922., str. 431-432 i br. 19-20, 1922., str. 476-478.

Za POSTULATURU IVANA MERZA
o. Božidar Nagy, postulador

7. ožujka

Sveta Perpetua i Felicita

+ 2002/203.

● pet katekumena mučeno u jednom danu

- Perpetua, mlada udovica s djetetom, ni rođeni je otac nije odgovorio ●

● Felicita molila za prijevremeni porod ● rodila u tamnici ● zaštitnice roditelja ●

● zaštitnice katekumena ●

Kad su stradali Židovi i katekumeni

Premda se u našim krajevima ne čuje ime Perpetua ni Felicita, zbog činjenice da se u litanijama svih svetih i u prvoj (rimskoj) euharistijskoj molitvi spominju te dvije svete neobičnih imena, vrijedno je upoznati se s njima. Obje su bile u jednoj skupini katekumena u Kartagi te su se pripravljele za krštenje. Bile su, dakle katekumenke. Posljednje su dane života proboravile u tamnici kartaške arene dok 7. ožujka 202. ili 203. godine nisu doživjele mučeništvo. Bilo je to u vrijeme progona koje je pokrenuo rimski car Septimije Sever. Vladao je od 193. do 211. godine. Spočetka je podnosio kršćane, no kad su se Židovi stali buniti i sve veći broj ljudi iz uglednijih slojeva društva prelaziti na kršćanstvo, car je dao progoniti i Židove i kršćane. Zakonom je zabranio prijelaz na židovstvo, ali i prijelaz na kršćanstvo. Na udaru su bili posebno katekumeni (odrasli pripravnici za krštenje) i novokršćenici. Sveti Euezbije je zabilježio jedno takvo progonstvo u egipatskoj Aleksandriji kad je mučenički pao sveti Leonida i mnogo katekumena.

Perpetua

Evo prilike da se upoznamo najprije s Perpetuom. Latinska riječ *perpetuus* znači stalan, vječan. Perpetua je bila mlada udovica i majka maloga dječaka. Otac joj je bio patricij, poganin, a majka kršćanka.

Živjela je u Kartagi, u sjevernoj Africi. Dok je tamnovala, vodila je dnevnik. Iz njezinog dnevnika doznajemo okolnosti Perpetuinog tamnovanja. I dnevnik i izvještaj o njezinom mučeništvu je, tako drži tradicija, sačuvan. Otac ju je uzaludno molio da odstupi od kršćanstva, te se tako smiluje svome djetetu. Perpetua je radije odabrala vječni život s Kristom, nego smrtni život s ocem i sinom.

Felicita

Ime *Felicitas* je nosila rimska božica sreće, a sama riječ *felicitas* u latinskom jeziku znači sreća, uspjeh, uspješnost, dobar ishod, dobra sreća u pothvatima i djelima. Felicita ili Srećka je i žensko ime izvedeno iz izvornog latinskog imena *Felicitas*.

Sveta Felicita je bila Perpetuina rokinja. Bila je u osmom mjesecu trudnoće kad je dospjela u tamnicu. I Felicita je čeznula za mučeništvom. No, rimski zakon je branio smaknuće trudnih žena. Zato je Felicita žarko molila da joj se Bog smiluje, pa da svoje dijete rodi prije vremena. Legenda kaže, čim je Felicita izrekla svoju molitvu, spopali su je trudovi. Dok je Felicita u teškim mukama rađala svoju djevojčicu stražar joj je dobacio: "Ako već sada toliko kukaš, što ćeš tek raditi kad budeš bačena pred divlje zvijeri?" Felicita je znala da u mukama neće biti sama pa je odgovorila: "Sada trpim sama, tada će u meni biti netko drugi koji će za me trpjeti, jer će se to dogoditi na Njegovu slavu".

Tako se Felicita pokazala kao dobra

moliteljica. Isprosila je od Boga dvostruki dar: život za svoje dijete, a za sebe mučeničku krunu. Ispunila joj se želja, da po mučeništvu, zajedno s katekumenima iz svoje skupine, uđe u kraljevstvo nebesko. Kad su joj njezini mučitelji svukli odijelo i vezali je mrežama da je bace pred zvijeri, negodovao je narod u areni. Doznali su da je Felicita istom rodila dijete. Narod nije dopustio da mlada roditelja bude bačena pred zvijeri. I zaista, Felicitu krvnici nisu bacili pred zvijeri, već ju je krvnik bodežom lišio života.

Zajedničko mučeništvo s trojicom katekumena

Sveta Perpetua i Felicita su zajedno sa svojim drugovima Revokatom, Saturninom i Satirom, također katekumenima, mučene na dan 7. ožujka 202. ili 203. godine. Dok je Felicita ubijena bodežom, svi su ostali iz njihove skupine bili su bačeni pred divlju kravu koja ih je rastrgala. Perpetua i Felicita su zaštitnice roditelja i katekumena.

Još jedna Felicita i sedmorica sinova

23. studenog se slavi još jedna Felicita, majka koja je mučena zajedno sa sedmoricom sinova: Filip, Feliks, Marcijalis, Vital, Aleksandar, Silan i Januarije, svi katekumeni i prema jednoj tradiciji sinovi mučenice *Felicitas*. Spomen ove sedmorice mučenika se slavi 10. srpnja. Mučeništvo sedmorice braće neodoljivo podsjeća na mučeništvo sedmorice braće iz 2. Knjige Makabejaca, 7, 1-42, gdje je majka hrabrila svoje sinove da junački umru, te da se ne ogriješe o Božji zakon.

Jeste li već nabavili knjigu o svecima "BOŽJI PRIJATELJI S NAMA NA PUTU" Stjepana Beretića? Ako niste, naručite je što prije u Uredništvu "Zvonika" po cijeni od 200 dinara.

ČITAJTE U NAJNOVIJEM HITÉLETU

* **A keresztény család - örömhír a harmadik évezrednek**

Manilában, a Fülöp-szigetek fővárosában tartották meg a 4. Családi Világkongresszust, amelyről újvidéki résztvevője, a Hitélet főszerkesztője számol be négy oldalon képben, írásban.

* **Munkájuk: csak szeretet, szeretet, szeretet**
Egy magyar édesanya ír Varsóban, a Szeretet Misszionáriusai között élő leányánál tett látogatásáról. (16. oldal)

* **Angyalemberek**

Nem lesz béke a földkerekségen mindaddig, amíg békén a másik feletti győzelmet értjük, és nem lesz béke addig, amíg a biztonság a másik meggyilkolásának maximális lehetőségét nyújtja. (1. oldal)

* **Dupla whisky örömhírrrel**

Amerikában a teológusok az Evangéliumot elviszik a kocsmákba, a bárakba, ahová járnak a fiatalok. A teológusok azokat igyekeznek megtalálni, megszólítani, akiket egyébként igen nehéz lenne hagyományos lelkipásztori módszerekkel elérni. (10. oldal)

* **Íme, a Szűz fogan, Fiút szül**

Gyümölcsöltő Boldogasszony az angyali üdvözlötnek s ezzel együtt az Istenfia megtestesülésének ünnepe (4. oldal)

* **12 dolog, amivel el tudja kerülni, hogy a gyerekén vezesse le dühét**

Amikor legközelebb úgy érzi, a mindennapos gondok annyira feldühítik, hogy valakin le kell vezetnie, próbálja ki a Hitéletben megjelent ötletek valamelyikét. (23. oldal)

Naš kandidat za sveca

GOVORI VAM SLUGA BOŽJI O. GERARD TOMO STANTIĆ

ISKUSTVO ISUSOVE PRISUTNOSTI I EKLEZIJALNI ODJECI ISKUSTVA (3)

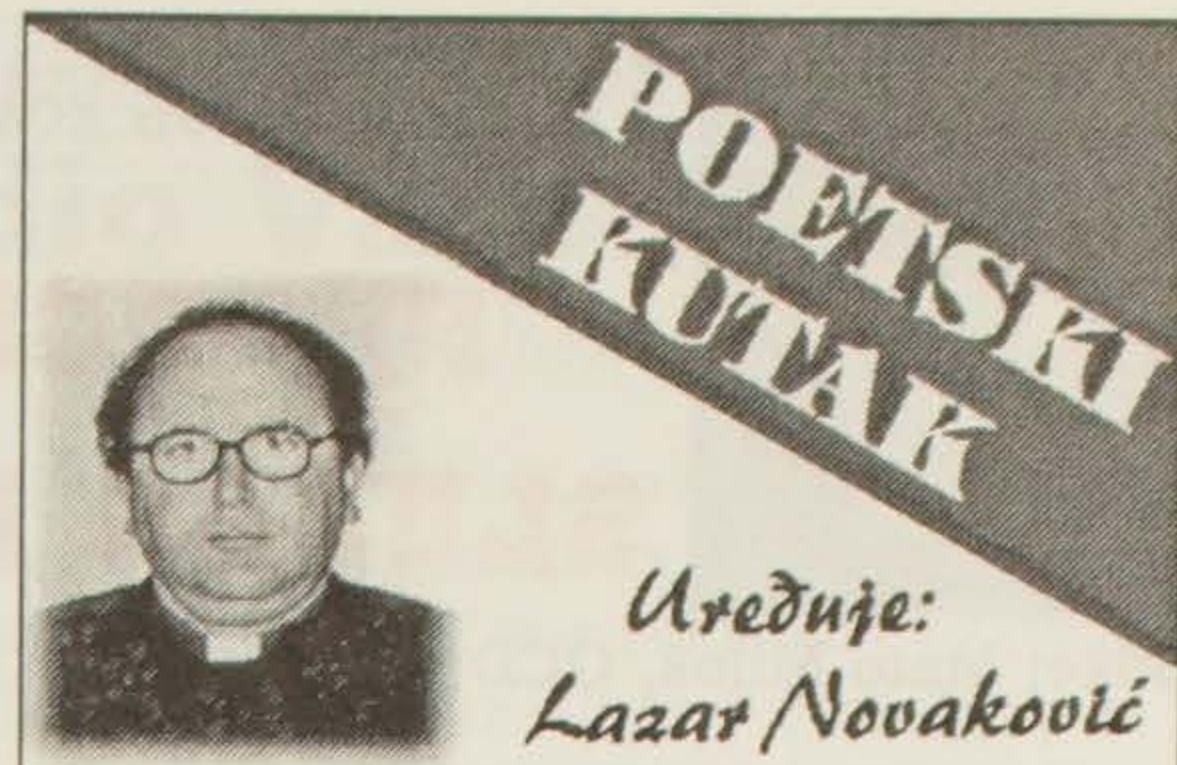
Piše: Ante Stantić, OCD

Iz svih prethodno navedenih misli jasno slijedi da je izvor, nadahnuće, za ove slike i pojmove Mala Terezija. Slijedeći tekst iz "Povijesti jedne duše" to, uz ostalo već spomenuto, potvrđuje: "Od nekoga sam se vremena bila prikazala Djetetu Isusu da budem njegova igračkica. Rekla sam mu neka me ne drži kao vrijednu igračku koju djeca smiju samo gledati a ne usuđuju se dirati je, nego kao lopticu bez vrijednosti, koju može bacati na zemlju, gurati nogom, probosti, ostaviti u kutu ili čak pritisnuti na srce, ako ga to veseli; jednom riječju, htjela sam Isusa zabavljati, pružati mu veselje, htjela sam se predati njegovim djetinjim hirovima... U Rimu je Isus probo svoju igračkicu. Htio je vidjeti što je u njoj, a onda kad je vidio i bio zadovoljan svojim otkrićem, bacio je i zaspao... Isus je sanjao da se još uvijek igra svojom igračkom, pušta i uzima je naizmjenice, a zatim, pošto ju je koturao vrlo daleko, pritišće je na svoje srce, ne dopuštajući da se ikada udalji iz njegove ručice" (str. 134). Već smo spomenuli sliku "mekani vosak", koju posuđuje također od Male Terezije.

Kad usporedimo Gerardov rječnik sa sadržajima navoda iz "Povijesti jedne duše", i učenje o vjeri, ufanju i ljubavi, koje Gerard posuđuje od Ivana od Križa, ne možemo drukčije zaključiti nego reći da ih je ("igranje s Malim Isusom", "biti mu igračkica, lopta", biti u "djetinjem stanju") Gerard posudio od Male

Terezije kako bi izrazio kamo vodi poniznost, postignuta putovima bogoslovnih kreposti. Iz Gerardovih zapisa, na temelju ovog prikaza, a koji se odnose na štovanje Malog Isusa, moramo reći da se radi o iskustvu postignutom na temelju bogoslovnog života, usredotočenom na poniznost, na odcjepljenje. Gerard je tome iskustvu dao ime **mistika**, a suvremeni teolozi pak ističu da je mistika produbljivanje kršćanskog života na temelju bogoslovnih kreposti. Ne možemo zato drukčije zaključiti nego jasno tvrditi da slike izražavaju iskustvo koje je rezultat produbljavanja bogoslovnog života a ne samo na razini emocije, nekog sladunjavog i pobožnjakog doživljavanja, ili moraliziranja života. Rečeno je da je o. Gerard bio vrlo krepostan. To je prihvatljivo ali pod uvjetom da njegove moralne kreposti nisu domet nego učinak njegovog sjedinjenja "utiskivanja Malog Isusa" u njegovu dušu kao u "mekani vosak", kao što sam već rekao! Da je njegova "igra", biti "lopta" izraz za iskustvo što daje teološki život.

Na temelju izloženoga, vrlo je važno istaknuti, jer ima povijesno značenje, da Gerard komentira "Mali put" Terezije od Malog Isusa u svjetlu duhovnog sustava Ivana od Križa koji vodi k sjedinjenju. To je svakako vrlo važan njegov doprinos, osobito pod našim podnebljem!

Uređuje:
Lazar Novaković

TIN UJEVIĆ je rođen 5. srpnja 1891. u Vrgorcu, u Dalmatinskoj Zagori. Školu je pohađao u Makarskoj, Splitu i Zagrebu. Jedno vrijeme živio je u Parizu. Kao slobodni književnik djeluje u Beogradu, Sarajevu, Splitu i Zagrebu. Umro je 12. studenog 1955. u Zagrebu.

Za života je objavio ove zbirke pjesama: *Lelek srebra, Kolajna, Auto na korzu, Ojađeno zvono i Žedan kamen na studencu.*

UHAPŠEN U SVOJOJ MAGLI

Uhapšen u svojoj magli,
zakopčan u svojem mraku,
svako svojoj zvijezdi nagli,
svojoj ruži, svojem maku.

I svak žudi svetkovine
djetinjastih blagostanja,
srećne mreine i dubine
nevinost i neznanja.

I na oblak koji tišti,
i na munju koja prijeti,
naša blaga Nada vrišti:
biti čisti. Biti sveti.

I kad nema Našeg Duha
među nama jednog sveca,
treba i bez bijela ruha
biti djeca, biti djeca.

Tin Ujević

**UVEK SVEŽA
MINI PECIVA**

FORNETTI

sa kačkavaljem
sa čvarcima
sa pizzom
sa kajsijom
sa čokoladom

"MINI ŽUR"
Produzetnik: Bartuš Judit
Subotica, Maksima Gorkog 43
064 / 2270505

NA PROZIVCI
preko od pijace
063 83 18 007

AGROCOM
POLJOPRIVREDNA PROIZVODNJA
TRGOVINA NA VELIKO I MALO

**SREDSTVA ZA ZAŠTITU BILJA
I STRUČNI SAVJETI**

24214 TAVANKUT
Marka Oreškovića 3/1
Tel.: 024/767-477
Tel./fax: 024/767-426

24000 SUBOTICA
Žarka Zrenjanina 4
Tel.: 024/559-025
E-mail: agrocom@EUnet.yu

40. GODINA
II. VATIKANSKOG KONCIL (75)

PROROČKA SLUŽBA LAIKA

Piše: Mato Miloš, OCD

3. Apostolat žive riječi obveza je svih laika

Ovozemni poslovi ne bi nikome trebali biti zapreka za širenje evngelizacije u svijetu. Svaki se kršćanin ulazeći u ured, radionicu, za katedru, koji hoda pločnikom, sa stvarnošću čovjeka obnovljena u Kristu, treba očitovati u postavci njegova rada, u odnosima s drugim ljudima, u prosuđivanju i vrednovanju događaja i stvari, treba promicati evanđeoski mentalitet protkan duhom evanđeoskih blaženstava i ljubavi koja je svjesna da smo spašene ljudske sudbine, da možemo živjeti s mišlju i brigom kako i druge spasiti.

Sabor utvrđuje činjenicu da neki laici zamjenjuju svećenike u nekim svetim službama zbog nestašice svećenika ili u krajevima gdje vlada progon kršćana. Zbog stvarne nestašice svećenika, neke su biskupske Konferencije i Sinode biskupija uključile laike u te službe za izvanredne slučajeve. Koji su to slučajevi? Kada je svećenik koji slavi Euharistiju fizički ili moralno zapriječen propovijedati, a nema drugog svećenika ili đakona. Zatim u izvanrednim zgodama u kojima su laici pozvaniji da govore. To su dani obitelji, sredstava priopćavanja, karitasa, misija, dan akcija. Sabor se veseli i ističe pojedine laike koji po svojoj karizmi posvećuju svoj život širenju Evanđelja, pa čak u toj stvari i nadvisuju svojim duhovnim životom pojedine svećenike.

Ne treba proročku obvezu riječi mistificirati tako da bi ona bila samo za neke revne i posebne slučajeve. Svi su laici pozvani i odgovorni za unutarnji i vanjski rast Crkve, za njezino širenje, koliko je to ovisno o njihovoj riječi. U starim kršćanskim zajednicama bilo je istaknutih učitelja laika, poput **Justina, Aristida, Arnobija, Laktancija, Boecija, Kasiodora** i drugih. I ne samo oni, već i kršćani skromnih talenata koji su bili širitelji kršćanstva. Naše vrijeme je također dalo velikih učitelja laika, poput **Martina, Guittona** i drugih kršćanskih mislilaca. Sabor dobro zna da će laik biti samo onda uspješan širitelj Evanđelja ako je dobro poučen u vjeri i ako poznaje svoju vjeru. Zato i poziva laike da nastoje uči u dublje poznavanje vjere. Crkva nema samo svećenike teologe. Crkva treba i laike teologe. Laici trebaju poduzimati u teološkim disciplinama istraživanja autentične znanstvene vrijednosti. Biskupu teologu potrebni su laici teolozi. Reći da na laike ne spada teologija, jednako je kazati da za laike nije Objava u potpunosti, nego samo dio nje. Potreba laika za evngelizacijom otkriva nam pravo i laika na Evanđelje, na spoznaju njegove dubine i njegova bogatstva. Evanđelje pa i cjelokupna Božja objava je mudrost Božja, zato Sabor upućuje vjernike da mole za tu mudrost Božju da ju prodube i ispravno shvaćaju. Zadnji sud o ispravnosti mišljenja u stvarima Objave spada na crkveno učiteljstvo, ali samo mišljenje ovisi o misaonoj sposobnosti i svjetlu milosti, što Bog ne krati lajcima, rekao je ondašnji naš nadbiskup **dr. Franjo Šeper**, aktivni sudionik na Koncilu.

Blaženije je davati nego primati

/Iz Papine poruke za Korizmu 2003./

Korizma, intenzivno vrijeme molitve, posta i brige za one koji su u potrebi, pruža svakom kršćaninu mogućnost da se pripravi na Uskrs ozbiljnim razmišljanjem o vlastitom životu, s osobitom pozornošću prema Božjoj Riječi, koja prosvjetljuje svakodnevni hod vjernika.

Ove godine htio bih da kao vodič korizmenog razmišljanja bude rečenica uzeta iz Djela apostolskih: "Blaženije je davati nego primati" (20,35). Nije riječ jednostavno o moralnoj opomeni, niti imperativu koji bi bio nametnut čovjeku izvana. Sklonost darivanja ukorijenjena je duboko u čovjekovu srcu: svaka je osoba svjesna želje da stupi u kontakt s drugima i ostvaruje se u puni kada se drugima slobodno daje.

Naše je doba, nažalost, osobito podložno napastima sebičnosti koja neprestano vreba u čovjekovu srcu. U društvu općenito, kao i u javnim glasilima, ljudi su preplavljeni porukama koje više ili manje otvoreno uzvisuju kulturu prolaznosti i užitka. Premda briga za druge dolazi do izražaja u prirodnim katastrofama, ratovima i ostalim situacijama hitnosti, općenito je teško izgraditi kulturu solidarnosti. Duh svijeta štetno utječe na našu unutarnju težnju nesebičnog darivanja drugima i navodi nas na zadovoljavanje naših posebnih interesa. Sve se više podstiče želja za gomilanjem dobara. Nema sumnje da je prirodno i pravo da svatko svojim sposobnostima i radom nastoji steći ono što mu je potrebno za život, no pretjerana žudnja za posjedovanjem sprječava ljudsko biće da se otvori Stvoritelju i onima oko sebe. Riječi svetoga Pavla Timoteju vrijede za svako doba: "Zaista, korijen svih zala jest srebroljublje; njemu odani, mnogi odlutaše od vjere i sami sebe isprobadaše mukama mnogima" (1 Tim 6,10)!

Izrabljivanje čovjeka, ravnodušnost prema trpljenjima naše braće i sestara, kršenje čudorednih načela samo su neki od plodova žeđi za zaradom. Promatrajući žalosni prizor trajnog siromaštva koje pogađa tolike ljude u svijetu, kako ne vidjeti da su težnja za zaradom pod svaku cijenu i odsutnost stvarne i odgovorne brige za opće dobro doveli do koncentriranja velikih bogatstava u rukama malobrojnih, dok ostatak čovječanstva trpi u bijedi i zapuštenosti.

Apelirajući na vjernike i sve ljude dobre volje htio bih ponovno potvrditi načelo koje je samo po sebi očito, premda je nerijetko zemarivano: cilj ne smije biti traženje dobra određene povlaštene skupine, već poboljšanje uvjeta života svih. Samo na tom temelju moći će se graditi međunarodni poredak uistinu označen pravdom i solidarnošću, kojemu se svi nadaju. /.../

"Blaženije je davati nego primati". Kada vjernici odgovaraju na nutarnji poticaj da se daju drugima ne očekujući ništa zauzvrat, u srcu čute duboko zadovoljstvo. /.../

Božji Sin nas prvi uzljubi, "dok još bijasmo grešnici" (Rim 5,8), bezuvjetnom ljubavlju koja ništa ne traži a priori. Svjesni toga, kako ne vidjeti u korizmi povoljnu prigodu za donošenje hrabrih odluka nadahnutih ljubavlju prema drugima i velikodušnošću? Korizma nam pruža primjenjiva i djelotvorna sredstva posta i djela milosrđa kao oružja u borbi protiv pretjerane privrženosti novcu. Dati ne samo od svog suviška, već i nešto više pridonosi onom samoprijegoru bez kojeg nema istinskog kršćanskog života. Jačajući se neprestanom molitvom, krštenik osim toga pokazuje stvarni prioritet kojeg u vlastitom životu daje Bogu.

Božja ljubav izlivena u našim srcima jest ta koja mora nadahnuti i preobraziti nas same i naše djelovanje. Neka se kršćani ne zavaravaju da mogu tražiti istinsko dobro braće ako ne žive Kristovu ljubav. I tamo gdje budu imali uspjeha u unapređivanju važnih vidika društvenog i političkog života, no postignutog bez ljubavi, svaka će promjena biti kratkog vijeka. Sama mogućnost da se samoga sebe dadne drugima dar je koji dolazi od Božje milosti. Kako uči sveti Pavao: "Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati" (Fil 2,13).

O ŽIVOTU I SLUŽBI PREZBITERA (1)

Prezbiter, pastir i vođa župne zajednice

Kongregacija za kler izdala je na blagdan sv. Ivana Marije Vianneya (4. kolovoza 2002. godine) naputak o službi i životu prezbitera (svećenika) koji stoje na čelu župne zajednice. To je vrlo važna tema za život suvremene Crkve. Sveti Otac je na audijenciji povodom toga dokumenta potvrdio dokument i njegovu važnost pa ćemo i mi u našem "Zvoniku" u nekoliko nastavaka predstaviti važnost i pouku ovog dokumenta da bi naši vjernici razmišljajući o svojim svećenicima više molili i bolje razumjeli a time i pomogli zajedništvo svake, pa i najmanje župne zajednice.

Kao uvod donosimo Papine riječi s navedene audijencije: "Svoje misli, pune ljubavi i priznanja, okrećem sada župnicima po cijelome svijetu, osobito onima koji djeluju na najudaljenijim mjestima evangelizacije. Ohrabrujem ih da nastave u svojoj napornoj ali uistinu teškoj zadaći za cijelu Crkvu. Svakome preporučujem da se u svakodnevnom vršenju pastoralne zadaće utekne pomoći Blažene Djevice Marije, nastojeći živjeti u dubokom zajedništvu s njome. U ministerijalnom svećeništvu, divna je i prodorna blizina Kristove Majke... Funkcija da kao pastir vodi zajednicu, funkcija koja je svojstvena župniku proizlazi iz njegova osobna odnosa s Kristom, glavom i pastirom. To je funkcija koja ima sakramentalni karakter. Svećeniku ga nije povjerila zajednica, već mu preko biskupa, dolazi od Gospodina... S tim osjećajima, dok Vam jamčim svoju molitvu, svakome od Vas podjeljujem apostolski blagoslov..."

Na prvom mjestu dokument podsjeća da podignemo svoje oči i pogledamo polja koja "već se bjelasaju za žetvu" (Iv 4,35). Isus Krist je dovršio djelo spasenja voljom Očevom i stalno je prisutan u svijetu kao spasitelj. On želi da ga svi ljudi upoznaju i da se svi spase. Taj povijesni plan povjerio je svojoj Crkvi. Veliko je to otajstvo, čiji poslužitelji postadoše svećenici - otajstvo je to bezgranične ljubavi jer je "ljubio svoje, one u svijetu do kraja ih je ljubio" (Iv 13,1). U sakramentu reda Krist je prenio u različitim stupnjevima, vlastitu kvalitetu pastira duša biskupima i prezbitima, osposobljavajući ih u njegovo ime i za predstavljanje njegove vrhovne vlasti u Crkvi. Na ovome mjestu dokument podsjeća na dokument Sabora: "Duboko jedinstvo toga novoga naroda ne isključuje - u njemu samome - prisustvo različitih i nadopunjujućih zadaća. Tako su s onim prvim apostolima, na osobit način, povezani oni koji su postavljeni obnavljati *in persona Christi* (u Kristovoj osobi) čin koji je Isus izvršio na posljednjoj večeri - ustanovljavajući euharistijsku žrtvu" (LG 11). Sakramentalno obilježje po kojem se razlikuju, zahvaljujući svetom redu, daje da njihova prisutnost i njihova služba budu jedinstvene, nužne i nezamjenjive. PRISUTNOST ZAREĐENOG SLUŽBENIKA BITAN JE UVJET ŽIVOTA CRKVE, A NE SAMO NJEZINE DOBRE ORGANIZACIJE. Odazivajući se Papinoj želji da u novom tisućljeću "povezemo na pučinu" znači produbiti i ovu sakramentalnu dimenziju službenika. Ona nas uvodi u promatranje lica Krista svećenika. Sam Sveti Otac je stavio na srce svakoj mjesnoj Crkvi da sav božanski poklad koji nam je povjerio tako dovedemo u život suvremenih kršćanskih zajednica da on postane ne slovo i spomen, nego nova snaga za život Crkve. Za Crkvu je bitna i jednako hitna osobna svetost pastira i vjernika te gorljivi apostolski osjećaj sviju. Pojavljuje se nužnost davanja jačeg zamaha svećeničkoj službi, posebno u župi na temelju izbornog shvaćanja službe i života prezbitera. /1-6/

U sljedećem nastavku: *Zajedničko svećeništvo kršćana*

Hrvatske katoličke Internet stranice (XIV.)

Radio Vatikan

www.radiovaticana.org/croato/newsCroato.htm

Emisije Radio Vatikana na svjetskim, a osobito na "malim" jezicima, često su više od običnih emisija za vjernike. Ovaj je radijski program bio od izuzetnog značenja za katolike u bivšim komunističkim zemljama, kao što, uostalom, i danas ima za vjernike u državama u kojima vladaju autoritarni režimi, ili u kojima su katolici, kao manjina, diskriminirani ili čak progonjeni.

Nastojeći da uspješno koristi suvremena tehnička dostignuća u evangelizaciji, Sveta Stolica je utemeljila više Internet stranica, među kojima je i stranica Radio Vatikana, koja se može pratiti na istim jezicima na kojima se emitira i radijski program. Kao što je poznato, jedan od takvih lokalnih jezika jest i hrvatski, a adresa na Internetu na kojoj se nalaze najnovije vijesti na našem jeziku je:

www.radiovaticana.org/croato/newsCroato.htm

Poput sličnih stranica velikih svjetskih radijskih kuća, i na Internet stranici Radio Vatikana, najnovije se vijesti iz Crkve u svijetu, pa tako i one značajnije i iz Crkve u Hrvata mogu pročitati ili preslušati (u real audio formatu nakon preuzimanja fajla, ili neposredno korištenjem WRN servisa). Budući je riječ o velikoj svjetskoj profesionalnoj novinskoj kući, vijesti se redovito ažuriraju, pa stranica daje potpunu sliku o trenutačnim aktualnostima u Katoličkoj crkvi. Osim vijesti, na stranici postoje i drugi sadržaji, ali su oni na engleskom jeziku.

s. b.

ŠANSA

Od malena me zanimao i rado sam se bavio sportom. Posebno mi je drag nogomet. Veselje je bilo kad dobiješ šansu, iskoristiš je i zabiješ gol.

Nekad, u mlađim danima davao sam barem dva gola po utakmici. Sada, u zrelim godinama rjeđe igram a više pratim sport. Radovao sam se s prijateljima uspjehu naših rukometaša i tenisača. Biti prvi, biti najbolji na svijetu rezultat je napornog rada, mnogo odricanja i iskorištene šanse.

Dobro je imati šansu. Dobro je umjeti je iskoristiti. Čovjeku je teško bez nade, bez šanse. Poznao sam i poznajem bolesnike čije su šanse za oporavak bile veoma male. Dijagnoza je znala biti: 1 od 1000 ostaje živ. Sreća i radost je da su oni bili baš taj jedan jedini. Iskoristili su šansu a i nebo im je bilo naklonjeno.

Kao sjemeništarač i bogoslov imao sam češće prilike za duhovne obnove. Uvijek sam ih ozbiljno shvaćao. U njima se jačala nada, otvarali horizonti a i hod je bio sigurniji. Osobito se sjećam još i sada jedne obnove iz bogoslovskih dana. Voditelj je bio franjevac **Bonaventura Duda**. Tko je imao sreću upoznati ga, slušati kao profesora, sigurno je naučio nešto o zanosu, radosti i ljepoti Božje Riječi. U obnovi nam je pater stavio na razmišljanje osobu desnog razbojnika. Predaja ga naziva **Dizma**. Pater nam ga je približio riječima: "Čitav život je krao, lagao, zlo činio. Na kraju je i nebo ukrao. Svi vi imate šansu!"

Šansa za obraćenjem, osvajanjem neba uvijek postoji. No nije dobro odlagati obraćenje. Možda Isus neće biti blizu kao što je bio kod razbojnika Dizme!?

Započeli smo sveto Korizmeno vrijeme. Biblijski tekstovi su jedan bogatiji od drugoga. Tumačim ih sebi i drugima. Znam da je važan odnos prema Bogu, sebi i bližnjima. Od življenja tih odnosa ovisit će i naša vječnost. Korizma je šansa da bolesno ozdravi, zalutalo da se obrati...

Nemojmo propustiti šansu. Tko zna kad će druga doći? Korizma je šansa. Iskoristi je!

Lazar Novaković

Radio Vatikan o "Zvoniku"

Stoti broj katoličkog lista "Zvonik" koji je počeo izlaziti u Subotici, u Jugoslaviji, 1994. godine, uspio je, usprkos nijednom profesionalnom članu uredništva, doseći iznimnu kvalitetu uglednoga vjerskog lista. Tim povodom govori Boris Rotar.

Nešto manjeg, praktičnijeg formata s naslovnicom koncipiranom od nanizanih naslovnica "Zvonika", od prvog broja, pa još osam s lijepim naslovnica iz preostalih godišta, ovaj jedini list katolika u sadašnjoj zajednici Srbije i Crne Gore, jedini je i u Banatu i Bačkoj, a čita se, kako s ponosom ističe urednik Andrija Anišić, i u mnogim zemljama Europe, u Australiji, Argentini, Americi, Kanadi, Novom Zelandu. Znajući kako je bilo u Hrvatskoj, valja čestitati Hrvatima katolicima i njihovoj Crkvi da su se usudili u jeku ratnih zbivanja, u okolici koja im politički nije sigurno bila sklona, s ponosom i dostojanstveno dokumentirati svoju hrvatsku riječ i svoju vjeru. Kako piše urednik, u tom se okružju još uvijek ne može na normalan način nabaviti Biblija, Katekizam Katoličke Crkve, Dokumenti II. vatikanskog sabora a i ostala duhovna literatura i katolički časopisi. Valja se nad tom činjenicom doista zamisliti. Primajući redovito taj iznimno zanimljivi mjesecnik često sam se pitao odakle tolika potreba da im većina članaka odiše po katekizmu u nastavcima. Nemogućnost nabavka literature duhovne katoličke inspiracije koju apostrofira urednik, odgovor su i razlog upravo takvoj temeljitoj uređivačkoj politici. Podsjećam na njihove stalne rubrike kao što su Zajedno na liturgiji, Meditacija, Svetac mjeseca, Naš kandidat za sveca, II. vatikanski koncil, Crkva - Majka i Učiteljica, Upoznajmo Bibliju, Ekumenizam, Vjernici pitaju a posebno redovito izvještavaju o radu Paulinuma, njihova sjemeništa i biskupijske klasične gimnazije koji slavi četrdesetu obljetnicu. "Zvonik" posebnu i ustrajnu pozornost posvećuje mladima pa su im stalne rubrike i Djeca, Mladi i Obitelj, Kreposti naših predaka, Povijesni kutak i Poetski kutak. Od stotog broja list najavljuje i novu rubriku Medicinski kutak koji se u ovom broju bavi informativno hipertenzijom a povremeno će, najavljuje, objavljivati i Znanstveni kutak. Na ovo ih vjerojatno inspirira obiteljska revija poput Kane. "Zvonik" ima osim vjerske, i ulogu integrativnoga glasila Hrvata u našoj istočnoj dijaspori, pa se čitatelj može uvijek informirati i o značajnijim događajima iz kulturnog, društvenog i političkog života našeg naroda na tim prostorima. Vezani tradicijom njeguju svoja prela i narodne običaje a eto, epur si muove, jer je počelo izlaženje i tjednika na hrvatskom jeziku "Hrvatska riječ". Kako je teško biti Hrvat i katolik u njihovom okružju pokazuje i iznimna pozornost posvećena susretu punom nade između pape Ivana Pavla II. i delegacije Srpske Pravoslavne Crkve koja je boravila u Vatikanu početkom veljače. Uz Crkvu na kamenu, Veritas, MI list mladih, Kvarnerski vez, Svjetlo riječi i Kanu, valja nimalo obljetničarski, već časno odati veliko priznanje iznimno dobro uređivanom, bogato ilustriranom listu u kojem, kako sa žalom ističu, nema plaćenog profesionalca ali ima mnogo onih koji ga ispunjavaju s velikom ljubavlju i velikim srcem i vjerom. "Zvonik" je njihova tiskana obrana od osjećaja ugroženosti i odbačenosti, tjeskobe i straha pa dobronamjernom čitatelju, među koje bih želio uključiti i vas, preporučujem da ga čitaju kao glasilu ljubavi, vjere i obnove života.

PRIJATELJI "ZVONIKA" NAMA I ONAMA

APOSTOLSKI NUNCIJ MONS. EUGENIO SBARBARO

U svom pismu mons. Sbarbaro piše među ostalim:

"Rado se pridružujem slavlju zbog dragocjene pastoralne pomoći koju pruža ZVONIK zahvaljujući Gospodinu zbog postignutog cilja, uz želje da taj mjesecnik nastavi biti snažna potpora djelatnicima u pastoralnom radu."

Nadbiskup Leonardo Sandri,
zamjenik za opće poslove Državnoga tajništva

"Sveti je Otac upoznat s objavljivanjem 100. broja katoličkoga mjesecnika ZVONIK, što ga izdaje župa sv. Roka u Subotici..."

Njegova Svetost žarko želi da apostolska revnost, koja je potaknula zamisao pružanja novoga doprinosa razvoju katoličkoga tiska u tamošnjemu kraju, nastavi promicati djelo naviještanja Evanđelja, kulturu te duhovno i materijalno dobro svih onih koji će se koristiti tim sredstvom društvenoga priopćivanja, i istodobno od srca udjeljuje apostolski blagoslov Uredništvu na čelu s vlč. **Andrijom Anišićem**, kao i svim suradnicima i čitateljima "Zvonika".

GÉZA KUCSERA,
predsjednik Izvršnog odbora SO Subotica

Dame i gospodo, izuzetna mi je čast što mogu večeras biti ovde, videti vas u ovako velikom broju. To znači da ovaj list ima veliki tabor čitalaca i da je onaj cilj osnovni koji je postavljen, postignut. Ja bih hteo čestitati svima onima koji su doprineli da dođe do stotog broja, da jednu veliku stvar uradite na vaspitavanju vernika. ... Možda govorim drugi maternji jezik ali taj duh zajedništva je tu sa nama. Želim da istrajete na tom putu a ja se nadam da će lokalna zajednica uvek naći mogućnosti da pomogne i da pronađe bar još jednog čitaoca.

OBITELJSKI "ZVONIK"

Dragi čitatelji, ne možemo odoljeti, a da se i mi, sadašnji urednici Obiteljske stranice, prigodom 100. broja ovog katoličkoga lista (još mi u ušima odzvanja biranje imena "Zvonik" na prvoj sjednici Uredništva, neki oduševljeni pogledi...) ne javimo s par riječi. Onako obično - obiteljski. Sretni smo što možemo raditi za Vas, iako ne znamo ni koliko Vam se naša stranica dopada, koliko su Vam njeni sadržaji važni, lijepi, korisni, koliko zbilja služe svima u obitelji: supružnicima, djeci i roditeljima, starima i mladima. Jer, svi smo OBITELJ! U ovo zauzeto vrijeme zbilja ne možemo očekivati da nam pošaljete Vaše cijenjeno mišljenje, ali znajte da je zbilja teško raditi "naslijepo". Vaša riječ, komentar, kritika, prijedlog, nadamo se i koja pohvala (makar u odgojne svrhe, da se žarče trudimo biti bolji!) bili bi nam dragocjenost - zraka sunca koja uljepša zimsko jutro i sluti na proljeće! U iščekivanju tog proljeća i još puno, puno zvonkih "Zvonika"

vole Vas Huske (4)!

MATICA HRVATSKIH ISELJENIKA - ZAGREB

Uredništvu i suradnicima "Zvonika"

U zadnjem broju vašega "Zvonika" piše: "...nakana je uvik početak do kojeg nije teško doć, al je daleko duži, trnovitiji put, kako s nakanom izać na kraj..." A VI STE TO USPJELI.

Iskrene čestitke za 100. broj uz želju da i dalje ustrajete na tom putu žele vam

Hrvoje Salopek i Marija Hećimović

Zbog nedostatka prostora nismo u mogućnosti objaviti sve čestitke u ovom broju. Nastavak slijedi u sljedećem "Zvoniku"

**REPUBLIKA SRBIJA
MINISTARSTVO VERA**

Poštovani

Ovim putem želim da se zahvalim na vašem pozivu da danas prisustvujem svečanosti povodom obeležavanja jubilarnog - stotog broja katoličkog lista "Zvonik".

Zbog službenih obaveza nisam u mogućnosti da vam se pridružim, iako bih to od sveg srca želeo.

Koristim ovu priliku da uredništvu čestitam jubilej, sa uverenjem da će ovaj list Katoličke crkve nastaviti sa razvijanjem tradicije zajedništva, verske tolerancije i saradnje svih crkava i verskih zajednica u Subotici.

S poštovanjem,

minister
prof. dr. Vojislav Milovanović

SUZANA VRHOVSKI

Predsjednica Hrvatskog društva katoličkih novinara

Sve Vas srdačno pozdravljam u svoje osobno ime i u ime Hrvatskoga društva katoličkih novinara, iskreno žaleći što nisam bila u mogućnosti osobno podijeliti danas u Subotici radost ove obljetnice sa svima Vama. Izdavačima, podupirateljima, čitateljima, a ponajviše uredniku i vrijednim novinarima i suradnicima čestitam od srca 100. broj katoličkog lista "Zvonik". O kvaliteti novinara koji rade u "Zvoniku" i njihovih napisa, svjedoči i to da je urednik vlč. Andrija Anišić izabran za koordinatora katoličkih novinara, članova Hrvatskoga društva katoličkih novinara, u Vojvodini, a suradnica lista Željka Zelić za tajnicu Društva. U ime Društva i svoje osobno, iskreno se njima, kao i svim ostalim članovima uredništva i izdavačima, zahvaljujem za sav trud i znanje koje ulažu u rad u katoličkome novinarstvu. Svi mi koji se bavimo novinarstvom, posebno katoličkim, znamo da to često nije ni lako ni jednostavno.

VINKO KARDINAL PULJIĆ
nadbiskup vrhobosanski

Poštovani!

S radošću sam primio bogat i pun sadržaja kalendar "Subotička Danica (nova)", Kalendar za 2003. godinu.

Najsrdajnije zahvaljujem na darovanom kalendaru i iskreno želim da ovo prelijepo izdanje bude okrepa svima koji budu imali mogućnost držati ga u rukama. Zahvalan sam Bogu za svakoga od vas koji je svojim pisanjem obogatio ovo djelo. Uvjeren sam da je ovo dobar početak nove 2003. godine.

Koristim priliku da vam zahvalim za mjesečnik "Zvonik" - divno uređen i pun lijepog sadržaja. Ujedno čestitam jubilarni broj njegova izdanja. Neka i nadalje odzvanja i Boga slavi!

Uz izraze zahvalnosti upućujem iskrene pozdrave i zazivam obilje Božjeg blagoslova na svakoga od vas.

**ZNAČAJ "ZVONIKA"
ZA HRVATSKU ZAJEDNICU**

/dio govora prof. Tomislava Žigmanova/

Pitamo se, dakle, u čemu je značaj "Zvonika" za hrvatsku zajednicu, te zašto je on značajan za nju. Prvo u odgovoru ističemo sljedeće: u ili preko "Zvonika" ona je ostvarila mogućnost vlastitog sebedpredstavljavanja, to jest samu je sebe očitovala u javnosti, što je po sebi uspjeh vrijedan hvale, jer mnogi će onda od značaja iz te činjenice slijediti. Pri tomu je, za razliku od nekih drugih medija na hrvatskom, to vlastito sebedpredstavljavanje u "Zvoniku" urađeno odgovorno, sukladno imperativima poslanja Crkve, novinske struke i vremena. Sjetimo se samo ranog osvajanja internet prezentacije. Isto tako, ono je najdulje u kontinuiranom trajanju od medija na hrvatskom a po obimu objavljenih sadržaja je najveće. /.../

"Zvonik" je značajan što je na sebe preuzeo časnu ulogu ne samo borbe u ostvarivanju prava na informiranje na materinskom jeziku nego i da piše o sebi samima prema kristocentričnoj mjeri u jedno teško vrijeme. Tako je on bio ponajbolji kroničar prije svega vjerskog, ali i kulturnog a često i društvenog života hrvatske zajednice u jedno uistinu nesretno vrijeme. Stoga tko bude posezao za pisanjem povijesti Hrvata na ovim prostorima u devedesetim godinama, taj će u "Zvoniku" naći obilje građe. Za njega će "Zvonik" biti kao i za nas: nezaobilazan.

Da zaključimo, ovaj je list jedna od važnijih stanica u dugom nizu glasila na hrvatskom jeziku u Bačkoj na koji zajedničari, zbog svih navedenih ali i onih navedenih razloga, trebaju biti unajmanje ponosni. Ponosni, jer su čelni ljudi Crkve preuzeli na sebe odgovornu zadaću vlastitog sebedpredstavljavanja, u vrijeme i okruženju koji tomu nisu bili skloni, uspješno je realizirali, te tako u praksi očitovali uvjerenje da nada raste samo tamo gdje se u nadi i radi.

JOSIP IVANOVIĆ,
predsjednik Hrvatskog nacionalnog vijeća

**ROĐEN U HRABROSTI
NABIJEN POZITIVNOŠĆU**

... Osjećam se uistinu ganutim i počašćenim u ovoj večeri da u ime Hrvatskog nacionalnog vijeća mogu stati za ovu govornicu i makar skromno uključiti se u red onih, koji će ne samo danas, nego koji su cijelo vrijeme bili i ostali ponosni, zahvalni i s osjećajem priznanja. Zašto? Više govornika ističe, a čuli smo i znamo da je Zvonik nastao u jednom od najtežih vremena naše novije povijesti, kada nismo ništa imali, dapače kada nismo imali iz čega početi. To je bilo vrijeme kada je bilo opasno i biti a kamoli činiti. Zamislimo se kolika je duhovna snaga bila potrebna da se može tako plemenito djelo roditi u takvim okolnostima u kojima i najveći optimisti bivaju ako ne skeptici, onda barem oprezni. Ja moram reći sa svom sviješću i poštovanjem prema svakom čovjeku, da se ovakvi smjeli koraci mogu roditi samo u silno jakim duhovima i ako su naši svećenici ikada polagali ispit pred poviješću, a jesu, onda su ga utemeljenjem Zvonika u novijoj povijesti položili s odličnim. Ponosan sam što sam član ove Crkve, što sam prijatelj mnogim ovim svećenicima i što sam njihov rad i rad svih onih suradnika koje su oni oko sebe okupljali mogao pratiti ukorak.

Možda je Zvonik kao časopis, kao mjesečnik, mogao biti i drugačiji, ali činjenica da je rođen u hrabrosti, a svaki broj se radi u ljubavi, daje mu jednu osobitost, koju moram i ja ovdje istaknuti a to je - Zvonik je nabijen pozitivnošću. Izaći sa stotinu brojeva u kontroverznom vremenu a ne ući u polemiku je svojevrsni podvig. Biti izložen čak krizi opstanka, a širiti ljubav je uistinu herojski čin. I zato se danas svi - hrvatska zajednica uz svu kritičnost i uz sve primjedbe mora osjećati ponosnom, zahvalnom i zaduženom sa Zvonikom čiji je glas bez izdaje, bez kompromisa, bez polemike, čisti glas odozgo. I zato nama pozemljarima diže pogled gore, a i srca, da želimo, da uz bogatstvo koje nam se sada otvara, kao nova mogućnost na području kulture i vjere, Zvoniku ostane mjesto prvijenca, pa mi je uz čestitku uredniku i njegovim suradnicima samo jedna želja, da budu uvijek dostojni onog prvenstva koje Bog daje Prvorodencu.

Ljudi Sodome i Gomore

U prošlom razmišljanju oprostili smo se od Abrahamovih tajnih posjetilaca. Oni se uputiše put Sodome. Abraham ih je kao pravi domaćin i gostoprimac pratio sve do mjesta kad dođoše na uzvisinu odakle se u daljini lijepo nazirao grad Sodoma, grad kojeg će ubrzo snaći sud Božji i uništenje. Abraham se na srdačan istočnjački način oprostio od svojih gostiju i oni krenuše na put. U razdoblje od toga časa pa do večeri kada će ljudi stići u Sodomu (Post 19,1) pisac je umetnuo jedan vrlo lijep i lirski događaj - razgovor Abrahama s Bogom Jahvom koji je opisan u Post 18,16b-33.

Bog se povjerava Abrahamu

Od trojice posjetilaca po svemu izgleda da je jedan ostao. To vidimo i po početku 19. glave gdje se kaže: *"Ona dva anđela stignu navečer u Sodomu"*. Taj jedan koji je ostao sada progovara kao Jahve. Problematiku više izvora spomenuli smo prošli puta pa je dobro na to se podsjetiti u prošlom broju "Zvonika".

Jahve i Abraham sada ostaju sami. Ova lijepa sekvenca počinje s Jahvinim razmišljanjem: *"Zar da skrivam od Abrahama što ću učiniti..."* Bog je odlučio da mu se povjeri, da mu otkrije svoju namjeru: on želi uništiti Sodomu i Gomoru, dva grada na obali mora (tada još nije bilo mrtvo!) smještenih u plodnoj dolini koju je izabrao Abrahamov rođak Lot kad su se dijelili. Gradovi Sodoma i Gomora bili su veoma bogati i s veoma razvijenom civilizacijom. Visoki standard, bogatstvo i težnja za uživanjem odveli su ih na putove bezbožnog života i izopačenosti. Ovu činjenicu naviješta već Post 13,13 govoreći o Lotovom izboru da sa svojim stadima živi na bogatim pašnjacima oko Sodome. Već se tu kaže: *"A žitelji Sodome bijahu veoma opak, sami grešnici protiv Jahve."*

Abraham postaje čovjek Božjeg povjerenja. Na njegovu je riječ izišao iz zemlje i uputio se u nepoznato. On je Božji izabranik od kojega će Jahve učiniti *"velik i brojnan narod, te će se svi narodi zemlje njim blagoslivljati"*. Bog se nalazi pred velikom odlukom: uništiti dva grada, zbrisati ih sa lica zemlje. Smatra da tako važnu stvar treba saopćiti svojem prijatelju i izabraniku Abrahamu. Razgovor otpočinje Jahve i nadovezuje se neposredno ("nastavi") na njegovo razmišljanje o Sodomi i Gomori. Bog obavještava Abrahama: *"Velika je vika na Sodomu i*

Gomoru da je njihov grijeh pretežak. Idem dolje da vidim rade li zaista kako veli tužba što je do mene stigla. Želim razvidjeti" (18,20-21).

Na zanimljiv, posve ljudski način, prikazuje nam pisac Božje djelovanje. Grijeh i zlo dižu se k njemu poput "vike" koja optužuje grešnike. Kako se ovdje radi o velikim grijesima to je i "velika vika" koja se diže do Boga (Biblija govori i o nekim grijesima koji su "u nebo vapijući", npr. ubojstvo). Ali Bog ne prihvaća zdravo za gotovo ono što čuje. On se želi sam uvjeriti. Tek kad sam "razvidi", onda može donijeti pravu odluku. Zamišljamo ovdje scenu kako Bog i Abraham zajedno s uzvisine gledaju u daljini i dolini ove gradove koji će uskoro doživjeti svoje uništenje. U svakom slučaju Bog želi djelovati pravedno i tek kad se sam uvjeri donijet će odluku.

Abrahamova molitva

Prva Abrahamova misao bila je Lot i njegova obitelj. Pa Lot je pravedan, zašto je onda osuđen da strada? Sada postajemo svjedoci izuzetnog razgovora-molitve koji se događa između Abrahama i Boga. Taj je razgovor pravi primjer istinske egzistencijalne molitve, molitve uporne, zaufane, zagovorne. Molitva počinje gestom, kretnjom kojom se *"Abraham primače bliže"* (r. 23) jer molitva je biti u blizini Božjoj, biti intimno s njim. Molitva počinje gestom, činom (Isus će reći: *"Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata..."*, usp. Mt 6,6). Abrahamova gesta je uzeta iz svakodnevnog života. Kad želimo nekome nešto povjerljivo reći onda mu se primaknemo bliže, stvara se jedan intimniji odnos.

Abrahamova molitva počinje pitanjem: *"Hoćeš li iskorijeniti i nevinoga s krivim? Možda ima pedeset nevinih u gradu. Zar ćeš uništiti mjesto radije nego ga poštediti zbog pedeset nevinih koji budu ondje?"* Abraham pita. U njemu se rađa osjećaj za pravednost. Kako nevinu mogu stradati zajedno s grešnima? To nikako ne bi bilo dostojno Boga i njegove pravednosti. Zato Abraham sada izvlači svoj glavni "argument" pa nastavlja: *"Daleko to bilo od tebe, da ubijaš nevinoga kao i krivoga, tako da i nevini i krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe! Zar da ni Sudac svega svijeta ne radi pravo?"* Jačeg argumenta nije moglo biti. Abraham argumentira sa

samom Božjom osobom koja je beskrajno pravedna. I molitva je uslišana! Bog mu odgovara: *"Ako nađem u gradu Sodomi pedeset nevinih, zbog njih ću poštediti cijelo mjesto." Zar je moguće da pedeset dobrih ljudi mogu spasiti jedan grad? Mogu. Malo dobrih ljudi drži ovaj svijet!*

No Abraham nije zadovoljan. Možda se preračunao. Možda dobrih nema više od četrdeset pet? I tako je počelo "cjenkanje" u kojem Abraham sve više smanjuje broj a njegove riječi su sve poniznije. "Ja se evo usuđujem govoriti Gospodinu, ja prah i pepeo." Što ako je 5 manje od pedeset, bi li Bog uništio grad zbog tih pet? I cjenkanje se nastavlja: 40, 30 ("neka se Gospodin ne ljuti ako nastavim"), 20 ("evo opet se usuđujem govoriti Gospodinu"). Odgovor Božji je uvijek pozitivan: "Neću uništiti..." I došlo se do kraja! Posljednje što se Abraham usuđuje moliti: *"Neka se Gospodin ne ljuti, ako rečem još samo jednom: Ako ih je slučajno ondje samo deset?"* Odgovor je opet pozitivan: *"Neću ga uništiti zbog njih deset."* Zar je to moguće? Zar 10 pravednika mogu očuvati grad od uništenja? Bog kaže da mogu! Ovo je ohrabrenje svima koji su u napasti da odustanu od Božjeg puta jer svi rade "drukčije". Treba ustrajati jer si ti jedan od onih zbog kojih Bog čuva grad.

Zašto se Abraham zaustavlja na broju deset? Dalje se nije moglo ići. Abraham se zaustavlja na deset jer to predstavlja najmanju grupu. Ako ih je manje od deset onda oni predstavljaju pojedinačne slučajeve i njih Bog može spasiti pojedinačno kao što ćemo to vidjeti da će se i dogoditi.

Razgovor je završen i molitva je uslišana. Bog, "Sudac svega svijeta", uradit će pravedno. Abraham je miran, molitva završava. Rastanak Boga i Abrahama kratko je ispričan. Bog odlazi da se sam uvjeri o stanju u Sodomi i Gomori a Abraham se vraća pod svoj šator. Pravedni će biti sačuvani i spašeni.

Uništenje jednoga grada je strašan događaj. Pogotovo ako iza toga stoji Bog. Pisac ovoga teksta želi ovim pripovijedanjem razriješiti veliku dilemu: kako se uništenje jednoga grada može pripisati Bogu i da li dobri i pravedni kod toga moraju dijeliti sudbinu grešnika? I dilema je razriješena. Bog će tako djelovati da njegova pravednost ne dođe u pitanje. S druge strane vidi se i njegovo milosrđe u kojem je spreman samo zbog deset pravednika odvratiti od jednog grada uništenje. Za sve to vrijeme žitelji Sodome i Gomore žive bezbrižno ništa ne sluteći da im se kraj približio. Zaboravivši na Boga i zaslijepljeni svojim grijehom oni su zaboravili i na Božju pravednost.

(U sljedećem nastavku:
Gradovi predani sumpornom ognju)

Uređuju: Marjan Ostrogonac i Tomislav Ivanović

POGLED PREMA KRIŽU

Kroz korizmu

Korizma je razdoblje od četrdeset dana pred Uskrs, kada se svi kršćani pripremaju za najveći kršćanski blagdan Uskrsnuća Gospodnjeg. Korizmeno vrijeme započinje na Čistu srijedu, tj. na Pepelnicu kada punoljetni kršćani poste. Na taj dan se kršćani posiplju pepelom, koji ima simboličko značenje da smo mi ljudi na ovom svijetu prolaznici i da će doći dan kada ćemo uskrsnuti u Gospodinu. Kroz tih četrdeset dana korizme odričemo se milih, ali ne toliko potrebnih materijalnih stvari i užitaka. U korizmi trebamo češće moliti, obavljati razne pobožnosti, meditirati uz Sveto pismo itd.

Žrtva koju prinosimo Bogu treba imati iskrenu nakanu, jer do Boga ne dopire količina žrtava nego srce čisto i ponizno. Kada bismo Bogu prinosili žrtvu samo zato da se pokažemo pred ljudima ili ako na neki drugi način hranimo svoju oholost ili taštinu, naša žrtva ne bi imala smisla. Naime, Isus Krist nas ozbiljno upozorava da žrtve trebamo prinositi u tajnosti pred Gospodinom. U ovim mislima nastojmo dostojno se pripraviti za dan Uskrsnuća Gospodnjeg.

T. I.

Sjemeništarcu na svečanosti u povodu 100 brojeva "Zvonika"

Iskustvo u sjemeništu

Već u djetinjstvu počeo sam osjećati nešto prema Bogu i Crkvi. Tada sam još bio mali i nisam znao što zapravo osjećam. Redovito sam išao u crkvu i na vjeronauk i tu sam osjetio svećenički poziv. Tu želju sam prvo kazao mom župniku, koji me podržao i učvrstio u toj nakani. Kada sam došao u sjemenište, bilo mi je teško bez roditelja i prijatelja, ali kad pomislim ZA ŠTO sam odabran, duša mi se napuni milinom i to mi daje snage. Znam da je sjemenište tek prva stepenica u mom životu i da vrijeme ovdje provedeno trebam ispuniti učenjem, radom, molitvom ali i slobodnim aktivnostima. Sviđa mi se život u zajednici. Život u sjemeništu se ne može objasniti riječima; treba doći i doživjeti sve lijepe, a i one manje lijepe trenutke.

Stoga, svakomu tko se dvoumi oko odaziva na poziv, savjetujem da se ne boji već neka hrabro stupi na prvu stepenicu svog života.

Željko Štimac

ne bježimo od križa. Svakodnevno ga prihvatimo slušajući Kristove riječi: "Tko želi biti moj učenik neka se odreče samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ga danomice nosi." Tako činimo s nadom u život u Kristovoj nebeskoj slavi.

Robert Mađarić

KRIŽ

Križ - sprava za mučenje staroga vijeka, najsramotniji način smrti, kazna za razbojнике i ubojice - postao je simbol čitavoga kršćanskog svijeta. A sve zahvaljujući izvanrednoj milosti Božjoj - na teškom, tvrdom drvu križa Bog je prinio svoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista za spas cijelog svijeta. A mi još uvijek nismo svjesni što taj znak za nas znači. Svi imamo križeve. I najmanji i najteži problem, svaka poteškoća predstavlja križ. I po svakome tome križu, bez obzira na njegov karakter, mi postajemo poput Šimuna Cirenca sudionici u Kristovoj mucu, smrti ali i uskrsnuću. Stoga

BIBLIJA JE APSOLUTNI REKORDER

Biblija je u izdavačkom smislu zaista "knjiga nad knjigama". Prema podacima objavljenima u povodu Svjetske godine Biblije, ona je knjiga s višemilijunskom nakladom, koja je u povijesti najviše puta citirana i tiskana. Danas se biblijski tekst može pronaći u cjelovitom prijevodu na 392 jezika, dok je djelomično preveden na 2287 jezika. U svijetu se govori oko 6500 jezika i narječja, pa, ako se uzme i podatak da, na primjer, engleski jezik govore i razumiju stanovnici nekadašnjih britanskih kolonija - od Indije do afričkih zemalja, tada 90% svjetskog stanovništva može čitati ili razumjeti svetopisamski tekst. U tijeku je prijevod Biblije na još 672 jezika.

Mnogi za Bibliju kažu da je ona i "Guinnessova knjiga rekorda", jer piše o najstarijim, najvišim, najbogatijim ljudima. Tako u Bibliji pronalazimo Metuzalema za kojeg piše da je imao 969 godina i Nou s 950 godina, najvišeg čovjeka - Golijata s 2,93 cm, te najbogatijeg kralja Salamona koji je imao prihod od 24 tone zlata godišnje.

Biblija je također i hit na Internetu. Najveća europska Internet-tražilica Google pronalazi pod engleskom riječju "Bible" više od 11 milijuna web-stranica,

a pod njemačkom verzijom "Bibel" nešto više od pola milijuna. Kad se upiše riječ "Biblija" Google na web-stranicama diljem svijeta pronađe 19100 stranica na kojima se spominje Biblija, a od toga ih je 3740 na hrvatskome jeziku. Za Stari zavjet pronalazi oko 16 tisuća engleskih i njemačkih stranica, te 794 hrvatske stranice. Novi zavjet se spominje ili mu je posvećeno na 17 tisuća stranica na Internetu, od kojih je 1130 na hrvatskome jeziku. Cjeloviti tekst hrvatskoga prijevoda Biblije u izdanju "Kršćanske sadašnjosti" može se pronaći na Internet stranici Hrvatske biskupske konferencije (www.hbk.hr/biblija), a na stranicama "Kršćanske sadašnjosti" (www.ks.hr) mogu se pronaći podaci o Bibliji i biblijskim izdanjima te izdavačke kuće. KS je također objavio i Bibliju na CD-u, namijenjenu svim korisnicima računala.

Najveći izbor prijevoda biblijskog teksta - odnosno 105 izdanja na 50 jezika, može se pronaći na stranici www.diebibel.de, gdje se nalazi i link na hrvatski prijevod. Cilj je priređivača te stranice omogućiti čitanje svih prijevoda Biblije koji se nalaze na Internetu. /KANA, siječanj 2003/

Suzana Vrhovski

Uređuje: Katarina Čeliković

Najvažnije je povjerenje

S važnim smo odlukama ušli u KORIZMU.

Mijenjat ćemo mnogo svojih životnih navika. Želimo promijeniti SEBE.

Želimo biti BOLJI.

Put kroz korizmu je kao Isusov put kroz pustinju ili, kasnije, kroz muku. Pred nama je put nepoznat, pun različitih kušnji. Ne znamo još nas što sve čeka.

Zamislite sebe kako idete poptuno praznom pustinjom a na drugoj vas strani čeka jedna velika, nježna ruka koja će vas privinuti uza se. To je Božja ruka. To je ruka sigurnosti.

Ako znate da je na drugoj strani SIGURNOST, onda se ne morate ničega bojati.

Dajte svoje povjerenje Bogu.

Čekat će vas mnogo prepreka:

- * želim pomoći mami a zovu me na utakmicu;
- * trebao(la) bih moliti, ali sam pospan(a)
- * hoću napisati domaću zadaću ali je na TV-u omiljena serija;
- * posjetio(la) bih bolesnu baku ali moram na klizanje;
- * odrekla bih se slatkiša u korizmi ali jednostavno ne mogu;
- * pomogao(la) bih prijatelju u učenju, ali mi se tako spava...
- * želio(la) sam ne odgovoriti na ogovaranja a prvi(a) sam ispričao(la) sve...

i ...

Đavao te odvlači od želje da drugima budeš dobar, ne daj se!

S druge te strane

SIGURNO čeka NAGRADA!

Što god drugima učinio, čega se god odrekao, nije dovoljno veliko u usporedbi s onim što te čeka kao nagrada.

Na kraju tvoga odricanja i tvoje žrtve

Isus te uskrsnuti čeka i daje ti vječnost.

Isplati se!

Zvončica

Od križa potječe sva sila, sav plod,
sva zasluga.

Nadbiskup J. Stadler

VČIMO MOLITI

Molitva za braću i prijatelje

Bože,
hvala ti što nisam sam,
što si mi dao braću, sestre
i prijatelje.

S njima rastem, igram se
i učim.

Učini da im budem
dobar brat (sestra)
i vjeran prijatelj
(prijateljica).

Učini da se sve više volimo
i tebe sve bolje upoznajemo.

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen.

ZVONČICI MA MISI

16. 03. - 2. KORIZMENA NEDJELJA

Mk 2,1-10

Isus ozdravlja čovjeka uzetoga - čovjeka koji nije mogao hodati. Ali najprije mu oprašta grijeh, što je važnije i od zdravlja.

23. 03. - 3. KORIZMENA NEDJELJA

Iv 2,13-25

Isus je istjerao trgovce iz hrama. Pitali su ga kako to smije činiti - On im je odgovorio da ako razruše onaj hram, za tri dana će podići novi. Tada još nitko nije znao da misli hram svoga tijela.

30. 03. - 4. KORIZMENA NEDJELJA

Iv 3,14-21

Isus Krist nije došao na svijet da druge osudi, nego da se svijet spasi po njemu. Božja je ljubav prevelika prema nama, jer je svoga jedinoga sina poslao ljudima koji su ga na kraju i osudili.

6. 04. - 5. KORIZMENA NEDJELJA

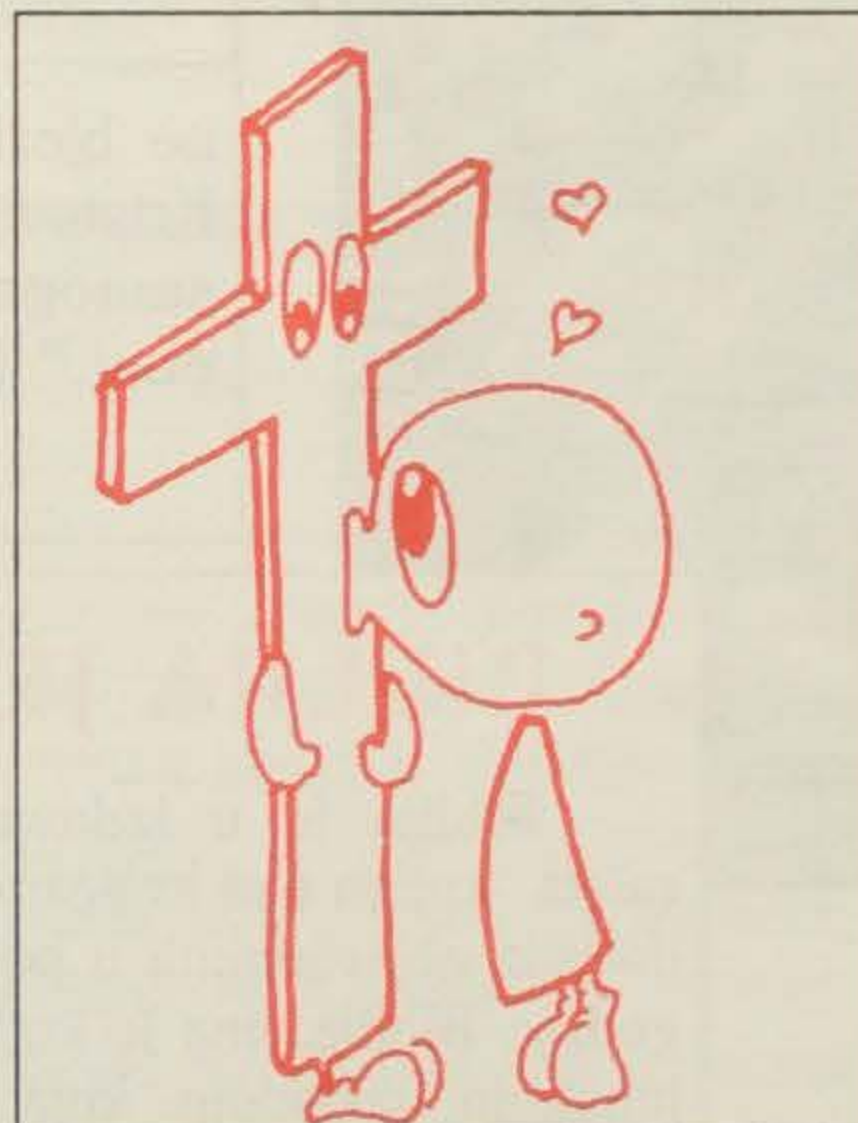
Iv 12,20-33

Isus tumači smisao svoje smrti: "ako pšenično zrno, pavši na zemlju ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod". Dakle, Isus mora najprije umrijeti, ali će oživjeti i onda sve nas privući k sebi. To je naša NADA.

13. 04. - NEDJELJA MUKE GOSPODNJE - CVJETNICA

Mk 14,1 - 15,47

Danas Crkva - Isusov narod - svečano ulazi u Božji hram s grančicama u ruci, kao što su nekada u Jeruzalemu dočekali Isusa. On je došao na magarcu. Slava je kratka, ubrzo ga nevina osuđuju.

POČETAK KORIZME U ZNAKU ODRICANJA

Odriču se slatkiša, kažu u vrtiću "Marija Petković- Sunčica", a za Uskrs će obradovati mališane u "Kolevci". Svaki dan djeca donose u kutiju po jedan slatkiš, a kroz korizmu ih na ulazu u vrtić dočekuju poruke iz Biblije.

Obratite se i vjerujete **EVANĐELJU**

KORIZMA
DANAS TI
BOG
PORUČUJE

REVIJA MASKI

Draga djeco!

Lijepo vas pozdravljamo iz našeg vrtića "Marija Petković - Sunčica"!

Kad budete listali ove stranice našeg Zvonika već ćemo se nalaziti u Korizmi u pripravi za Isusovo uskrsnuće.

Zato nam oprostite što vam se javljamo sa ovim prilogom. U vrtiću smo proslavili pokladni dan. Svatko je od nas imao masku i uživao bar na jedan dan da bude netko drugi ili ono što nikad neće možda biti. Tako je bilo anđela, indijanaca, princeza, šerifa, tigrova, mačkica, lovaca, bubamara, Betmena, Supermena i raznih drugih osoba iz crtića. Svi smo u tome uživali, pogotovo mi mlađi, te naše odgojiteljice koje su također bile maskirane, a najviše naši roditelji koji su nam maštovito uredili maske.

A kada je završio maskembal na Čistu srijedu smo se i mi mali dali na posao.

Odlučili smo da ćemo se i mi odricati slatkiša kako bismo naše vršnjake obradovali tim skromnim darom u Domu u Kolijevci. Želimo im tim činom pokazati da nisu skroz zaboravljeni i da još postoji netko tko ih voli a to je Bog koji ljubi malene, jer njihovo je kraljevstvo Božje. Također ćemo svaki dan ići u kućnu kapelicu moliti za Mir jer je on najpotrebniji, kao i za druge potrebe.

I vama dragi naši Zvončići i Zvončice želimo plodnu Korizmu u dobrim djelima ljubavi uz pozdrav do skorog novog Zvonika. *s. Iva B.*

Kako ja shvaćam Boga - ljubim li ga, kako i koliko

Na vjeronauku učim da se trebam moliti, ljubiti Boga i da smo na krštenju postali djeca Božja. No ja to ponekad ne činim, ali ja mislim da to ne znači da ja ne volim Boga. Ja Boga volim jer da nije bilo Njega ne bi bilo ni nas ljudi.

Bog je moj Otac, a Isus brat i zato se trebam moliti, shvatiti ga i ljubiti, vjerno sljediti jer ja sam dijete Božje.

*Anita Knjur,
Bikovo, 4. razred*

SPECIJALNE NAGRADE PISAČI STOL - 1. nagrada

Na obilježavanju 100. broja "Zvonika" između prvih stotinu kupona izvučene su i specijalne nagrade naših sponzora: "JAVOR" - privatno stolarsko poduzeće obitelji Kitanović iz Vajske - dao je kompjutorski stol, TIPPNET - József Miskolczi 3 x 20 internet sati i restoran "DUKAT" Ruže i Jakova Letovića 2 obiteljska ručka.

Hvala darovateljima, Bog ih blagoslovio! Svi ostali dobitnici mogu podići nagrade u svojim župama, a Subotičani u Uredništvu "Zvonika".

Nagrađeni:

1. KOMPJUTORSKI STOL - Ivan Merковиć, Trg Žarka Zrenjanina 14, Tavankut
2. 20 internet sati - Nikola Stantić, Josipa Lihta 80, Subotica
3. 20 internet sati - Mario Milodanović, Ivana Milutinovića 71/25, Subotica
4. 20 internet sati - Martina Crnković, 26. Nova 8, D. Tavankut
5. ručak u "Dukatu" - Bojana i Marko Mrvičin, Dojska 115, Bački Monoštor
6. ručak u "Dukatu" - Marijana Kujundžić, Bikovo, Klisa 61 A
7. pretplata na "Zvonik" - Josip Bukovac, Vojvođanska 71, Sonta
8. pretplata za "Zvonik" - Blaženka Cvijanov, J. Veselinovića 14, Subotica.

Dobitnici ručkova neka se jave restoranu unaprijed na tel. (024)555-738.

dobitnici internet sati dobijaju potvrdu od uredništva.

Stotinu nagrađenih čitatelja

Ivana Vojnić Tunić (Subotica); Jasmina Milanković (Gornji Verušić); Nikola Stantić (Subotica); Jasna Kujundžić (Bikovo); Marko Kujundžić (Bikovo); Ljubica Kujundžić (Bikovo); Nikola Kujundžić (Bikovo); Marko Križan (Donji Tavankut); Josip Dumendžić (Bođani); Goran Horvacki (Subotica); Siniša Horvacki (Subotica); Slobodan Zlatar (Sonta); Ivan Medved (Sombor); Ivana Vilim (Sombor); Marija Šimunov (Sombor); Dejan Vranješ (Palić); Slaven Matatić (Subotica); Klara Ostrogonac (Subotica); Terezija Milodanović (Subotica); Dječji vrtić "Marija Petković - Sunčica"; Marija Vukov (Subotica); Snežana Nović (Subotica); Vesna Nović (Subotica); Matej Dulić (Subotica); Adrijana Sudarević (Subotica); Matiša Bonić (Subotica); Dražen Vuković (Subotica); Zdenko Barukčić (Vajska); Ana Stipić (Mala Bosna); Bojan Galić (Bajmok); Srđan Kozma (Tavankut); Kristina Ivković Ivandekić (Durdin); Marija Vidaković (Sonta); Zdenka Salaj (Subotica); Danijela Anišić (Subotica); Demijan Poturica (Sonta); Ana Ivanković (Subotica); Katarina Horvat (Sonta); Ivan Klecin (Bač); Ervin Nimčević (Tavankut); Jelena Ilić (Vajska); Željko Jerković (Sombor); Jelena i Darko Stantić (Durdin); Emina Zlatar (Sonta); Kristijan Kuruc (Sonta); Marko Bukovac (Sonta); Andrija Horvatski (Donji Tavankut); Sasa Kovač (Sombor); Darjan Kuruc (Sonta); Bruno Dumendžić (Vajska); Filip Čeliković (Subotica); Nebojša Stipić (Subotica); Bojana Slađi (Sonta); Nikola i Miroslav Nimčević (Subotica); Mario Skenderović (Mala Bosna); Marija Šokčić (Subotica); Petar Huska (Subotica); Jelena Ivanković (Subotica, Pazinska 11); Branimir Ivanković (Subotica); Tomislav Huska (Subotica); Josip Stantić (Subotica); Jelena Ivanković (Subotica, P. Horvackog 66); Marija Šafer (Subotica); Miralem Hadžić (Subotica); Josipa Stipić (Mala Bosna); Suzana Renc (Sonta); Filip Ivković Ivandekić (Durdin); Dunja Ivković Ivandekić (Durdin); Maja Cvijanov (Subotica); Tereza Nadheđski (Mala Bosna); Snežana Vračarić (Subotica); Branko Martić (Irig); Sanja Bolugovac (Bački Monoštor); Melita Bašić Palković

(Subotica); Blago Bašić (Beždan); Ana Dulić (Subotica); Anja Abadžić (Subotica); Izabela Prčić (Subotica); Josip Jaramazović (Palić); Petar Skenderović (Subotica); Ivan Skravan (Subotica); Lazarica Rudić (Bikovo); Tihomir Vukov (Subotica); Larisa Skenderović (Mala Bosna); Ivan Rudić (Donji Tavankut); Kristina Kulundžić (Subotica); Martina Kulundžić (Subotica); Dijana Buljović (Donji Tavankut); David Anišić (Subotica); Ana Kulundžić (Subotica); Martina Buljović (Gornji Tavankut); Petar Anišić (Subotica); Martina Anišić (Subotica); Andreja Kujundžić (Subotica); Marina Crnković (Tavankut); Darko Tikvicki (Gornji Tavankut); Marija Kujundžić (Subotica); Stanka Vojnić (Beždan); Anđa Zorić (Beždan); Marija Ratkai (Beždan).

Uredništvo: Marina, Ivana, Dijana, Željka, Biserka, Igor, Ljubica

Umjesto urodnika...

Suza za čovjeka

Uredila: Marina

Na scru jednu ranu nosih,
u ispovijedi
dragom Bogu je povjerih.

Rekoše mi:

"Previše si čovjeku vjerovala."

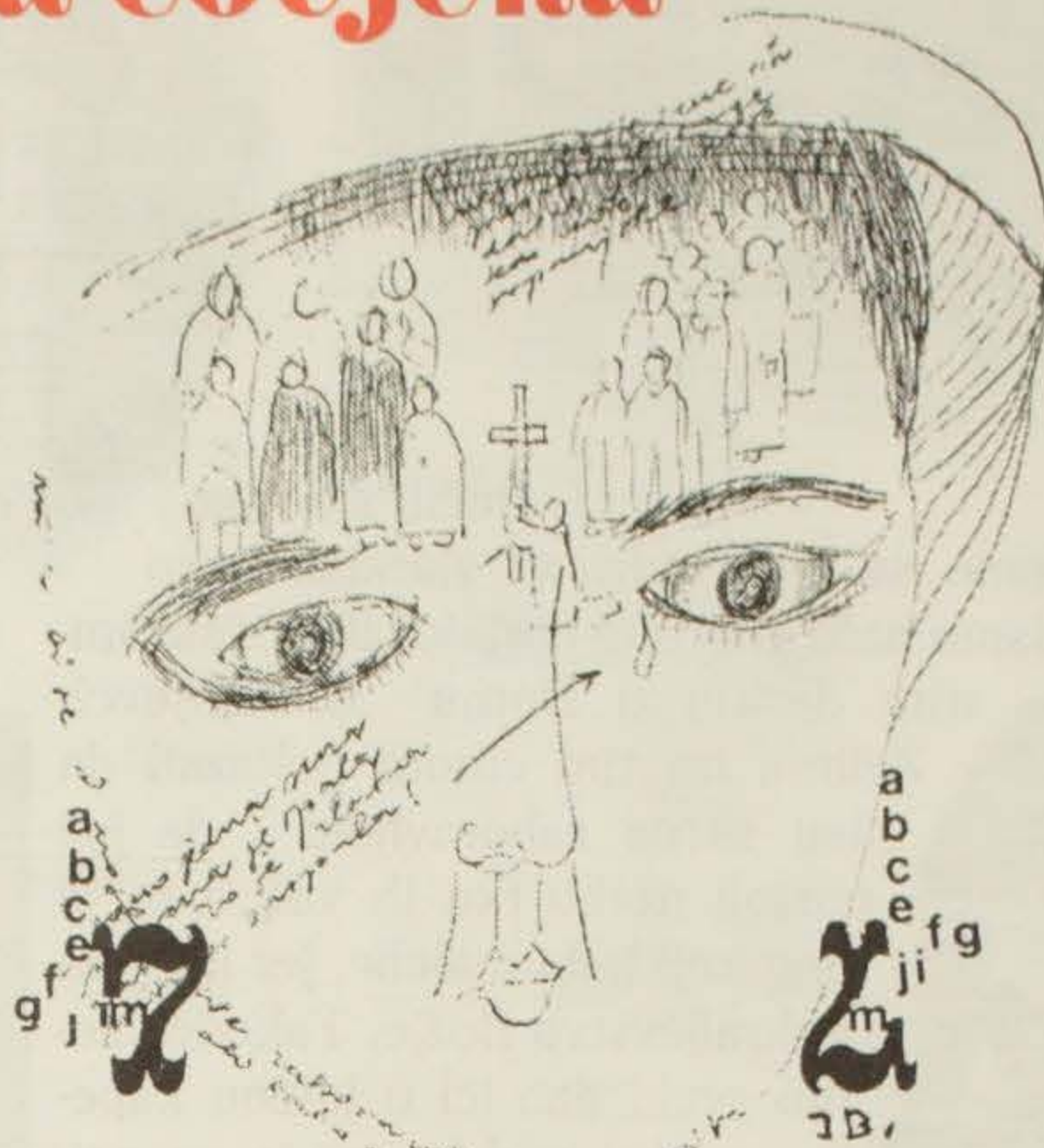
Sagnuh glavu i rekoh "Da."

Suza kliznu niz obraz,
suza zbog čovjeka
i njegove zloće.

U drugoj jednoj slici života.
Djevojku i njenu radost vidjeh,
njena suza radosti i nade
ogrija mi oko i srce.

Suza krenu,
zadržati je ne mogoh,
a srce govoraše:

"Kako suzu ne pustit,
kako bratu ili sestri
ne biti bliz
pa makar i u suzi."

Zato suza za čovjeka,
jer to smo i ja i ti
jer u dobrom dijelu čovjeka
Bože, ti si.

A tvoj lik, dobar i blag
znade suzu izmamit
i zato:

u blizini tvojoj,
u tvojoj mucu za čovječji rod...
Suza za čovjeka.

Marina Kujundžić

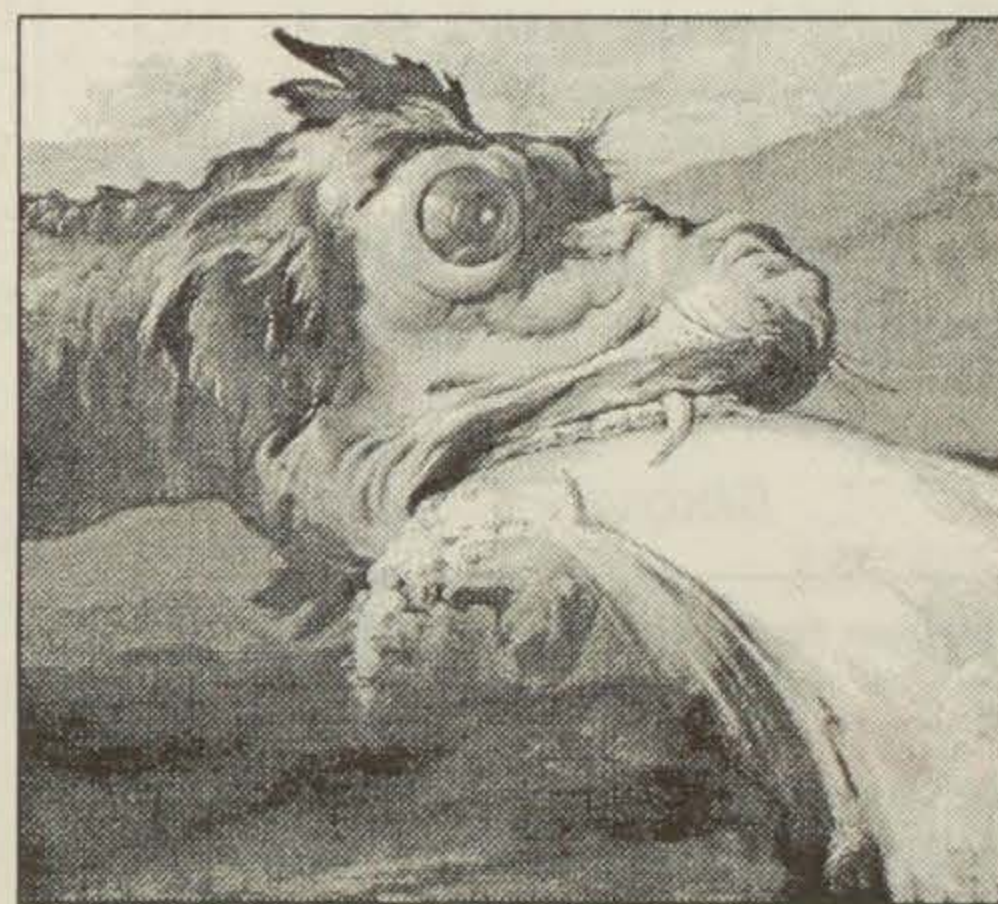
POKLADNI KARNEVAL U PETROVARADINU

Mladi u Petrovaradinu organizirali su 1. ožujka svoj tradicionalni pokladni karneval.

Vrijeme pred korizmu pokladno je vrijeme u kome se u Petrovaradinu tradicionalno organizira pokladna zabava pod krinkama. Zabava se održala u prostorijama Centra mladih. Mnoge interesantne maske bile su prisutne te večeri. Uz zvuke moderne glazbe i dobro raspoloženje izabrane su najbolja muška i ženska maska.

Pokladna zabava pod krinkama koju mladi svake godine organiziraju čuvena je, a široko i vedro srce srijemskih domaćina nikoga ne ostavljaju ravnodušnim.

Marina Kujundžić

*Ilustracija ognjenog zmaja
iz Apokalipse*

sni informacija: što karakterizira apokaliptičku književnost (književna vrsta, stilske odlike), kada je nastala ova knjiga, tko ju je napisao, što znače neki biblijski brojevi... U Apokalipsi neki preko metafora vide tenkove, avione, helikoptere. Weird... No, ono što je sigurno najbitnije, četiri su glavne poruke ove jedine proročke knjige Novoga zavjeta:

1. U posljednje dane bit će veliki izljev sotonske mržnje i djelatnosti. Vrhunski sotonski ideal će biti ostvaren kada svima bude dobro bez Boga.
2. Povijest ostaje pod Božjim sveobuhvatnim nadzorom i kontrolom.
3. Na kraju će zablistati pobjeda Jaganjca koji će pobijediti zlo.
4. Odlučite se za Jaganjca ili za Đavla!!!

Bile su različite reakcije mladih poslije ovog predavanja. Moje osobno mišljenje je da je ovo bilo jedno od najkvalitetnijih predavanja na TM-u, bar odkad ja dolazim na TM...

=))

igor

"Ovako u viđenju vidjeh konje i njihove jahače: imahu oklope ognjene, plavetne i sumporne boje; glave im kao u lavova, iz usta im sukljao oganj, dim i sumpor." (Otk 9,17)

U SUSRET DOGAĐANJIMA

TRIBINA MLADIH

Kada: 16. 03. 2003. u 19 sati
Predavač: s. Blaženka Rudić

VJERONAUČNA DAVORANA ŽUPE SV. ROKA I MLADE RADNIKE

Vjeronaučna dvorana župe sv. Roka
Kada: 20. 03. 2003. u 20 sati
Predavač: Slavko Večerin, župnik
župe sv. Petra i Pavla u Bajmoku
Tema: "VJERA I SUMNJA"

NA TRIBINI MLADIH

THE APOCALYPSE

Već naslućujete, iz naslova, da će biti govora o Apokalipsi. O toj smo temi slušali predavanje 16. veljače 2003. na Tribini mladih, u prepunoj dvorani Katoličkog kruga. Predavač je bio p. Tadej Vojnović, inače vrstan poznavalac Svetog pisma.

Predavač je govorio općenito o poruci knjige Otkrivenja ili Apokalipse (grč. apokalypto = otkrivam). Prvo i glavno pitanje koje nam nameće ova knjiga je "Što sam spreman za Krista učiniti, odnosno koliko je moja vjera opteretiva?" Saznali smo i mnogo kori-

STUDENTSKI VJERONAUK

POST + MOLITVA + MILOSRĐE

Po već ustaljenom rasporedu svakog drugog četvrtka, ovog puta 6. 03., održan je vjeronauk za studente i mlade radnike u župi sv. Roka u Subotici. Na prvom susretu u korizmi 2003. predavač nam je bio vlč. **Attila Zsellér**, prefekt sjemeništa "Paulinum". Govorio nam je o aktualnoj ali i ne tako popularnoj temi: "Post, značaj posta u životu kršćanina". Iz predavanja smo doznali pravi smisao posta i dobili dosta novih informacija u pogledu ove teme. Kao npr.: "post je nužno povezan s činom MOLITVE i MILOSRĐA"; "post je stav poniznosti čovjeka pred Stvoriteljem". Da postiti nije samo "ne jesti meso", vlč. Zsellér je svoje teze povezoao s biblijskim citatima i tumačenjima. I iako nam Zakonik kanonskih prava

propisuje "obvezu" na post i nemrs, najvažnija je NAKANA, koja bez MOLITVE i MILOSRĐA ne može biti efikasna, tj. post nema učinke koje treba ostvariti.

Ivana

IZ MOG UGLA

"RUPA"

Čuvam jednu preslatku djevojčicu. Lana ima tri godine i u četvrtak mi je ispričala od riječi do riječi sljedeću priču o kusi. *Kuso je išao u šumu. Zapao je u rupu. "Jaoj-ne mogu izaći." - plakao je. Onda su došli lovci (u šumu) i pucali su. Jedna teta je došla do kuse i pitala ga: "Zašto ne izađeš iz rupe?" On je reko: "Nitko mi nije htio pomoći." Teta je otišla, a kuso je ostao u rupi. Kuso je imao druga koji ga je tražio i on ga je izvadio iz rupe! Onda su otišli zajedno da se igraju.*

Živim mirno i vedro darovani život. Ponekad iznenada zapadnem, kao ovaj kuso iz priče, u rupu: grijeha, ravnodušnosti, umora... Jaoj - ne mogu izaći, plačem. Mnoštvo ljudi oko mene pravi buku. Netko me čak primijeti i kaže: Trgni se - uradi nešto!! Al' ja i dalje ostajem u istoj Rupci. Da mogu, izašla bih sama!!! Zar Oni To NE Znaju? Nisam lijena. Štoviše, željna sam igre, ljubavi, sunca... Uradit ću sve što mogu! Al' kad je Rupa preduboka? Tužna, sama.. Ne preostaje mi mnogo toga.

Jedno veliko - ALI! Imam PRIJATELJA KOJI ME TRAŽI kad me nema. Koji mi pomaže kad sam bespomoćna. Koji me vadi iz Rupe - uvijek.

Dovoljna je moja pružena ruka... Život ide dalje.

Malecka zna ono što često zaboravljamo. Ponekad je čak i kusi potrebna pomoć za izlazak iz RUPE.

Dijana

Misa i bdjenje mladih PROTIV RATA - za MIR

zbog velike hladnoće i da bi moglo duže trajati ovoga puta bilo je u vjeronaučnoj dvorani župe sv. Roka

Igrajmo se i učimo
uz poruke Oca

V. ZADATAK

U GODINI BIBLIJE I GODINI SVETE KRUNICE, otkrijmo u petom zadatku što nam Bog poručuje.

Pronađite zadane dijelove u Svetom pismu, za svaki tjedan po jedan, promeditirajte ih i ako imate neko razmišljanje koje želite podijeliti s nama - pišite.

Ps 139,14

Mt 5,48

Jer 29,11

Sef 3,17

Do sljedeće zadaće, uživajte!

ZABAVA ZA MLADE

Na njihovu veliku radost, mladi su po prvi puta imali priliku plesati i pjevati, zabavljati se i družiti na "svojoj" zabavi. Ne računajući pritom "Prelo mladih", koje je bilo nešto posebno, kao ni igranke u "Bunjevačkom kolu" (za Uskrs i Materice) koje je ipak organizirao netko drugi, ovo je zaista bilo prvi puta da mladi sami organiziraju ovakva druženja. Zabava za mlade je održana u subotu 22. veljače u Caritasovom klubu u Gajevoj ulici broj 50. Organizator je bio **Odbor tribine mladih**, a ozvučenje i glazbu također su nabavili sami mladi. Bilo je prisutno pedesetak mladih koji su, na osnovu sprovedene "ankete" na licu mjesta, otišli kući zadovoljni.

Oni kojima dugujemo zbilja veliku zahvalnost je Caritas Subotičke biskupije prije svega preč. **István Dobaiju** koji nam je izišao u susret i dao sjajan prostor za održavanje zabave, kao i domaru Kluba.

Nadamo se i vjerujemo da je ovo samo početak i da ćemo mi mladi pokazati da znamo i hoćemo zabavljati se kršćanski, a mi iz Odbora ćemo se potruditi da ova naša druženja budu još interesantnija i privlačnija. Ovim vas i obavještavamo da u mjesecu ožujku neće biti igranke zbog Korizmenog vremena, ali se već možete pripremati za mjesec travanj.

Branimir Ivanković

Piše: Miroslav Zelić

ČOVJEK BEZ RELIGIJE

Sam se čovjek nalazi u svijetu okružen različitim ljudima i ideologijama. Ponekad si vjerojatno postavimo pitanja: što ima smisla u životu raditi, koga slijediti, i da li je sve to ispravno? Tražimo odgovore na razna pitanja. U svijetu nema osobe koja se bar jednom nije zapitala postoji li nešto nadnaravno, nešto više... Puno puta se zapitamo ima li smisla biti religiozan? Životni tijekovi nas vode različitim cestama. Kada smo uvjereni da je ta cesta ona prava i koja će nas odvesti do cilja, nailazimo na stranputice i razočarenja. To može biti rezultat naše žurbe ili nestrpljenja jer želimo odmah dobiti odgovor. Isto tako kada smo potpuno uvjereni da rješenja uskoro nema, providnost nam dolazi na mala vrata s izvrsnim rješenjem. No, za to treba ipak malo više vremena.

I tako možemo lutati satima, danima, mjesecima, godinama...

Svijetom su vladale različite ideologije i mišljenja, i nestajale. Vjera u Boga postoji od kako je svijeta i ima odgovore na sve, samo je upitno kako će ih današnji čovjek tumačiti i hoće li ih u cijelosti prihvatiti. Naša nas vjera može voditi kroz najveće kušnje i trnovitim putevima.

Kakvi bismo bili da ne vjerujemo bar malo ili nikako?

Jednom je sv. Augustin rekao da je čovjek bez religije kao putnik bez cilja, kao upitnik bez odgovora, kao borac bez pobjede, kao umirući bez novoga života!

Putnik bez cilja!

Što bismo mislili i rekli o nekom putniku koji putuje, a da ne zna kamo? I religiozan čovjek može biti putnik bez cilja ako je njegova vjera nešto općenito i neodređeno. Nama je kršćanima religija postala konkretna i dohvatljiva preko osobe Isusa Krista. Tek kroz njega i po njemu otkrivamo što je religija. Jedino On ne razočarava. Svi takozvani vođe na političkom i gospodarskom području više ili manje, kad-tad nas razočaraju. Isus to neće učiniti jer nas on vodi. Zamislimo da smo brod koji je opremljen najmodernijim i najjačim motorima? Ništa nam to ne bi koristilo ako nas vozi u pogrešnom smjeru. Tada bi nam više koristio staromodni jedrenjak. On nema ni motore, ni turbine... no ako drži ispravan smjer tada nam je to

posve dovoljno. Zato za kormilom našega životnog broda treba biti Krist. Samo tada možemo mirno putovati kroz oluje, vjetrove i ratove.

Upitnik bez odgovora!

Pitanja o smislu i vrijednosti života prije ili kasnije pokucaju na vrata svakoga čovjeka. Pitanja koja si postavljamo su: odakle dolazim; kamo idem; zašto sam ovdje; je li smrt svršetak; zašto ratovi i ubijanja; zašto mržnja, siromaštvo, bolesti, patnje; zašto neizvjesnosti? Zašto? Jedna jedina riječ uključuje odgovor na sva pitanja, a to je Krist koji je rekao za sebe: Ja sam Istina (Iv 14,6). Iako je Bog, podijelio je s nama našu sudbinu. Primjerom je pokazao kako se može pobjeđivati, svojom smrću na križu dao nam je snagu, kako bismo bez očajanja hrabro pogledali svakoj patnji u oči, kako bismo je zgrabili i osmislili te ugradili kao vrijednost u život. Govori nam o nužnosti križa kojim je svijet oslobođen od očaja i tame. Ako kršćanin ne nalazi odgovor u Kristu, znak je to da je

vjeru u Krista prihvatio djelomično i to je velika opasnost, a pogotovo u ovo doba veće prisutnosti zla. Takvi kršćani nemaju čvrstoće, ne znaju se svojim životom pričvrstiti za temelj i takve će ga situacije lako zdrobiti u duši i može se lako razbiti. Sve postaje nestalno, nejasno, a sumnje se i pitanja množe. Čovjek s Kristom jeste onaj koji pita, koji od Krista traži ispravne odgovore i dobiva ih. Potražimo odgovore u molitvi i sakramentalnom životu.

Borac bez pobjede!

Zamislimo na trenutak jednu drukčiju borbu. Mislimo na borbu u kojoj se svaki čovjek mora obračunati sam sa

sobom i sa zlom, i dobiti tu bitku: borbu protiv vlastitog krivog ponosa, oholosti, nagnuća prema zavisti, lakomosti, protiv pohlepe za novcem, protiv izvrtanja istine, ranjavanja ljubavi... I Krist je prihvatio borbu s đavlom u pustinji ali je govorio sebi da čovjek ne živi o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta; ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega, odlazi sotonu! Sotonina osveta zbog Kristova odbijanja je bila mučenje i probadanje ljudi sve dok Krist nije iskrvario na križu. No, tada su se đavlu otvorile oči. Uvidio je da je Kristovom smrću poražen i pobijeđen. Tako ni mi kršćani nismo pošteđeni te borbe ovdje na zemlji. Krist nas je otkupio i oslobodio, ali nam svojim otkupljenjem nije oduzeo muku i težinu borbe, nego obratno. On nas postavlja usred borbe, potiče nas na natjecanje da bismo se kroz pobjedu mogli okruniti. On je naša pobjeda. U duhovnoj borbi vidimo da smo s vlastitim snagama nemoćni. Samo je jedan koji je naša jakost i snaga, a to je Krist. On je onaj koji je na našoj strani, koji se s nama bori i pobjeđuje. Kad jedna bitka završi, odmah počinje nova. Protivniku našem đavlu treba se suprotstaviti čvrsto u vjeri po Isusu Kristu. Kršćaninu je kruna pripravljena i obećana.

Umirući bez novoga života!

Hoćemo li se boriti? Tražimo Kristovu pomoć jer nas kruna čeka!

Mnogi od nas žive kao da će na ovom svijetu ostati zauvijek. Oni svoju dušu pune jedino brigom oko stana, u što će se odjenuti, što će pojesti, kako će se provoditi i uživati. To može na trenutak biti važno, ali vrijeme ipak pokaže da smo na krivom putu. Katkad nas Bog budi iz tog sna i razbija sve što nam se do tada činilo životno važnim i vrijednim. Netko to shvati prije, netko kasnije. U času smrti nam se sve tjelesno lomi i ruši, ali onaj drugi život koji nas je pri krštenju povezo s Kristom nastavlja živjeti i ne prekida se smrću. To je život iz Božjeg izvora koji diže i usavršava naš prirodni, tjelesni život. Život u Kristu postaje u smrti prepoznatljiva stvarnost. Umirući, rađamo se za novi život: Vjernima se život mijenja, a ne oduzima! To je upravo sadržaj nade! Smrću tek sve počinje!

I tako sada doista shvaćamo da je čovjek bez religije kao putnik bez cilja, kao upitnik bez odgovora, kao borac bez pobjede, kao umirući bez novoga života!

Shvatimo da je u Kristu Isusu spas i povjerujemo mu! To Bog od nas očekuje i za to nikada nije kasno. Obnovimo se u Duhu. Neka nam ovo korizmno vrijeme pomogne u tome i povede nas u susret Gospodinu u kojemu je vječno spasenje.

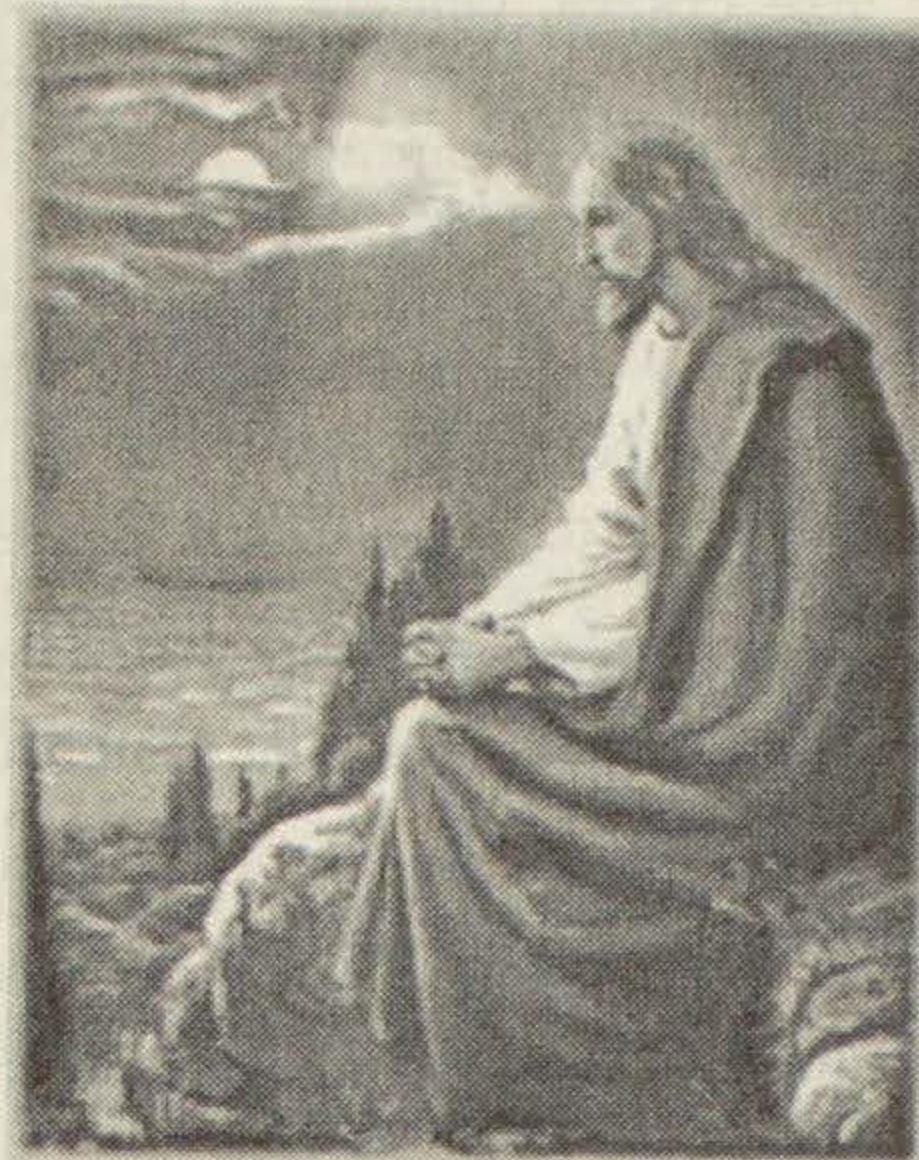

Uređuju: Vesna i Ladislav Huska

KRIŽNI PUT U OBITELJI

Korizma je vrijeme milosno za sve, i posebna prilika za pobožnost i vjeronauk u obitelji. Moliti Križni put i slijediti na tom putu našeg Isusa Krista, s Njim križ nositi do Kalvarije, "umrijeti" i uskrsnuti, osnove su našeg kršćanskog života. Divno je i dirljivo vidjeti djecu kako mole i pjevaju Isusu Patniku u crkvi na zajedničkim korizmenim pobožnostima, ali u obitelji Križni put ima posebno važnu ulogu. Skupa s djecom moleći koji od "tradicionalnih" ili neki noviji, dječjoj duši prikladniji, Križni put, šansa je pažljivom roditelju za objašnjenja, za odgovore na možda nikad izgovorena dječja pitanja (o patnji, boli, žrtvi, milosrđu i ljubavi koja ljubi do kraja) i naravno, za primjer u pobožnosti. Svemu tome osobiti ugođaj daje toplina doma, roditeljski zagrljaj i vrijeme koje ste posvetili jedni drugima i našem Spasitelju. Nećete morati djecu "nagovarati" na odlazak u crkvu i na molitvu ako ona vide kako i vi to činite! Sretna Korizma, vrijeme milosno, vrijeme spasa!

Vesna

"Temeljni i nezamjenjivi element odgoja za molitvu jest konkretan primjer, drugim riječima, živo svjedočanstvo roditelja: moleći sa svojom djecom, otac i majka ispunjavaju svoje kraljevsko svećeništvo, prodiru duboko u srce svoje djece i u njemu ostavljaju tragove koje događaji života neće uspjeti izbrisati."

(Ivan Pavao II, pobudnica OBITELJSKA ZAJEDNICA)

MUŠKO -

Kao muškarac, imam usredotočenu, koncentriranu energiju. Zbog svoje fizičke građe mogu lakše uložiti veliku količinu energije u kratkom vremenu. Ovo utječe na moj način rada i na ponašanje u spolnom životu.

Ja radim na prekide. U stanju sam neprekidno raditi nekoliko sati, pa i nekoliko dana, a zatim osjećam strahovitu potrebu odmora. Iz toga se može razumjeti zašto se na povratku s posla tako željno bacam u naslonjač: ne misli da se

radi o nemarnosti ili nehaju, ako, kad se vratim kući, nisam spreman pomoći ti kada zatreba. Ali uvijek će biti moja dužnost pomoći tebi u poslovima koji traže veći napor: koji put dovoljan je jedan moj zahvat da uštediš sate rada.

- ŽENSKI KUTAK

Moja ženska energija razlivena je po cijelom organizmu. Trošim manje energije odjednom pa mogu duže izdržati. No, ne treba me tjerati da činim stvari na brzinu, bilo u poslu bilo u ljubavnom sjedinjenju.

U poslu gubim svoje snage polagano i skoro ih istovremeno obnavljam. Ukoliko ne moram slijediti ritam rada stroja (što nije po mom ukusu!), u svom djelovanju slijedim mirni ritam. To mi omogućuje da toliko puta radim 12-15 sati dnevno: u kući, od prve dječje papice ujutro pa do kasne večeri kad sam još na nogama glačajući košulje. Mogu se posvetiti tisućama različitih poslova koji se nastavljaju i povezuju, bez potrebe da se zaustavim. Brinut ću se o ozračju blage tišine u obitelji kad se budeš vraćao s posla.

(Tečaj pripreme za brak, PSIHLOGIJA BRAČNOG PARA)

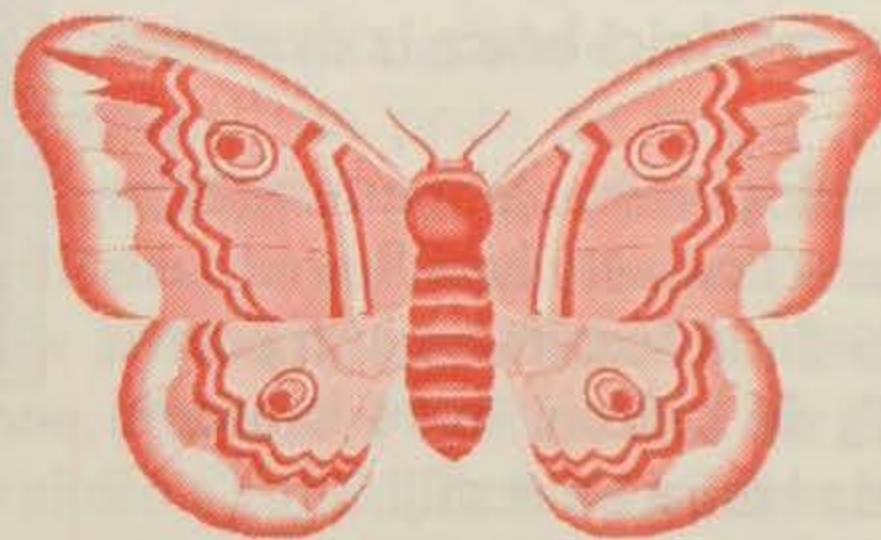
PITANJE:

KOLIKO SE OVE RAZLIKE U PRAKTIČNOM ŽIVOTU POŠTUJU, A KOLIKO IZ SEBIČNOSTI ZLOUPOTREBLJAVAJU I S ČIJE STRANE?

TONKICA

Vjetar ili leptir?

Ima jedan cvijet koji ja, i pored mog dobrog poznavanja cvjetne psihologije, dugo nisam razumjela. Nije prihvaćao moje pokušaje da mu se približim i ponudim dio sebe, pa da zajedno stvorimo novu ljepotu. Bila sam uporna, umiljavajući se najprozračnijim djelom mojih krila, želeći primiti i dati, ali on je bio tako uporno hladan i nezainteresiran, ne želeći prihvatiti moju pomoć. Tužna, pitala sam ga zašto me mrzi. Zašto ne želi dar od srca? Onda mi je rekao: "Tonkice, Pričljivi Leptirku, nemoj misliti da te mrzim, ali ja čekam Vjetar Veseljak, on će mi donijeti slatki prah izdaleka..." I onda sam

shvatila: taj lijepi cvjetić, gord i na distanci, nije želio raditi onako kako su drugi, kako sam ja htjela, već po svom. To mi se nije sviđjelo, jer je to bio zbilja krasni cvjetić i htjela sam ga bolje upoznati, ali i cvjetovi imaju svoja prava, kao i mi leptiri. U svijetu leptira sramota je uskraćivati drugima prava koja im Stvoritelj daje, ali kod vas ljudi se to često ne poštuje, zar ne? Ne dopuštate drugima birati svoj način, katkad zbilja u najboljoj namjeri. Ipak, pokušajte. Znae, grijeh je to: ne dopustiti bližnjem ono što mu sam Bog dopušta. Ne zaboravite ono što sam ja naučila - tanka je granica između "bratske opomene" i grubog zadiranja u tuđu intimu, u tuđu dušu, u prava i dužnosti koje Bog daje. Poslušajte moj savjet - AKO ŽELITE! Odlučite sami! Vjetar ili leptir?

PISMO PROLJEĆU

Drago proljeće, čekali smo te strpljivo, ali prošlo ti je i "akademskih četvrt"! Nema izgovora, već je i treća tura ogrijeva na izmaku. Krajnje je vrijeme da se pojaviš, sunce da ogrije, nikne cvijeće i polete pčelice, a mi s njima! Spremni smo mi, samo već dođi! Ne, nećemo zaboraviti važne, čisto proljetne stvari:

Ψ Vožnja biciklom u proljeće prija djeci, odraslima, zdravlju, ljepoti, novčaniku i - osmijehu!

Ψ "Doba maslačaka" ne smije se propustiti: traje kratko, ali vrelo je sreće!

Ψ Prve proljetne šetnje djeci prijaju više nego vitaminske tablete, čak i ako počnu malo šmrcati!

Ψ IGRA U PRIRODI ČINI ŽIVOT LIJEPIM!

ZNAM ŽIVJETI:

**BOGA SLAVITI,
BOŽJE DARE KORISTITI!**

Uređuje: Jakob Pfeifer

ZAJEDNICA TAIZÉ

Povijest

Brojne ljude ime Taizé podsjeća na određeni način pjevanja koje se širi u sve više crkava, centara za duhovnu obnovu, sjemeništa. Neke riječ podsjeća na duhovne vježbe i okupljanja koja privlače velik broj mladih. Ima ih pak koji znaju da je Taizé zapravo ekumenska zajednica braće smještena u malenom selu u istočnoj Francuskoj.

Kad utemeljitelja Taizéa pitamo što je odredilo njegove početne izbore, on često odgovara dozivajući u sjećanje svoju baku. Za vrijeme Prvog svjetskog rata, ona je kao udovica živjela na sjeveru Francuske. Njena tri sina borila su se na ratištu. Pod vatrom bombardiranja ostajala je u kući da bi primala k sebi one koji su bježali: starce, djecu, žene koje su rađale. Otišla je u posljednjoj minuti kad su svi morali bježati. Otad ju je pokretala želja da više nitko nikad ne doživi ono što je ona doživjela. "Podijeljeni kršćani u Europi međusobno su se ubijali", govorila bi, "neka se barem oni pomire kako bi spriječili novi rat." Poticala je iz stare evangeličke loze. Da već u sebi ostvari pomirenje, odlazila bi u katoličku crkvu a da to nije izgledalo kao nijekanje svojih. Ove dvije težnje njegove bake: izložiti se opasnosti za one kojima je bilo najgore u ono vrijeme i pomiriti se s katoličkom vjerom, obilježiti će život mladog Rogera.

Godine 1940. ima dvadeset i pet godina. Novi rat razdire Europu, Drugi svjetski rat. Više godina obuzet čežnjom za apsolutnim, planira u sebi stvaranje redovničke zajednice posvećene pomirenju. Napušta svoju rodnu zemlju, Švicarsku, i nastanjuje se u Francuskoj, zemlji svoje majke, da bi bio tamo gdje je pustoš i rat i užas. "Što više vjernik želi živjeti Božji ideal", pisao je kasnije, "to je važnije da taj ideal uklopi u ljudsku nevolju." Tražeći neku kuću dolazi u Cluny, čiju je redovničku prošlost poznao. U blizini u burgundskom selu Taizé otkriva kuću koja je na prodaju. Tu je jedna starica kojoj je povjerio svoj plan rekla: "Ostanite ovdje, mi smo tako osamljeni." Za njega je to bio kao glas Božji koji je progovorio ustima siromašne žene. U nijednom drugom mjestu koje je posjetio nije čuo takve riječi.

Taizé je udaljen dva kilometara od pogranične crte koja dijeli Francusku na dva dijela. U kući koju je kupio skrivao je političke izbjeglice, osobito Židove. Ostaje u Taizéu od 1940. do 1942. Moli sam tri puta na dan u malenom oratoriju kao što će to činiti buduća zajednica o čijem stvaranju razmišlja. Pošto je Gestapo, nacistička policija, u više navrata izvršio premetačinu u njegovoj kući, mora se udaljiti iz Francuske od kraja 1942. do kraja 1944. godine.

Zajednica - prispodoba zajedništva

Godine 1944. na povratku u Taizé, brata Rogera prate prva tri brata koja je u međuvremenu susreo. Njih sedmorica 1949. polažu doživotne redovničke zavjete: **celibat, prihvaćanje piorske službe, zajednicu materijalnih i duhovnih dobara.** Brat Roger je prior. Godine 1952. piše prvu verziju "Pravila Taizéa" koju će više puta mijenjati (počevši od naslova) i koja postaje 1990. za pedesetogodišnjicu Taizéa, srž knjižice "Ljubav nad svakom ljubavlju: Izvori Taizéa."

S vremenom, malo po malo, tezejska zajednica raste. Od 1969. godine mogu joj se pridružiti i katolička braća. Danas su u zajednici braća iz dvadeset i pet zemalja sa svih kontinenata.

Već samim svojim postojanjem zajednica je znak pomirenja među podijeljenim kršćanima, među podijeljenim narodima, tvoreći ono što brat Roger naziva "prispodobom zajedništva". Iako je pomirenje među kršćanima u srži poziva Taizéa, ono nikada nije samo sebi cilj, nego je cilj da kršćani budu kvascem pomirenja među ljudima, povjerenja među narodima i mira na zemlji.

Zajednica ne prima za sebe nikakvih darova ili donacija. Braća čak ne primaju ni obiteljsko nasljedstvo. Samo svojim radom zarađuju za život i mogu dijeliti s drugima.

Od 1950. godine nekoliko braće živi izvan Taizéa, među siromašnima, kao svjedoci mira uz one koji trpe. Danas, kao mala bratstva, braća žive u sirotinjskim četvrtima Sjeverne i Južne Amerike, Azije i Afrike. Nastoje dijeliti životne uvjete onih koji ih okružuju.

DJELO MARIJINO

Nezaboravan posjet

"Vi živite korijenitost ljubavi", rekao je Ivan Pavao II. kad je 18 augusta 1984. posjetio centar Djela Marijina u Rocca di Papa, blizu Rima.

No, to nije bio prvi osobni kontakt nekog pape sa Pokretom. Već 1964 g. papa Pavao VI. primio je Chiaru u privatnu audijenciju, uslijedili su potom mnogi susreti, što govori o jedinstvu Pokreta s Crkvom. Evandeoska vodi-lja što oblikuje te odnose proizlazi iz jasnog uvjerenja da će Djelo donijeti plodove srazmjerno njegovoj vjernosti Isusovim riječima: "Tko vas sluša, mene sluša".

Jedan od najljepših susreta Ivana Pavla II s članovima Djela Marijina bio je upravo njegov posjet Centru Djela 1984.

U svom pozdravnom govoru između ostalog je rekao:

"Ovim susretom uspio sam se malo više približiti karizmi vašeg Pokreta, no iz vaših iskustava bolje sam razumio da je ljubav - dar Duha Svetoga - bit vašeg Pokreta.

U današnjem je svijetu, u narodima, i svakom čovjeku potrebna ljubav, potreban je program ljubavi. Možemo reći da ljubav nije programirana, no ona neprestano stvara izvanredne i učinkovite programe. Potrebna je prisutnost ljubavi, da bi se lakše suočili s velikim zlima koja prijete današnjem svijetu i pojedincima: mržnja, ratovi i drugi pritisci.

Ljubav je jača od svega i ljubav je nadahnjujuća iskra svega što činite u svijetu. To je revolucija. Svijetu je potrebna revolucija ljubavi. Tu evandeosku korijenitost ljubavi vi donosite u život današnjeg čovjeka, u društvo, posvuda po svijetu.

Tom ljubavlju, uvjereni da ona sve pobjeđuje, vi posvuda svjedočite Boga-Ljubav."

/AM/

ZARUČNIČKI TEČAJ U SUBOTICI

U župi sv. Terezije, Harambašićeva 7
- od 31. 03. do 4. 04. na hrvatskom jeziku;
- od 7. - 11. 04. na mađarskom jeziku
svaku večer od 19,30 sati.

Tečaj je obavezan za sve koji se kane vjenčati ove godine, a mogu prisustvovati i mladi iznad 18 godina.

Piše: Alojzije Stantić

KRIŽ - ČUVAR RAVNICE

Ravan plodna i bez kraja...¹

Rodni kraj

Čovik voli svoj rodni kraj i teško mu je ako mora bit brez njeg. Kako je rasto, upozno je svaki pedalj zemlje, kroz svako vrime i makar se taki kome činio negostoljubiv, on je njemu lip pa se teško s njim rastaje. Čovik se vrimenom sjedna s rod-nim krajom, svedno dal je Eskim iz ladne i snižne pustinje Grenlanda, il Papuanac iz neprohodne i kišne džungle Nove Gvineje, il Hotentot iz vrile i suve pustinje Kalahari il Indios iz ladne i vitrovite Ognjene Zemlje ..., tako i Bačvanin iz njegove plodne rav-nice.

Našim starima dolaskom u ovaj kraj cigurno nije bilo lako, jel su se u starom kraju navikli na brda i kamen na sve strane, s drugačijim i manjim ravnicama, s blažim vrimenom, a pod ovim nebom ji je dočekala oštra zima s ladnim gornjakom koji "tira kera ispod slame" kako su ga prozvali, vitrovito proliće, nesnosna kanikula, njakava jesen... Al već njeva dica, ode rođena, a pogotovo unuci, zavolili su ovu plodnu ravnicu koja daje obilje roda, al traži i tušta ljudskog znoja - navikli su na njezinu ćud.

Križ - znak kršćana

Čim su stvorili krov nad glavom, naši stari su se latili da oplimene nov kraj, uređivali su ga prema svojim potribama i kitili križovima koji su njim najpre bili misto za ispovidanje vire, bio njim je Dom Gospod-nji, al i biluga da tu živi katolički svit. Crkve su bile daleko, a križ na dovat - pod njeg je mogo doć kad je ko dospio.

Prvi križovi su bili zajednički pa se narod staro o njima. Čim se snig otopio, a svakako prija Čiste sride, ograbljalci su travu oko njeg, pokupili vitrom naneto lišće i prcov. Nisu se pogađali ko će to uradit, skoro da su se "otimali" ko će uredit križ, ko opravit tarabe i vrataca oko njeg, a po adetu žene su donosile makar nekoliko strukova cvića. Možda ga i nije tribalo kitit cvićom, kad ga tako lipo okitila ozelenjena ravnica, di su najizglednije žitne njive. U korizmi, pa još kad je vrime tiho a tamu noći osvitlio uštap, i po mraku su dolazili na molitvu, a kad ji je bilo više, zajedno su izmolili Križni put. Sićam se taki molitvi pod atarskim križom, to ne mož zaboravit, osobito ne ravnicu u prigušenoj svitlosti uštapa, kad je ona jedan od najlipči

kamenčića u mozaiku lipote ondašnji salaša. Ta lipota zauvik osvaja ravan plodnu i brez kraja pogotovo kad se pogled uperi s grede u do i trsku nalik na vijugavu zelenu zmiju, a priko njeg na neprigledne i uredne rodne nijive, na ozelenjene i održa-vane salaše.

U srid take ravnice razumno razmišteni atarski križovi opominju čovika i da se stara o njoj, jel od nje živi, zato mora i za nju živit.

Križ je svetinja kršćana, poštivali su ga i virnici drugi vira, pa i nevirnici. Njeg je poštivala i vlast, a vojska ga je u svoje zemljovidne karte unela ko ciguran zem-ljovidni znak za orijentir. Križovi su priživili tolike pa i I. svitski rat.

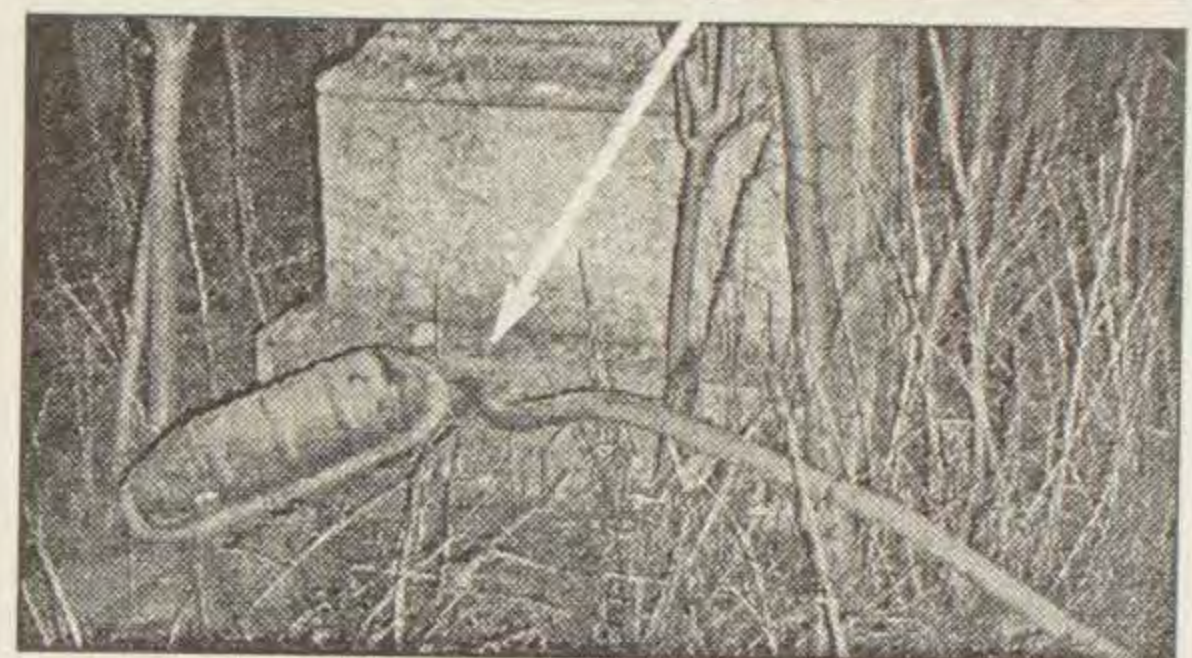
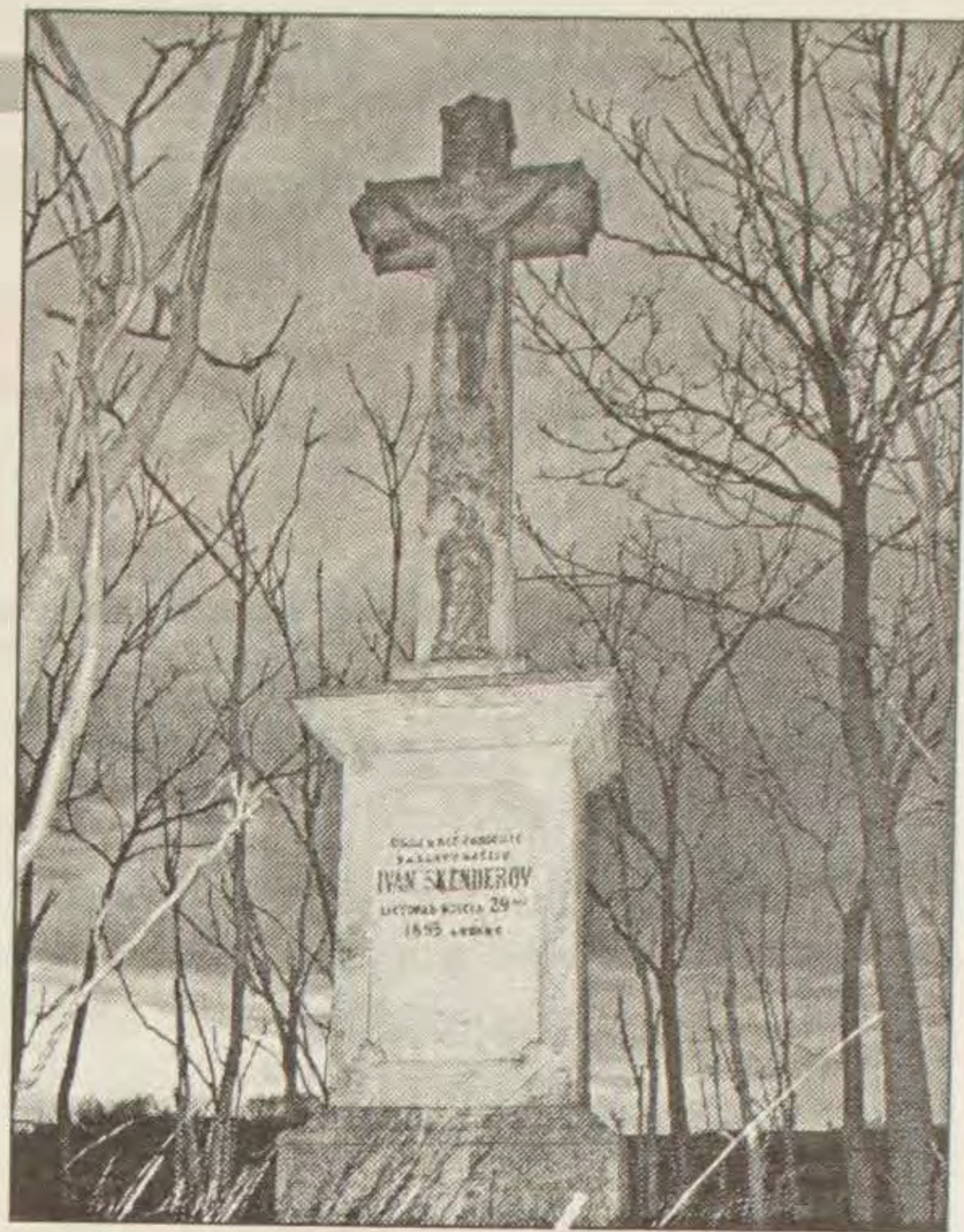
Oskrnavljen križ

Do revolucija se nije moglo ni smislit da će bilo ko oskrnavit, a kamol uništiti križ, a crkvu da i ne spominjem. Sve napridnija civilizacija je iznidrila ljude koji su tu i tamo "smotali kajas pod rep", vlast su zgrabili revolucionari, u nas posli II. svit-skog rata, "svisni ljudi" kako smo ji zvali. Po zadaći su kradom i polagano počeli oskrnavljivat i uništavat križove, da bi se njevi potomci u tom istakli u poslidnjem desetljeću XX. vika. Cilj njim je bio da uniš-tenim križovima, posli i crkvama, unište Boga, da zatru trag o virovanju u Njeg, da onda u osiromašenoj duši podanika napra-ve misto za štovanje novog, njevog boga.

Vrimenom su počeli nestajat salaši, najpre dalje od struje i drumova. Napuš-tanjem salaša ljudi se polagano počeli za-boravljat i križove predaka, a oni su, na-puštani i zapuštani, polagano počeli propa-dat. Prvi je to uočio ondašnji đurđinski ple-banoš **Marijan Đukić** koji se nastaro da virnici obnove sve župne križove, a za svakog su našli obitelj koja će se o njemu starat. Đurđinari se s tim diče, jel su i u tom ostali dostojni naslidnici svoji predaka.

Nažalost, na prste se mogu izbrojit obnovljeni atarski pa i drumski križovi ko na priliku: u Hrvatskom Majuru, Skende-rovićev Lešin križ kod Vanteleka, križ kod Sv. Ane, Perušićev križ i toliki durgi. Da, nji je slidio i **Vojnić T. Ivan** s Klise koji je od propadanja sklonio atarski križ i dono ga prid svoj salaš, nuz drum, di se stara o njemu.

To što je od oko 220 križova, koliko je u našem ataru popiso pokojni **prof. Ivan Petrekanić**, obnovljeno samo nekoliko, žalosna je istina. Zašto da opet ne kažem:

to je i naša sramota. Korizma je, bilo bi lipo da članovi pastoralnog vijeća, čija je to obaveza, pomognu prizauzetom župniku i da se late uređivanja, pa i obnove zapuš-tani i oštećeni križova. I to je jedna od obaveza poštivanja naši predaka.

* * * * *

Onomad sam obašo i misto kadgo-dašnjeg velikog **Skenderović - Lešinog** gazdaluka, na kraju **Kujundžićevog šora** od Male Bosne prema Vanteleku. Blizo dola i u srcu ravnice **Ivan Skenderović Lešo** je 1895. g. podigo križ i malo posli zavitni kip sv. Antunu. Taj križ i naspram njeg sv. Antun su sad uistinu usamljeni čuvari ravnice. Lešin i komšinski salaši su srušeni, drugi većinom napušteni, a do davno isušen. Samotni i prija par godina obnovljen križ kogod je oskrnavio - u ogradu križa kod fundamenta je dono izandalu dugačku izduvnu civ, ko da je tu đubre. Da je dotično čeljade, kad je to radi-lo, pogledalo gori, možda bi u očima raspetog Isusa pročitalo, ako zna čitat, potresne riči psalma upućene njemu i njemu nalik: *Puče moj, što učinih tebi ili u čem ožalostih tebe? Odgovori meni!...*

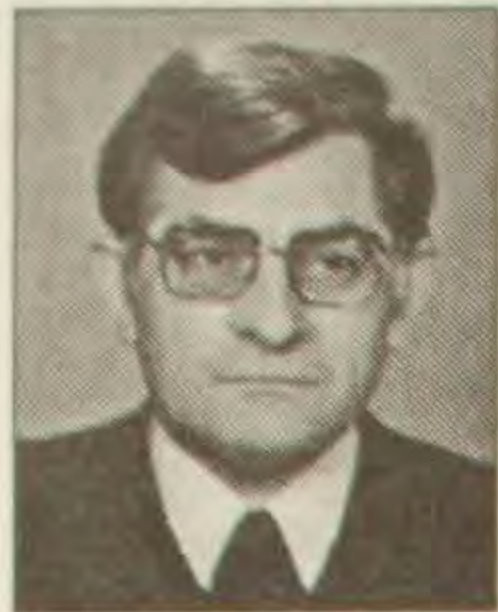
* * * * *

Ko da je ovo pridvidio, Aleksa Kokić je davno spivo pismu:

Raspelo nad oranicama

Sa starog drvenog križa Isus se raskriljenih ruku zagledo pogledom tužnim. Glasovi ptica se čuju. Isus pati na križu... pred Njim su njive u muku... Seljaci, koje on voli... Njega kunu i psuju!

1 - Početni stih pisme
Alekse Kokića: Bačka

Piše: Stjepan Beretić

Što o Kalačko - Bačkoj nadbiskupiji piše Britanska enciklopedija

Kalačko - Bačka nadbiskupija

Prošle, 2002. godine, završeno je slavlje 1000. obljetnice Kalačke nadbiskupije. Britanska enciklopedija navodi da je nekadašnja naša nadbiskupija do 1923. godine nosila naslov **Kalačko - Bačka nadbiskupija**. Od tada se spominje samo kao **Kalačka nadbiskupija**. Od Duhova 1993. godine temeljem bule "Hungarorum Gens" **Ivana Pavla II.** nadbiskupija je dobila novi službeni naslov i zove se **Kalačko - Kečkemet-ska nadbiskupija**. Na području tako reformirane i proširene nadbiskupije živi 588.000 stanovnika, od kojih su 463.000 katolici. Na čelu Kalačko - Kečkemetske nadbiskupije je stajao 90. po redu kalački nadbiskup **Dankó László**. Sufraganske biskupije su u Segedinu i Pečuhu. Sadašnji kalačko - kečkemetski nadbiskup je **Balázs Bábel**.

Povijesno je utemeljena činjenica da je 1110. godine već postojala ta slavna nadbiskupija. Kalača se ponosi svojim prvim biskupom **Astrikom** koji je 1000. godine iz Rima osobno donio krunu prvom mađarskom kralju svetome **Stjepanu**. Sveti kralj **Ladislav** je kalačkom nadbiskupu podložio i Srijem, a onda je, prema navedenoj enciklopediji, u Baču podigao katedralu, te je tako Bač postao drugo sjedište nadbiskupije. U rujanskom broju "Zvonika" iz 2002. godine nabrojane su sve biskupije koje su bile sufraganske biskupije kalačko - bačkim nadbiskupima. Poznato je, kako je kalačko - bački nadbiskup bio po časti drugi čovjek mađarskog episkopata. Kad bi ostrogonski nadbiskup bio spriječen ili kad bi tu čast odbio, onda je kalačko - bački nadbiskup imao čast pomazati i okruniti mađarskoga kralja.

Katedrala

O onoj prvoj kalačkoj katedrali svjedoče arheološki nalazi, a poznato je da su početkom 13. stoljeća francuski majstori podigli kalačku prvostolnicu u romanskom stilu. Tatarski pohod nije značajnije oštetio nadbiskupiju, ali je ipak 1242. godine podignuta nova katedrala. Krajem 19. stoljeća bio je pokušaj

da se kalačka prvostolnica obnovi u romanskom stilu. U nadbiskupskoj riznici i muzeju, koji je smješten u nekadašnjoj kući **Ivana Antunovića**, posjetitelji mogu vidjeti sliku velikog oltara podignutog u novo-romanskom stilu. Na sreću, taj oltar nije dugo "krasio" lijepu prvostolnicu. Ta je katedrala nosila sve značajke raskošnog baroka, kako ju je dao podići nadbiskup **Gabrijel Patačić**.

Vojni pohodi kalačko - bačkih nadbiskupa

Kalačko - bački nadbiskup **Ugrin Csák** je 1224. godine, na zamolbu pape organizirao križarski pohod protiv bogumila u Bosni. Nadbiskup **Benedikt**, Ugrinov nasljednik je stekao velike zasluge u obnovi nadbiskupije, a vodio je još uspješniji vojni pohod protiv bogumila. Radi toga je promaknut za ostrogonskog nadbiskupa primisa.

Humanisti na čelu nadbiskupije

Nadbiskup **István Várady** je na čelu nadbiskupije Kalačko - Bačke stajao od 1457 do 1471. godine. Studirao je u Italiji, u Ferrari, postao je oduševljeni humanist. Skupio je najbolje knjige svoga vremena u nadbiskupsku knjižnicu. Njegov nasljednik je bio nadbiskup **György Handó**, koji je Kalačko - Bačkom nadbiskupijom upravljao od 1478. do 1480. godine. Taj je nadbiskup studirao u Padovi. Njegov je lik ovjekovječio **Vespasiano Bisticci**. Među najglasovitije, i za bački dio nadbiskupije Kalačko - Bačke spada svakako nadbiskup **Péter Várady** koji je od 1481. do 1501. godine upravljao nadbiskupijom. Bio je sin siromašnih roditelja, ali izuzetno nadaren. Njegovu je darovitost uočio znameniti mađarski humanist, rođeni Hrvat, **Ivan Vitez od Sredne**, koji je bio središnja ličnost na dvoru mađarskoga kralja **Matije Korvina**. Zaslugom Ivana Viteza od Sredne, Péter Várady se školovao u Italiji a onda postao kalačko - bački nadbiskup i kraljevski kancelar. Nadbiskup Péter Várady je zaslušan za utvrđenje bačke tvrđave, za uređenje vodotoka

Mostonge, te su njegovom zaslugom uz njegov nadbiskupski grad Bač mogle pristanjati i najveće dunavske lađe. I nasljednik Pétera Váradyja, nadbiskup **László Geréb** je bio oduševljeni humanist, koji je svoju znamenitu knjižnicu darovao Kalačko - Bačkoj nadbiskupiji.

Nadbiskupska knjižnica

Od knjiga i knjižnica znamenitih nadbiskupa humanista nije ništa nadživjelo tursko ropstvo. U obnovi knjižnice su velike uloge odigrali nadbiskupi Hrvati: **Gabrijel** i **Adam Patačić**. Danas knjižnica broji više od 160.000 svezaka. Sudionik Prvog vatikanskog općeg sabora, kalačko - bački nadbiskup kardinal **Lajos Haynald** stajao je na čelu nadbiskupije od 1867. do 1891. godine se proslavio i kao koncilski otac, ali je mađarsku kulturu zadužio jedinstvenom zbirkom biljaka i botaničkih knjiga. Sve je to darovao Nacionalnom muzeju.

Nadbiskup József Ijjas (Ikotić)

Posljednji kalački nadbiskup hrvatskog materinskog jezika je bio **József Ijjas**, koji je svoje hrvatsko prezime **Ikotić** 1931. godine promijenio u Ijjas. On je rođen u Baji 5. studenog 1901. godine, studirao je u Budimpešti, za svećenika je zaređen 1925. godine. Kapelanom je bio u Dušnoku, upravljao je i župom Srimljani (Szeremle), studirao je biblijske znanosti u Rimu, doktorirao je u Budimpešti, a obavljao je brojne najuglednije dužnosti u nadbiskupiji, dok je za vrijeme Drugog svjetskog rata u Subotici bio kao nadbiskupski namjesnik. Bio je i poglavar subotičkog sjemeništa "Paulinum" (zgrada u ulici Matije Gupca). Nakon što je 1962. godine postao župnikom središnje bajske župe, 1964. godine je zaređen za biskupa te je bio upravitelj Čanadske (Segedinske) biskupije. Sudjelovao je na Drugom vatikanskom saboru, a 1969. godine je postao kalačkim nadbiskupom i predsjednikom Mađarske biskupske konferencije. Umirovljen je 1987. godine.

Literatura:

Britanska enciklopedija i Magyar Katolikus Lexikon

Piše: s. Blaženka Rudić

MATEJEV POZIV ILI SVI IMAJU ŠANSU

Biblija je knjiga Božjih poziva upućenih pojedincima i njegovu narodu. I različite su sudbine njegova poziva: od odgovora do neodgovora i poluodgovora. U tim pozivima i odgovorima prepoznamo se i mi danas. Čudimo se, odbijamo, prigovaramo za sebe i za druge. I danas prepoznamo pedagogiju Božjih poziva koja iznenađuje.

*Ne treba zdravima liječnik,
nego bolesnima.*

(Mt 9,12)

SVI SU POZVANI

Bog poziva svakog čovjeka. Jer čovjek bez Boga ne može razumjeti sebe ni ostvariti puninu života. On poziva one koje ljudi ne bi nikada pozvali jer ih smatraju nedostojnima. I još se ljute ako ti ljudi odgovore pozivu. Ako preteknu "one dobre" u kraljevstvu Božjem, kako je i sam Isus rekao. Božji poziv upućen nekom čovjeku i njegov odgovor ne ostavljaju ravnodušnim ni njegovu okolinu.

Matej je bio carinik. Vjerojatno nije zalazio na ona mjesta gdje je Isus propovijedao. Bavio se on svojim poslom. Ali Isus je pronašao njega. Došao je k njemu na "posao". I pred svim njegovim društvom ga pozvao. Evanđelisti su zapisali Matejevu spremnost: On usta i pođe za njim. To je značilo da napušta svoj dosadašnji posao. To je bilo prvo obraćenje, odlučno okretanje od svoga puta prema Isusovu putu. Bit će Mateju potrebno još puno Isusovog odgoja da postane njegov pravi učenik. Ali definitivni zaokret je učinjen.

Matej priredi veliku gozbu u svojoj kući. Pozva Isusa i svoje prijatelje, carinike, u očima naroda grešnike. I

Svaki poziv je poziv na obraćenje. Svaki starozavjetni poziv je poziv na vjernost Bogu i poslušnost njegovu glasu. Svaki novozavjetni poziv je poziv na nasljedovanje Krista: Hajde za mnom. A da bi se moglo ići Božjim putem, treba ostaviti svoj. Da bi se moglo ući u zemlju obećanja, treba napustiti svoju. Svaki poziv nužno zahtijeva promjenu srca i života. A to čudesno čini onaj koji poziva ako čovjek velikodušno odgovori.

Isus dođe. I izazva veliki skandal. Sam Matej, i Marko, kažu da su se "oni dobri" snebivali i govorili njegovim učenicima: Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima? A Luka: Zašto jedete s carinicima i grešnicima? A Isus, čuvši to, dade tumačenje: Nisam došao zvati pravednike, nego grešnike.

Isusov poziv upućen Mateju daje naslutiti da svi imamo jednake šanse. Njegov odgovor daje naslutiti da je on šansu prihvatio i iskoristio. Ostaje nam još negodovanje okoline. Ali tu valja nasljedovati Mateja: ustati i poći za Isusom.

**"Gospodine, htio bih da moj život bude nešto više,
ali se ništa ne usuđujem staviti na kocku;
htio bih uspjeh, ali bez zalaganja,
htio bih plodove, ali bez sisanja,
htio bih do izvora, ali bez uzvodnog plivanja,
sanjam o novim obalama, ali brodovi odlaze bez mene.
Apostoli su se na to odvažili,
ostavili barke i objesili mreže.
Gospodine, mnogi su na tvoju riječ sve ostavili.
Gospodine, imam samo jedan život
i njega zalažem: u jednu jedincatu "smionu pustolovinu".
Gospodine, daj da uspijem."**

*Ugleda Isus čovjeka zvanog Matej
gdje sjedi u carinarnici.
I kaže mu: "Pođi za mnom!"
On usta i pođe za njim.*

(Mt 9,9)

Zar ja?

Kad god dođem u Rim - a nije to rijetko - požurim u crkvu sv. Ljudevita Francuskog - i to ne jedanput - i kročim posred crkve do kapele što se nalazi zdesna glavnom oltaru. Stanem, ako baš nije puno ljeta, ubacim kovanicu od 100 lira u automat da se upale svjetla i motrim, Bože moj, po koji već put, Caravaggiova sv. Mateja.

Na lijevom zidu je poziv sv. Mateja. Carinici oporih lica za oporim stolom - među njima tek dječak čiji će obraz također jednom postati tvrd - prebrajaju kovanice novca pohlepnim okom. Na vratima se pojavio čovjek, sav u sjeni osim malo lica, ispružio ruku... Jedan od carinika podigao glavu. Oko mu se srelo s nepoznatim na pragu, i s njegovom dugom ispruženom rukom. Matej okreće kažiprst prema sebi ne skidajući oka sa Zagonetnika, pita bez riječi: "Zar ja?"

(...)

Isus je kroz povijest nastavio ovu svoju praksu. Poziva ondje gdje se najmanje nada, traži one koji se snebivaju kad ugledaju njegovu ruku što dolazi iz mraka i pitaju se "Zar ja?" Mimoilazi tolike "pozvanije", vrednije, spremnije. Zar ja?

*(Ivan Golub,
iz knjige "Čežnja za licem")*

*Ne dođoh zvati pravednike,
nego grešnike.*

(Mt 9,13)

Zahvaljujemo našim darovateljima

Kafana - "Duka"

Subotica,
Preradovićeva 4
(u Bunjevačkom kolu)
Tel: (024) 555-738

Organizira:
- svadbe,
- rođendanska slavlja,
- bankete i dr.

Svakog dana: MENI RUČKOVI
Posebno se preporučamo za
organiziranje "Poduša"

Radno vrijeme: od 12 - 22
nedjeljom zatvoreno

vl. Jakov Letović

Subotica, Maksima Gorkog 26

Radno vrijeme: radnim danom od 9,30-12 i 16,30-19 sati
Radno vrijeme očnog liječnika: radnim danom od 17-19 sati

Vremena su teška. Svaka pomoć nam je dobro došla.
Unaprijed hvala svakom darovatelju.

HORVÁT BUSINESS CENTER
HRVATSKI POSLOVNI CENTAR
CROATIAN BUSINESS CENTER

Nagymező u. 49.
H. 1065 Budapest P.f. 468

Tel: (36-1) 269-1301
311-9200, 353-1501
Tel/fax: (36-1) 269-1300

Proizvodno trgovinsko preduzeće

BANE

Prodavnica 1:
Batinska 34
SUBOTICA

Tel: 024/561-201
561-187; 561-186

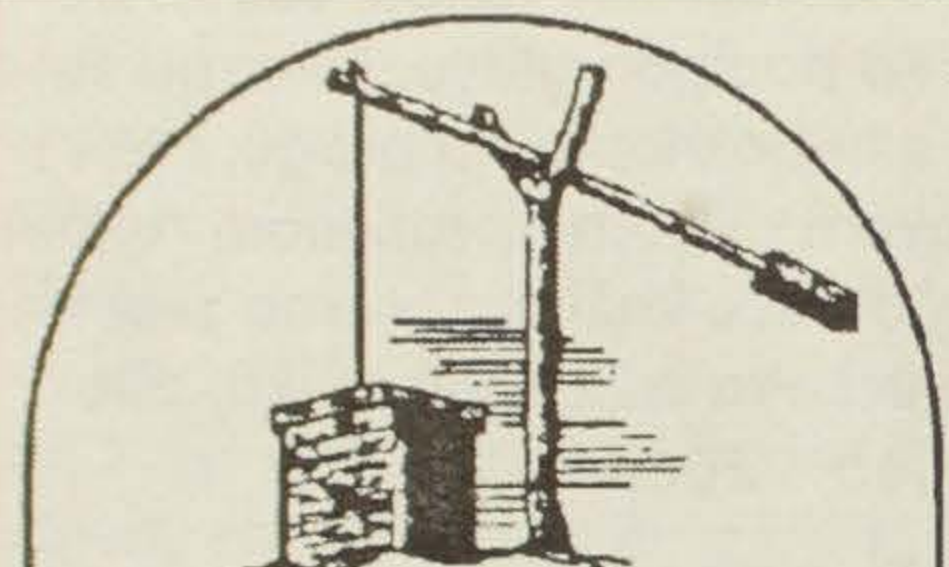
Prodavnica 2: Lješka 4, BEOGRAD, Tel: 011/354-80-63

SVE NA JEDNOM MESTU

GRAĐEVINSKI
MATERIJAL
KERAMIKA I
SANITARIJA
VRATA I
PROZORI
NAMEŠTAJ
"KOLPA-SAN"
KADE I KABINE

NOVO!
**PLAĆANJE
NA 24 MESEČNE RATE**

Možete nam pisati i na E-mail adresu:
zvonik@tippnet.co.yu

SALAŠ

ZEMLJORADNIČKA ZADRUGA

Tel: (024) 566 - 577

Godišnja pretplata za "ZVONIK"

- SR Jugoslavija 600 dinara,
- inozemstvo - 20 EURA ili 160 kuna;
avionom 40 USD

Pretplatnici iz inozemstva i R. Hrvatske
uplate mogu poslati pošt. uputnicom ili
čekom na adresu:

Gabrijela Skenderović,
Kneza Trpimira 1/3, 44320 Kutina
R. Hrvatska - tel: +(00) 385 (0)44 681-272

RENAULT

Koncesionar

VIDAKOVIĆ

Prodaja rezervnih delova i servis

Subotica, Braće Radića 51-53
Tel./fax:024/553-567

"POLJOAPOTEKA"

vl. Kata M. Ostrogonac
dipl. ing. zaštite bilja

Poštovani proizvođači hrane, od
1996. god. NE MORATE SVE SAMI
POVEZUJE NAS POVJERENJE!

24224 Stari Žednik
Zmaj Jovina 12

Tel: 024/ 787-288

P.P. "HERBACOMMERCE" ZA DELATNOST U POLJOPRIVREDI, PROIZVODNJI,
USLUGE I TRGOVINU, EXPORT-IMPORT, d.o.o. - p.o. STARI ŽEDNIK

**Svake treće nedjelje
u mjesecu
novi broj "Zvonika"**

Dr. Kern Katalin
specijalista - fizijatar

Radno vrijeme:
ponedjeljak - petak: 8 -13 sati
poslijepodne: terenski rad

Subotica, Ptujaska 1
Tel: (024) 551-375

Djelatnost ordinacije

- Bolovi u kičmi i zglobovima
- Reumatologija
- Internistički pregled; snimanje
EKG, terapija
- Neurološki pregled i terapija, EEG
- Psihijatrijski pregled i psihoterapija
- Ortopedski pregled
- Urološki pregled
- Kućna posjeta i kućno liječenje
sa suvremenim aparatima

INTERNET

WWW.
TippNet
.co.yu

Internet provajding

Prodaja računara

Instalacija i održavanje računarskih mreža

Pojedinačni i grupni kursevi

(Windows, Word, Excel, Internet)

(024)555-765 Braće Jugovića br. 5. Subotica
e-mail: support@tippnet.co.yu

Čitajte nas
na WEB strani
www.tippnet.co.yu/ZVONIK

NAMA JE DOVOLJNO DA ZNATE ZA NAS...

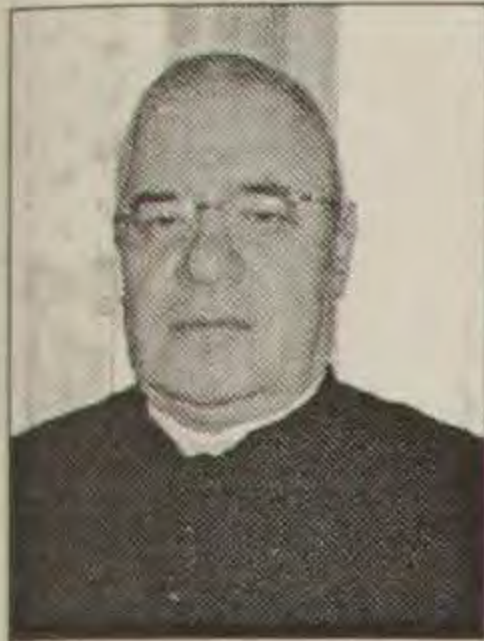
FUNERO

PRIVATNO POGREBNO PREDUZEĆE

- SUBOTICA, Karadordev put 2
Telefon (danonoćno): 024 / 55-44-33
- HORGOS, Borisa Kidriča 7
Telefon (danonoćno): 792-202

Raspored sahrana na internetu:
www.funero.co.yu

E-mail: funero@funero.co.yu

Piše: mr. Andrija Kopilović

KAKO DO SREĆE "GEM COLLECTION", "SLADAK KRUH IZ VATIKANA", "LANAC SV. ANTUNA"...

Dobila sam jedan recept "Sladak kruh iz Vatikana" koji donosi obitelji sreću i ispunjenje želja. U razgovoru s mnogim vjernicima čuje se da takvih "čudnih" pojava ima sve više, pa i onih koji konačno traže i novčana ulaganja. Da li je to prijevara i zašto je to tako primamljivo ljudima našega vremena. Zanima me vaše mišljenje.

N. S., Subotica

Najveći dar koji je Bog poklonio čovjeku je Isus Krist. U Isusu Kristu Bog je objavio samoga sebe i svu istinu o sebi i čovjeku. Ova tvrdnja i članak vjere su početak odgovora na vaše pitanje. Naime, istina je ono što je za stvarni smisao čovjekovog života najvažnije. Na gramu istine mogu se graditi svjetovi, ali na tonama laži ne može se graditi ništa. Nije čudo što je, dakle, Isus sebe objavio kao Put, Istinu i Život, a sotonu nazvao "Ocem laži". Istina će nas osloboditi i ta istina je po Duhu Svetom darovana našem srcu i našoj savjesti. Moramo priznati da je do istine teško doći. Poznati su putovi do ljudskih istina kao što je iskustvo, učenje, znanost i tako dalje. Ali put do božanske istine je samo jedan - Objava. U Objavi je zapisano, a vjera Crkve sadrži, sve ono što je potrebno znati i činiti da bi čovjek postigao spasenje i time vječnu sreću. Na relaciji čovjek - sreća postoji samo jedan put za nas vjernike, dakle put Objave. Poznavati, znati i družiti se s tom objavljenom Istinom. Tragično je naše vrijeme. Tragedija je višestruka. Vrijeme koje je prošlo, a bilo je vrijeme komunističke ideje, vrijeme je borbe protiv Boga i božanskoga. To je vrijeme koje je čovjeka "opijalo" obećanjima o sreći, jednakosti i zemaljskom raju. Kada se taj svijet urušio, ostala je velika praznina i milijunska masa prevarenih ljudi. S druge strane, idejni i borbeni antiteizam potisnuo je Boga i vjeru u njega ne samo u strogu privatnost nego i u kategorije negativnog, zaostalog, zavedenog. Tako je nastao novi mentalitet, a to je mentalitet negativnoga stava prema onomu što je vjersko i nadnaravno. Sada se nalazimo upravo u najtežem rasponu između onoga što je bilo i onoga što bi trebalo biti. Naime, generacija "prenositelja" vjere, mostova

je izumrla. Generacija koja sada odgaja i sama je odgojena u tom vjerskom "vakuumu". Društvo se tek sada polako budi ali se događa da je i to buđenje na krivi način. Naime, obnavljaju se običaji, prepričava se tradicija, pripadnost Crkvi je samo manifestativna, a i dalje traje velika praznina vjerskoga neznanja. Najgora kategorija koja se u procesu vjere može dogoditi je kategorija "razočaranog vjernika" ili otpalog od vjere. Javlja se i treća kategorija koja u sebi nosi otpor prema svemu onomu što je nadnaravno, božansko i vjersko i traži stotinu isprika da se ne mora definirati prema vjeri jer je tobože ova ili ona negativnost tako jaka da ga odbija od stvarnoga stava pripadnosti vjeri. I tako se buđenje stvarno događa kao buđenje pomalo mamurno, nedefinirano, nejasno i trebat će proći još puno vremena da se suvremeni čovjek stvarno probudi i kao odrastao i budan zauzme stav prema objavljenj istini - prema Bogu. Dakle, vjersko neznanje je najgori neprijatelj vjere, a njegov suputnik je vjerski indiferentizam koji onda samo produžuje vrijeme toga, nazovimo ga "sumraka", koji otežava čovjekovo pošteno traženje istine. Konačno, vrijeme teče. Čovjekov život prolazi. Društvene promjene nisu neka velika perspektiva u postizanju boljega, kvalitetnijega, bogatijega, sretnijega života. Sada u takvom ozračju lozinke "u mutnom se najlakše lovi" javlja se stari zavodnik čovjeka - đavao. Obećava jeftinu sreću do koje se lako može doći, ali metoda kojom to čini je odvođenje, da ni slučajno čovjek ne dođe na pravi put. Kako smo već rekli, jedini put je Objavljena istina, jedini Put, Istina i Život je Isus Krist. Sve što je mimo toga i pored toga često puta dolazi od đavla kao zavodnika. Zapamtite, nikakvi, pa ni "Vatikanski" kruhovi ne mogu donijeti sreću osim onoga kruha kojeg je Isus Krist dao u Euharistiji. Nikakva magična djela, čaranja, gatanja, brojenja, umnožavanje pisama, prepisivanja, lanci svetoga Antuna, pa čak ni ritualne molitve ne mogu nas promijeniti niti donijeti sreću. Ispravan put za vjernika je:

čitanje Svetoga pisma, sudjelovanje u otajstvima Crkve - sakramentima, molitva, kršćanska djela ljubavi i nadasve i uvijek vjera. Boga se ne može ni kupiti, ni potkupiti, ni podmititi, Bogu treba vjerovati i predati se svim srcem i svom dušom svojom u činu ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Sve drugo je zavodenje i laž. Uz đavla veliki neprijatelj čovjeka je sam čovjek. I to čovjek varalica, lažljivac i zavodnik. Tako se recimo dogodi da vam netko ponudi ugovor "GEM Collection" s nekom točnom adresom i to ništa manje nego u Gibraltaru, koji vas "obveže ugovorno" da uložite "dragovoljno" sumu novca koja će vam se "tobože" vrlo brzo vratiti u velikoj sumi. I još vas obvezuje na diskreciju i tajnost. Neznanje i lakovjernost pa, oprostite na izrazu, i ljudska glupost, koja se uvijek u lakomosti najviše pokaže slijepom, kao brod utopljenika nasuče se na te prijevare i biva on sam i mnogi njegovi, čak najbliži, uvučeni u igru u kojoj je samo jedan dobitnik, a to je prevarant, varalica, zavodnik i neprijatelj čovjeka. Mentalitet prazne duše, nerada, nepoštenja je plodno tlo da ovakvi prevaranti uspijevaju, jer smo zaboravili da je blagoslovljen od Boga samo pošten rad i zaboravljamo na riječ psalmiste: "Ako Gospodin ne gradi kuće, uzalud se trudi koji je gradi." Dakle, moj odgovor na vaše pismo i moj stav je stav Crkve. Jedini put istine je Bog, jedini način sreće je čista savjest, pošten rad i čovjekov pravilan stav prema sebi, Bogu i bližnjima. Konačno, ne zaboravimo ni apostola Pavla koji kaže: "Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet! (Gal 1,8)"

MONOLIT GRADNJA GRADEVINSKO I GRADEVINSKO-ZANATSKO PREDUZEĆE p.o.

Adresa: Subotica, Lenjinov park 13
 Tel: 024/ 551-685, 553-111
 e-mail: monolit@tippnet.co.yu

Računi:
 220-3229-08 Mycro Finance banka
 110-401601301333-38 Zepter banka

SUBOTIČKA KALVARIJA 2003.

Lijepo uređena i prostrana subotička "Kalvarija" i ove korizme idealno je mjesto za molitvene susrete, osobito za molitvu Križnog puta i razmišljanje o Isusovoj ljubavi prema nama koja je dostigla svoj vrhunac u mucu i smrti na križu.

Kalvarija će biti otvorena:

- 30. 03. - KRIŽNI PUT ZA DJECU**
 - u 15 sati hrvatski, u 16 sati mađarski
6. 04. - KRIŽNI PUT ZA MLADE
 - u 15 sati hrvatski, u 16 sati mađarski
13. 04. - CVJETNICA
 - u 15 sati hrvatski, u 16 sati mađarski
18. 04. - VELIKI PETAK
 - u 9 sati mađarski, u 10 sati hrvatski

NOVO I JEDINSTVENO

HODOČAŠĆE MIRA

(pokorom i molitvom protiv rata)

OD CRKVE ISUSOVOG USKRSNUĆA (KALVARIJE)
 preko LJUTOVA, TAVANKUTA, ĐURĐINA
 I ŽEDNIKA do KATEDRALE

29. - 30. 03. 2003.

"Ako ste spremni na žrtvu i ljubav, pridružite nam se" poručuju Goran Matić te Tomo Vukov, Krešimir Kujundžić i Denis Vidić, organizatori ovog DVODNEVNOG KRIŽNOG PUTA.

Postaje su sljedeće:

- subota:** crkva Isusovog Uskrsnuća - okupljanje i polazak u 8 sati; - Šebešić (križ) - Ljutovo (križ u centru)
 - Donji Tavankut - Gornji Tavankut - Mišičevo (križ)
 - Đurđin (misa i noćenje)
- nedjelja:** Pavlovac - Stari Žednik (ručak) - Verušić (križ)
 - Aleksandrovo (crkva) - Subotica (crkva sv. Roka)
 - Subotica (katedrala - misa u 18 sati).

UPOZORENJE:

U ovom hodočašću može sudjelovati SVATKO, bez obzira na dob, koji je spreman pridržavati se zacrtanog plana i koji može izdržati ovaj napor!

Svaki sudionik treba ponijeti: krunicu, vreću za spavanje, hranu za dva dana, zaštitu od kiše, rezervnu odjeću; (gitaru ili tamburicu - tko svira)

**KRIŽNI PUT SE NE ODGAĐA
 NI U SLUČAJU NEPOVOLJNOG VREMENA!**

Nije potrebno prijavljivati se
 nego samo doći na mjesto polaska.

ČETVRTI SVJETSKI OBITELJSKI KONGRES

održan je od 22. - 27. 01. u Manili, glavnom gradu Filipina. Na ovom susretu sudjelovali su i bračni par **Melanija i Vladimir Rimar** iz Novog Sada (*na slici*) s **dr. Károljem Harmathom**. Iako je od tog događaja prošlo dosta vremena zbog njegove važnosti za život suvremenih kršćanskih obitelji opširnije ćemo o njemu pisati u sljedećem broju.

Naši pokonici

+ IRENA KARLEUŠA MELIŠKO,
krznarka

Ovim putem želim zahvaliti u ime obitelji i u svoje ime župniku **Andriji Anišiću** te časnim sestrama **Svetislavi i Ivi** što su bili uz našu majku u posljednjim satima njezinog života u samostanu sestara "Kćeri Milosrđa" gdje je preminula 6. 03. 2003. godine. Drago mi je da sam i sam sa svojom suprugom bio uz nju dok je umirala te osjetio blagi stisak njezine ruke koji je govorio više od svake riječi.

Ujedno obavještavamo svu rodbinu i prijatelje da će sv. misa zadušnica na šest nedjelja za njezinu dušu biti u crkvi sv. Roka u Subotici, 24. 04. u 8 sati.

Andrija Vicai

MARKOVIĆ JOSO
 (1924 - 2002)

Prije godinu dana Bog ga je pozvao k sebi, ali ostao je u srcima njegovih najmilijih.

Na poseban ćemo ga se način sjetiti na sv. misi koja će biti 12. 04. 2003. u 8 sati u crkvi sv. Roka u Subotici.

Supruga **Kata**, kćerka **Ana**, zet **Marko** i unučad **Željko** i **Borko**

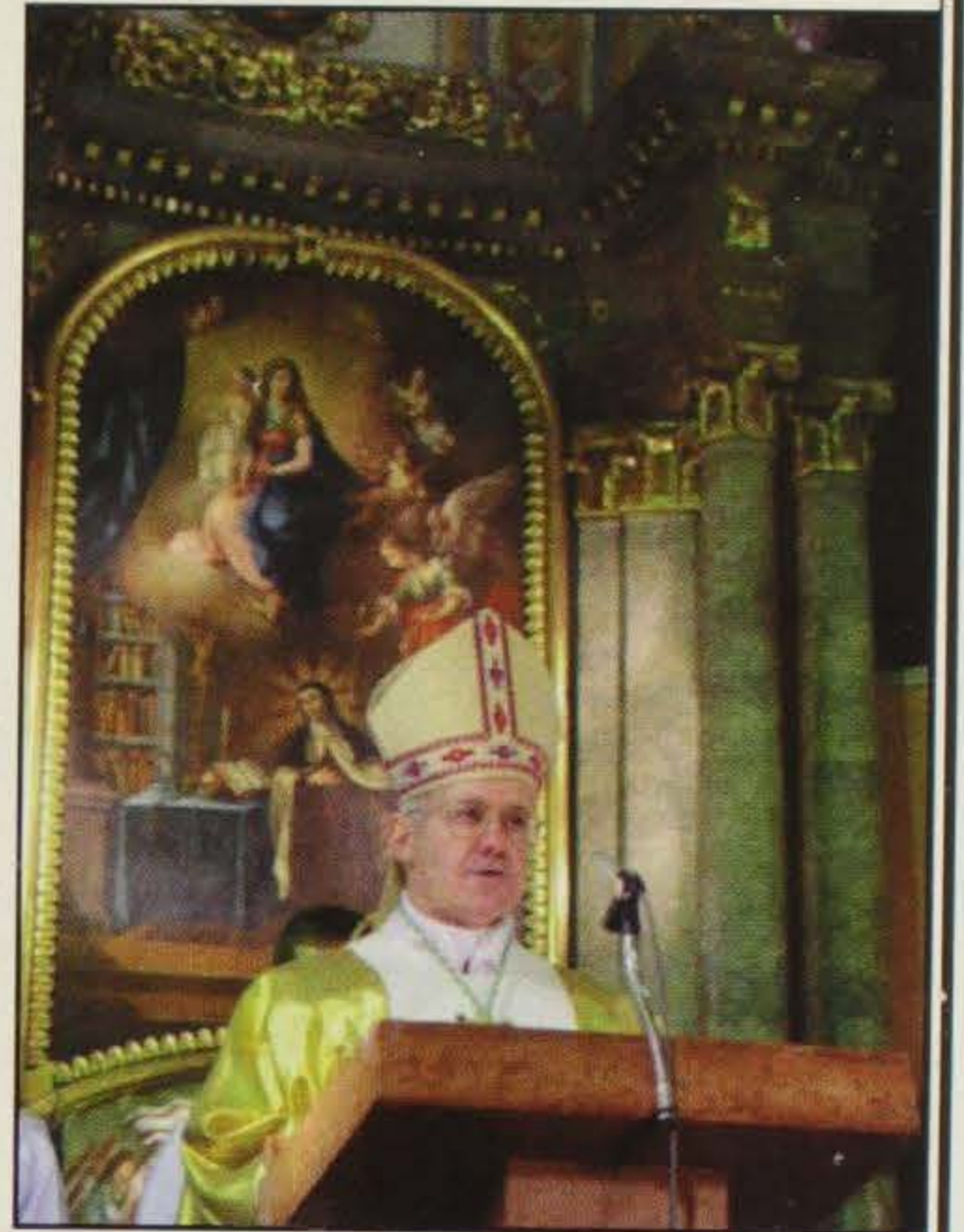

ZVONIK, Katolički list (mjesečnik). Izdaje: Rimokatolički župni ured sv. Roka, 24000 SUBOTICA, Ivana Milutinovića 52. Telefon: 024/554-896; Fax: 024/551-036; E-mail: zvonik@tippnet.co.yu. Uredničko vijeće: **Andrija Anišić** - glavni i odgovorni urednik; **Franjo Ivanković** - zamjenik glavnog i odgovornog urednika; **mr. Ervin Čeliković** - tehnički urednik; **Katarina Čeliković** - lektor i korektor; **Josip Anišić**, **Željko Augustinov**, **Stjepan Beretić**, **Marko Forgić**, **Ladislav Huska**, **Vesna Huska**, **Josip Ivanković**, **Elizabeta Kesler**, **mr. Andrija Kopilović**, **Grgo Kujundžić**, **o. Mato Miloš**, **Lazar Novaković**, **Ivan Piuković**, **Blaženka Piuković**, **s. Blaženka Rudić**, **Alojzije Stantić**, **Branko Vaci**; Uredništvo stranica mladih: **Ljubica Crnković**, **Igor Čeliković**, **Biserka Jaramazović**, **Marina Kujundžić**, **Ivana Lazić**, **Dijana Šarčević**, **Željka Zelić**. List je registriran u Ministarstvu za informacije Republike Srbije, broj: 632-1093/94-03, 20.10. 1994. Tisak: Štamparija "PRINTEX", **Stipe Grgića** 58, Subotica, Tel.: 024/554-435. List je oslobođen poreza na promet rješenjem Pokrajinskog sekretarijata za obrazovanje i kulturu br. 106-413-00370-2002. ISSN 1451-2149.

Od Zvonika do Zvonika u boji

Vatikanski tajnik
za odnose s državama
JEAN LOUIS TAURAN
u okviru državničke posjete
Srbiji i Crnog Gori
boravio je i u Subotici.
Tu se susreo s biskupima SiCG,
s visokim predstavnicima
kršćanskih Crkava Vojvodine
te s predstavnicima diplomacije
i s predstavnicima političkog,
kulturnog i društvenog
života Subotice.
U katedrali je predvodio misu
za pravdu i mir u svijetu.

Snimci na ovoj strani: Photonino, Ivan Ivković I., N. Sudarević

Šokačko prelo u Bačkom Bregu

Bunjevačko - šokačko prelo u Somboru

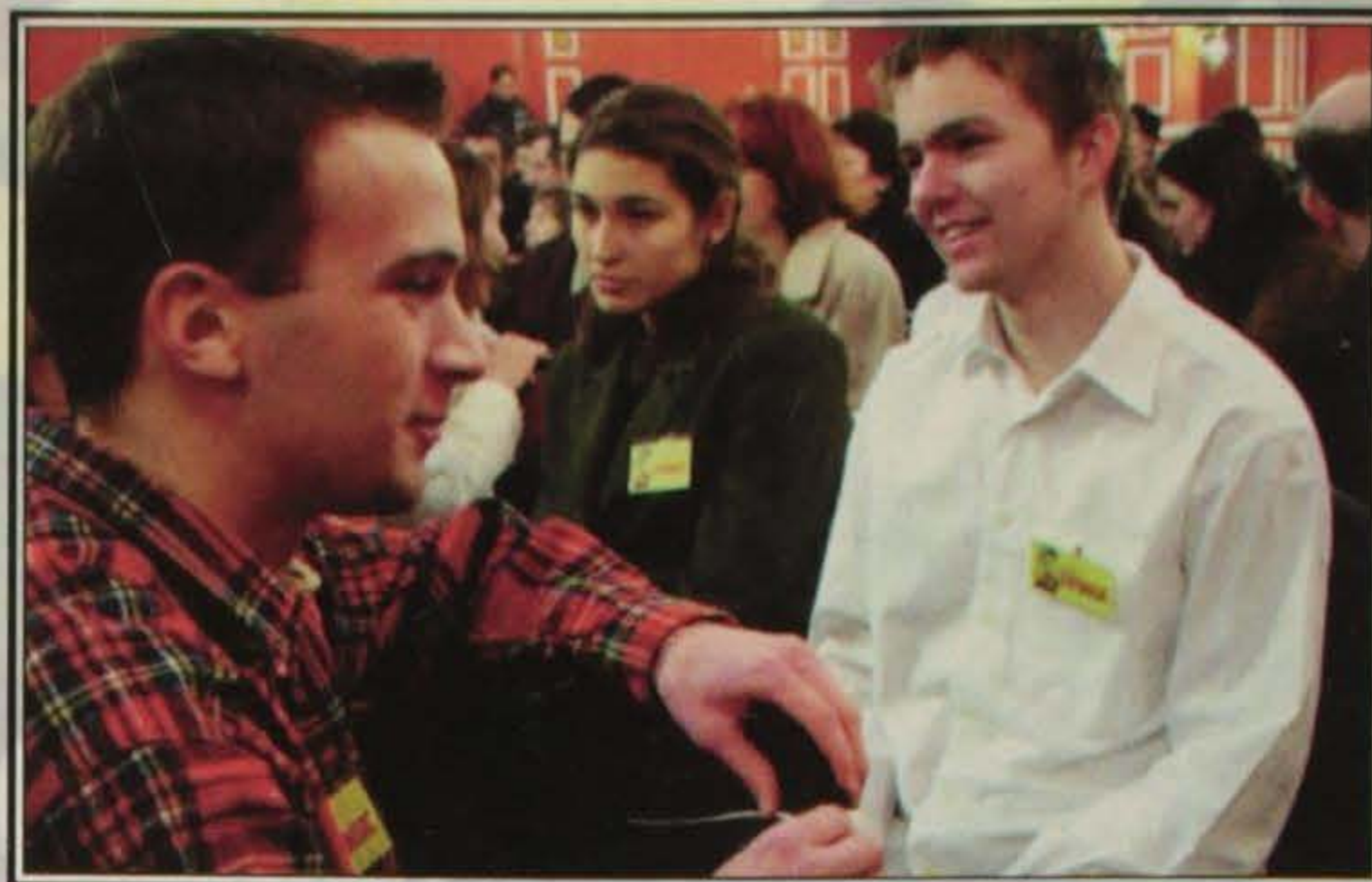
Sudionici predstave "Ždribac zlatne grive" s redateljem
Želimirom Oreškovićem u dječjem kazalištu u Subotici

Maskembal u dječjem vrtiću
"Marija Petković - Sunčica" u Subotici

A. Anišić i F. Ivanković (urednik i zamjenik) okruženi ukrasom od stotinu ZVONIKA

Mladi suradnici - budućnost Zvonika

Snimci na ovoj stranici: Photonino i Igor Č.

Ugledni gosti na svečanosti

Gordana, Marinko i Jasna za prodajnim štandom Zvonika

Svečanost "100 brojeva Zvonika"

okupila je brojne suradnike, prijatelje i dobročinitelje "Zvonika" u HKC "Bunjevačko kolo"

Dopisnici iz S. Žednika iznenadili su urednika prigodnim darom

Franjo Kitanović izvukao je sretnog dobitnika glavne nagrade: kompjutorski stol - dar njegove firme "Javor"